

Česká zemědělská univerzita v Praze

Fakulta provozně ekonomická

Obor veřejná správa a regionální rozvoj

Katedra práva

Diplomová práce

EXTREMISMUS V PRÁVNÍ TEORII A PRAXI

Autor:

Bc. Jindřich Jurajda. Dis.

Vedoucí diplomové práce:

JUDr. Ing. Pavel Pikola, Ph.D.

Praha 2015 ©

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jindřich Jurajda

Veřejná správa a regionální rozvoj

Název práce

Extremismus v právní teorii a praxi

Název anglicky

Extremism in legal theory and practice

Cíle práce

Zmapování PEX na světové i domácí úrovni, a to z hlediska historického i současného vývoje, identifikace definic využívaných symbolik a propagandy.

Zhodnocení jednotlivých ideologií a míry jejich ohrožení vůči České republice mezi jednotlivými skupinami PEX, případně LEX.

Metodika

- studium odborné literatury
- studium odborných článků
- studium propagandy PEX
- vlastní zjištění a zkušenost
- konzultace
- vyhodnocení zjištěných informací

Doporučený rozsah práce

60 – 80

Klíčová slova

Extremismus, Fašismus, Krajní pravice, Nacismus, Neofašismus, Neonacismus

Doporučené zdroje informací

BASTL, Mar n; MAREŠ, Miroslav a kol. Krajní pravice a Krajní levice v ČR. 1. vydání. Grada Publishing, a.s., Praha: 2011. 288 s. ISBN 978-80-247-3797-3.

DANICS, Štefan; KAMÍN, Tomáš. Extrémismus, rasismus a an semi smus. 2. rozšířené vydání – do sk, Policejní akademie české republiky v Praze, Praha: 2008. 154 s. ISBN 978-80-7251-286-7.

KOTLÁN, Pavel. Demokracie ve s nu. 1. vydání. Ostrava: Ins tut vzdělávání SOKRATES, 2003. 173 s. ISBN 80-86572-07-2.

MORGAN, Philip. Fascism in Europe 1919-1945. London: Routledge, 2005. ISBN 0-415-16942-9.

PAYNE, Stanley G. A History of Fascism, 1914-1945. Madison: The University of Wisconsin Press, 1995. ISBN 978-0-299-14874-4.

PEJČOCH, Ivo. Fašismus v českých zemích : fašis cké a nacionálněsocialis cké strany a hnu v Čechách a na Moravě 1922-1945. Vyd. 1. – Praha : Academia, 2011. 508s. ISBN 978-80-200-1919-6.

SCHRÖDEROVÁ, Christa. Dvanáct let po Hitlerově boku 1933-1945: Svědectví Vůdcovy osobní sekretářky.

1. Vydání. Praha: Levné knihy KMa, 2006. ISBN 80-7309-219-0.

Předběžný termín obhajoby

2015/16 ZS – PEF

Vedoucí práce

Ing. JUDr. Pavel Píkola, Ph.D.

Garantující pracoviště

Katedra práva

Elektronicky schváleno dne 15. 9. 2014

JUDr. Jana Borská
Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 11. 11. 2014

Ing. Martin Pelikán, Ph.D.
Děkan

V Praze dne 17. 11. 2015

Čestné prohlášení:

Prohlašuji, že předložená diplomová práce na téma „Extremismus v právní teorii a praxi“ je mým původním autorským dílem a vypracoval jsem ji samostatně. Veškerou literaturu a zdroje, z nichž jsem při vypracování čerpal, uvádím v seznamu použitých zdrojů a v práci řádně cituji.

Současně prohlašuji, že se neztotožňuji s žádnými prezentovanými ideologiemi, myšlenkami ani politickými názory, jež jsou součástí práce a které by mohly být v přímém rozporu s demokratickými principy, Ústavou či zákony České republiky.

V Praze dne.....

.....

Jindřich Jurajda

Poděkování:

Tímto bych rád poděkoval JUDr. Ing. Pavlu Pikolovi PhD. za odbornou pomoc při zpracování mé diplomové práce. Dále tímto děkuji svým blízkým, kteří mě po celou dobu studií podporovali a měli semnou trpělivost.

V Praze dne.....

.....

Jindřich Jurajda

EXTREMISMUS V PRÁVNÍ TEORII A PRAXI

Souhrn

Diplomová práce je zaměřena na téma *Extremismus v právní teorii a praxi*. V obecném významu se výrazem *extremismus* označuje ideologie, která ze své podstaty odmítá demokratické hodnoty a základní lidská práva. V souvislosti s tématem je práce zaměřena zejména na politicko-pravicový extremismus, odkazující na ideologická východiska nacismu a fašismu. Zájem o extremismus jakožto bezpečnostní hrozbu je nedílnou součástí ochrany demokratických hodnot, státní svrchovanosti a ochrany zdraví a životů.

Součástí práce je přiblížení teoretických východisek krajně pravicových ideologií a jejich vývoj, uniformita, symbolika a propagace. Část práce je věnována přístupu České republiky k extrémistickým subjektům, závěr práce nabízí stručné zhodnocení současného stavu, vlivu a činnosti, kterou vyvíjí subjekty krajně pravicové scény v ČR.

Klíčová slova

- Autonomní nacionalisté, Dělnická strana, Dělnická strana sociální spravedlnosti, Extremismus, Fašismus, Krajní pravice, Nacismus, Národní odpor, Neofašismus, Neonacismus, Populismus, Strategie boje proti extremismu, Svobodný odpor, White Power Music

EXTREMISM IN LEGAL THEORY AND PRACTICE

Summary

The diploma thesis is focused on the topic of extremism at juristic theory and practice of the executive. Extremism is defined as ideology, which refuses values of democracy and basic human rights. Thesis is primary focused on far-right political extremism with fascist/nazi roots. Studying of extremism is indivisible and very important part of protecting the democracy, which also means security of state citizens.

Thesis includes preview of teoretical aspects in far-right extremism fellowships, and also charts aspects of their uniformity, symbolics, history and propaganda. Final part is analysis of Czech republic state defense against extremist subjects, plus classification of local extremistic status quo.

Keywords

Autonomous nationalism, Extremism, Fascism, National Resistance, Nazism, Neo-Fascism, Free Resistance, Neo-Nazism, Populism, Strategy for Combating extremism, The Far Right, Workers' Party, Workers' Party of Social Justice, White Power Music;

Obsah

ÚVOD	11
CÍL PRÁCE A METODIKA	12
CÍL PRÁCE	12
METODIKA	12
1. VYMEZENÍ POJMŮ	13
1.1 EXTREMISMUS	13
1.1.1 Politický extremismus.....	14
Pravicový extremismus:	14
Levicový extremismus:.....	14
1.1.2 Náboženský extremismus	14
1.1.3 Environmentální extremismus	15
1.1.4 Terorismus.....	15
1.1.5 Populismus	16
1.2 FAŠISMUS	17
1.3 NACISMUS.....	19
2. ALTERNATIVY KRAJNÍ PRAVICE VE SVĚTĚ	21
2.1 FAŠISTICKÉ SUBJEKTY.....	21
2.1.1 Rexistická strana (Belgie)	21
2.1.2 Le Faisceau – „Svazek“ (Francie)	22
2.1.3 Parti Populaire Français (Francouzská lidová strana)	23
2.1.4 Front National (Národní fronta - Francie).....	24
2.1.5 British Union of Fascists (Britská fašistická unie - Velká Británie).....	25
2.1.6 Generál Eoin O’Duffy a fašismus v Irsku	26
2.1.7 Falange Española (Španělsko)	27
2.1.8 Movimento Nacional-Sindicalista (Portugalsko).....	28
2.1.9 Garda de Fier (Rumunsko)	29
2.1.10 William Dudley Pelley a „Silver revolution“ (USA).....	31
2.1.11 Národně Syndikalistická Americká Falangistická Strana (USA).....	32
2.1.12 Adrien Arcand (Kanada).....	33
2.1.13 Integralista Acao Brasileira (Brazílie)	34
2.2 NACISTICKÉ SUBJEKTY	36
2.2.1. Maďarsko - Miklós Horthy	36
2.2.2 Rumunsko - Ion Antonescu.....	37
2.2.3 Bulharsko - Car Boris III.	38
2.2.4 Chorvatsko - Ante Pavelić.....	39
2.2.5 Norsko - Vidkun Quisling.....	40
3. ALTERNATIVY KRAJNÍ PRAVICE V ČR	41
3.1 HISTORIE KRAJNÍ PRAVICE V ČR.....	41
3.1.1 Národní obec fašistická (Československá republika)	41
3.1.2 Protektorát Čechy a Morava - Sudetendeutsche Partei.....	42
3.1.3 Hlinkova slovenská ľudová strana	44
3.2 KRAJNÍ PRAVICE V ČR PO ROCE 1989	46
3.2.1 Hnutí Skinheads.....	46
3.2.2 Bohemia Hammer Skins (B.H.S.)	47
3.2.3 Blood & Honor - Division Bohemia	47
3.3. KRAJNÍ PRAVICE V ČR – POLITICKÉ STRANY A HNUTÍ SOUČASNOSTI.....	48
3.3.1 Sdružení pro republiku - Republikánská strana Československa	48
3.3.2 Národní strana	49
3.3.3 Dělnická strana (sociální spravedlnosti)	50
3.3.4 Autonomní nacionalisté	52
3.3.5 Národní odpor	54
4. SYMBOLIKA A PROPAGAČNÍ ČINNOST PEX	56
4.1 ČÍSELNÁ SYMBOLIKA	56
4.2 VÝZNAM BAREV	57
4.3 HESLA	58

4.4	SYMBOLIKA OSOBNOSTÍ.....	59
4.5	HUDEBNÍ PRODUKCE – PROPAGACE.....	62
4.6	PUBLIKAČNÍ ČINNOST	68
4.6.1	Základní přehled krajně pravicové literatury	69
4.7	ODĚVNÍ PRŮMYSL	71
4.7.1	Lonsdale	71
4.7.2	Thor Steinar	71
4.7.3	Erik and Sons	72
4.7.4	Consdaple.....	72
4.7.5	Dobermans aggressive	72
4.7.6	Ansgar Aryan	73
4.7.7	Grassel	73
4.7.8	Eighty Eight.....	73
5.	EXTREMISMUS V PRÁVNÍM ŘÁDU ČR	74
5.1	PRÁVNÍ NORMY	75
5.1.1	Ústava ČR a Listina základních práv a svobod	75
	Ústava ČR	75
	Listina základních práv a svobod	76
5.1.2	Trestní zákon	77
	Zákon č. 40/2009 Sb. Trestní zákoník:.....	78
5.2	INSTITUTE	82
5.2.1	Strategie boje proti extremismu	83
5.2.2	Ministerstvo vnitra ČR.....	85
	Definice Ministerstva vnitra ČR (pracovní definice BIS) z roku 1995:	85
	Definice Ministerstva vnitra ČR z roku 2002:.....	85
	Vymezení extremismu dle Odboru bezpečnostní politiky MVČR z roku 2010:	85
5.2.3	Policie ČR.....	87
5.2.4	BIS.....	88
	Definice Bezpečnostní informační služby (BIS).....	88
	Působnost BIS	88
5.2.5	Ostatní sféry působení	90
	Jiné bezpečnostně politické subjekty	90
	Akademická sféra	90
	Vzdělávací a prevenční subjekty.....	90
	Nelegální subjekty	91
6.	VÝVOJ PEX V ČR.....	92
6.1	VÝVOJ TRESTNÉ ČINNOSTI S EXTREMISTICKÝM PODTEXTEM	94
6.2	POROVNÁNÍ JEDNOTLIVÝCH KRAJŮ V LETECH 2011 - 2012	97
6.2.1	Moravskoslezský kraj.....	97
6.2.2	Ústecký kraj	98
6.2.3	Praha.....	99
6.2.4	Pardubický kraj	100
6.2.5	Karlovarský kraj	101
6.2.6	Základní přehled porovnávaných krajů	102
6.3	ZJIŠTĚNÉ VÝSLEDKY A NÁVRH NA ŘEŠENÍ	109
7.	ZÁVĚR	111
8.	POUŽITÁ LITERATURA	113
	ČESKÁ LITERATURA:	113
	ZAHRANIČNÍ LITERATURA:.....	115
	ČESKÉ INTERNETOVÉ ZDROJE:.....	117
	ZAHRANIČNÍ INTERNETOVÉ ZDROJE:	123
	INTERNETOVÉ ODKAZY:	125
	DOKUMENTY:	127
9.	REJSTŘÍKY	129

Úvod

Práci věnovanou tématu „Extremismus v právní teorii a praxi“, jsem si zvolil zejména z důvodu mého osobního zájmu o danou problematiku. Téma politického extremismu sleduji dlouhodobě nejen v České republice, nýbrž na světové úrovni. Z osobního hlediska vnímám extremismus (pravicový i levicový) v ČR přímo závislý a ovlivňovaný vývojem extremismu v zahraničí.

Cílem práce je vytvořit souhrn informací, vztahujících se k pravicovému extremismu, a zároveň poukázat na složitost jeho organizačních struktur či vztahů jednotlivých krajně pravicových subjektů/ideologií. Dalším cílem je vytvoření souhrnného, obecně informativního díla, které bude zároveň poskytovat širokou škálu základních dat a sloužit tak jako případný rozcestník k specifickým problematikám a tématům.

Celá práce je rozdělena do pěti samostatně strukturovaných částí, nicméně díky vzájemné provázanosti témat nevyhnutelně dochází k určité míře vzájemného překrývání.

První část práce slouží k základnímu definování obecných pojmů. Konkrétně se jedná o rozbor samotného pojmu *extremismus* či *imitované ideologie nacismu a fašismu*, závěr se věnuje specifickému druhu propagačního nástroje, kterým je *populismus*.

Další část obsahuje již konkrétnější případy ideologických alternativ nacismu a fašismu. Jednotlivé kapitoly nabízejí stručný přehled subjektů těchto ideologických alternativ z různých částí světa i z ČR.

Část třetí se věnuje symbolice, uniformitě a propagační činnosti pravicových extremistů.

Čtvrtá část se zabývá činností orgánů veřejné správy, jejich přístupem, prací a obecně právním řádem ve věci přístupu k extremismu.

Závěrečná část stručně a obecně analyzuje vývoj činnosti české krajní pravice v horizontu posledních let. V této části rovněž analyzuji způsob, jakým je krajní pravice vnímána veřejností, a to včetně zhodnocení jejího stávajícího vlivu.

Cíl práce a metodika

Cíl práce

Cílem diplomové práce je analyzovat problematiku extremismu se zaměřením na krajně pravicový extremismus. Základem tohoto druhu extremismu jsou ideologie, jež nejsou slučitelné se základními principy demokratické společnosti. Cílem práce je poskytnout čtenáři obecné podvědomí o obsahu specifického tématu, seznámit s historickými souvislostmi, vzájemným vlivem a jeho postupným vývojem. Vzhledem k absenci definice extremismu v právním řádu ČR je obsahem této práce rovněž seznámení s možnými přístupy a opatřeními, které jsou v České republice vůči pravicovému extremismu uplatňovány. Hlavní, závěrečná část práce je věnována výskytu trestné činnosti s extremistickým podtextem, vyhodnocení její četnosti a porovnání výsledků jednotlivých regionů. Na základě zjištěných závěrů jsou definována fakta, která mohou ovlivnit přítomnost extremismu v jednotlivých regionech a vyhodnoceny přístupy bezpečnostních složek ČR k problematice extremismu.

Metodika

Pro potřeby diplomové práce jsem čerpal informace z historických knih a odborných periodik, věnujících se nacistické (fašistické) ideologii a jejím alternativám z hlediska historického i současného. Významným zdrojem informací jsou publikace předních českých odborníků na extremismus či odborný časopis REXTER. Dalším zdrojem informací o dění a jednotlivých situacích jsou zpravodajské, internetové servery. Významný podíl informativních zdrojů nesou také zahraniční publikace, periodika, a internetové zdroje. Nedílnou součástí jsou také internetové prezentace jednotlivých extremistických skupin. Z hlediska přístupu ČR je citována zejména platná legislativa (z. č. 40/2009 Sb. Trestní zákoník) a čerpáno ze statistických dokumentů Českého statistického úřadu, analytických dokumentů a zpráv Bezpečnostní informační služby či Odboru bezpečnostní politiky MV ČR.

1. Vymezení pojmů

Veškeré skupiny zasahující do politické situace vychází z nějakého souhrnu názorů, postojů k obecným problematikám a cílům. Obecným označením je pro tento souhrn „ideologie“. Ideologie pomáhá identifikovat se se systémem hodnot a se sociálními skupinami. Objasňuje politické jevy a zakládá východiska pro vytvoření konkrétních politických programů a cílů.

V negativním slova smyslu je ideologie chápána jako nástroj k ospravedlnění politického řádu, násilí a nelegální cesty k moci. V některých případech ideologie přímo odvádí pozornost od problémů a neúspěchů a naopak slibuje lepší budoucnost.

V případě krajní pravice existují dva základní ideologické směry - fašismus a národní socialismus (nacismus). Jedná se o totalitní a autoritativní ideologie, které jsou často spojovány s násilným prosazováním moci a nedbáním na mezinárodní lidská práva jednotlivců, díky čemuž se nástrojem k prosazení těchto ideologií stal také populismus.

1.1 Extremismus

„Extremismus je pojem, jímž bývají označovány jednání, ideologie či skupiny mimo hlavní (střední) proud společnosti, kterým je připisováno porušování či neuznávání základních etických, právních a jiných důležitých společenských standardů, zejména ve spojení s verbální nebo fyzickou agresivitou, násilím nebo hrozbou násilí, revizionismem, sociální demagogií, motivované zejména rasovou, národnostní, náboženskou, třídní nebo jinou sociální nenávistí.

Při obecném užití nabývá termín často pejorativního nádechu, označuje nejen velmi závažné jevy, ale i odchylky od středního proudu, jejichž nebezpečnost pro společnost je sporná nebo mizivá.

Označené skupiny, jednání nebo ideologie jsou tak delegitimizovány, je navozen předpoklad neoprávněnosti jejich cílových ideí či metod. Problémem pojmu extremismus je, že nemá v zásadě žádný konkrétní obsah, neříká nic o tom, čeho chce subjekt dosáhnout, jak, ani proč, jeho podstatou je pouze hodnocení. Do souvislosti s termínem extremismus bývají dávány například radikalismus, fanatismus, fundamentalismus, terorismus, některé, většinovou společností nesdílené formy nacionalismu, fašismu, xenofobie a rasismu, nátlakové akce environmentálních, či ekologických aktivistů (tzv. ekoterorismus) atd.“¹

¹ KRAHULCOVÁ, Beáta. *Studijní materiály - Extremismus* [online]. Husická teologická fakulta UK, 26. 10. 2014 [12. října 2015]. Dostupné na <<http://www.htf.cuni.cz/HTF-80.html>>

1.1.1 Politický extremismus

„Politický extremismus je krajně radikální politický postoj, který se zakládá na odmítání základních norem a hodnot ve společnosti. Usiluje o změnu politického systému a odstranění politických elit s cílem získat podíl na výkonu státní moci. V rámci politického extremismu rozlišujeme mezi tradičními formami, jako je levicový a pravicový extremismus.

Politický extremismus sdílí některé charakteristiky s chováním, které je označované jako politické hnutí. Mezi ně např. patří skupinové myšlení, vnímání světa na základě protikladu dobro-zlo, vnímání kritiků a oponentů svého programu jako nepřátel s požadavkem jejich potlačení („personifikace nepřítele“), mobilizace přívrženců na základě emocionálních a iracionálních apelů, pocit nadřazenosti vůči existující společnosti.

Odlišujícími rysy politického extremismu jsou: odmítání kompromisů, nesnášenlivost a používání násilných i nenásilných prostředků zaměřených proti aktuálnímu politickému zřízení (jako např. provokace, demonstrace, průvody, projevy vandalismu, atd.).“²

Pravicový extremismus:

Rasismus, xenofobie, vyhraněný nacionalismus, etnocentrismus (nadřazování vlastního etnika, národa či rasy nad jiné), antisemitismus a revisionismus³, nenávisť vůči cizincům, jinému etniku či národu. Vychází zejména z fašistické a nacistické ideologie.

Levicový extremismus:

Princip „absolutní“ rovnosti do takové míry, ve které prakticky zaniká individualita jedince a svoboda. Mezi ideologická východiska patří především anarchismus a jednotlivé odnože komunismu (např. trockismus, stalinismus, maoismus). Záměr o revoluční převrat sociálně-politického systému prostřednictvím násilí, odmítání jakékoliv formy vlády.

1.1.2 Náboženský extremismus

„Náboženský extremismus využívá náboženství k prosazování takových zájmů, které vedou k nastolení nebo udržení teokratického režimu anebo k výrazné netoleranci k osobám jiné víry (které netolerantní nejsou) či k excesivnímu omezování práv a potlačování lidské důstojnosti příslušníků vlastního náboženského směru. Náboženský extremismus se projevuje jak ve vyhraněných proudech velkých náboženství, tak i v podobě ucelených – zpravidla menších – extremistických sekt a kultů. Náboženský extremismus může být

² *Politický extremismus* [online]. Generation Europe, o.s., [12. října 2015]. Dostupné na <<http://www.evropa2045.cz/hra/napoveda.php?kategorie=7&tema=147>>.

³ Tzv. „osvětímská lež“. Jedná se o ucelenou konspirační teorii o neexistenci koncentračních táborů, respektive popírání jejich účelů – vyhlazování lidí.

*propojen i s ideologickými směry extremismu, např. katolický extremismus s pravicovým extremismem.*⁴

1.1.3 Environmentální extremismus

Jedná se o poměrně nový typ extremismu, který vychází z předpokladu „konce světa“ jako důsledku globalizace. Veškerá aktivita je tedy vyvíjena s cílem „záchrany země“, avšak prostřednictvím destabilizace sociálního, politického či ekonomického systému. Konkretizace uskupení či organizace je velice obtížná. V obecném slova smyslu lze předpokládat náchylnost k násilí, výtržnostem a poškozování majetku za účelem splnění „svého cíle“.

1.1.4 Terorismus

Terorismus je forma aktivity, která je v jistém slova smyslu úzce spjata s extrémismem. Mezi jednotlivými extremistickými formami lze uvést příklady organizovaných teroristických skupin. Z levicového extremismu např. Red Army Faction (Bader Mainhof gang), která má na svědomí několik bombových útoků, přepadení bank a velvyslanectví či únosů. Z pravicového extremismu pak např. Blood and Honour (viz kapitola 3.2). V náboženském extremismu lze zmínit aktuální případ organizace Islámského státu či teroristické organizace jako Al-Káida či Boko-Haram. U environmentálního extremismu hovoříme obecně o ekoterorismu.

„Terorismus je násilná forma prosazování politických zájmů stoupenců určité radikální ideologie (politické, náboženské, nacionalistické, separatistické, ekologické a jiné), cílem násilností je zpravidla civilní obyvatelstvo.“⁵

⁴ MAREŠ, Miroslav. *Extremismus v ČR: Náboženský extremismus* [online]. Metodický portál RVP.cz, 11. 9. 2014 [12. října 2015]. Dostupné na < <http://clanky.rvp.cz/clanek/c/o/19119/EXTREMISMUS-V-CR-NABOZENSKY-EXTREMISMUS.html>>

⁵ *TERORISMUS* [online]. Bezpečnostní informační služba, [12. října 2015]. Dostupné na < <http://www.bis.cz/terorismus.html>>.

1.1.5 Populismus

Obecně se jedná o způsob získání podpory, nejčastěji je využíván v politických sférách. Globálně se jedná především o souhrn předvolebních slibů či aktivit slibujících snadné řešení v případných nastalých patologických situacích (sociální, politické či ekonomické problémy). Často bývá postaven na emocionálních základech a vzbuzuje pocit zájmu, bezpečí a zastání širokých sociálních skupin.⁶

Populismus není specifický pouze pro krajně pravicové subjekty či extremistické subjekty obecně. Mnohdy je přisuzován nejrůznějším organizacím i jedincům:

*Levice je populistická! A může za to pravice!*⁷

*Obamova politika je populistická, píše v knize Clinton*⁸

Přímá volba prezidenta ČR:

*Hysterie, populismus a punkový kníže, hodnotí zahraniční tisk české volby*⁹

*Zemanův populismus: Dám kus platu na státní dluh, dejte taky!*¹⁰

Stejně tak není populismus žádným novým způsobem oslovování veřejnosti a ani specifickým prvkem pro jeden daný systém vlády. Jeho využití je možné v podstatě ve všech politických systémech.¹¹

Populismus se stává významným atributem krajní pravice zejména v souvislosti získávání přízně široké veřejnosti. U neoficiálních, neregistrovaných subjektů se může jednat o předkládání zkreslených, lživých popřípadě nekomplexních informací. V souvislosti s politickými subjekty (např. u Dělnické strany sociální spravedlnosti) jde o poukazování na společenské problémy či nedostatky, případně o kritiku stávajícího stavu, zároveň však dochází k podbírání snadného či fakticky nereálného řešení. V ojedinělých případech se takové řešení nenabízí vůbec.

⁶ MAPA. *Pojem populismus* [online]. ABZ slovník cizích slov, [12. října 2015]. Dostupné na <<http://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/slovo/populismus-populizmus>>.

⁷ KOMÁREK, Michal. *Levice je populistická! A může za to pravice!* [online]. LITERÁRNÍ NOVINY, 29. listopad 2012 [12. října 2015]. Dostupné na <<http://www.literarky.cz/politika/domaci/12646-levice-je-populistica-a-me-za-to-pravice>>.

⁸ ČTK. *Obamova politika je populistická, píše v knize Clinton* [online]. LIDOVKY.CZ, 6. listopadu 2011 [12. října 2015]. Dostupné na <http://www.lidovky.cz/obamova-politika-je-populistica-pise-v-knize-clinton-ppc-/ln_zahranici.aspx?c=A111106_130523_ln_zahranici_mev>.

⁹ NEV. *Hysterie, populismus a punkový kníže, hodnotí zahraniční tisk české volby* [online]. iDNES.cz, 25. ledna 2013 [12. října 2015]. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz/hysterie-populismus-a-punkovy-knize-ds6-zahranicni.aspx?c=A130125_104130_zahranicni_neh>.

¹⁰ KMS. *Zemanův populismus: Dám kus platu na státní dluh, dejte taky!* [online]. TN.cz, 11. 2. 2013 [12. října 2015]. Dostupné na <<http://tn.nova.cz/zpravy/domaci/milos-zeman-nabada-dam-kus-platu-na-statni-dluh-pridejte-se-ke-mne.html>>.

¹¹ ADMINISTRÁTOR. *CO JE TO POPULISMUS A JAK SE MU BRÁNIT* [online]. Zbraslav.info, 22. Zář 2010 [12. října 2015]. Dostupné na <<http://zbraslav.info/o-zbraslavi/komunalni-volby-2010/populismus>>.

1.2 Fašismus

Domovem všeobecně známé fašistické ideologie se stala Itálie a zásluhy jsou obecně připisovány Benitu Mussolinimu. Tento mladý a ambiciózní student se sklony k socialistickému myšlení se stal v italské socialistické straně také šéfredaktorem socialistického listu „Avanti“¹². Pro rozdílnost názorů na vznikající válku však Mussolini socialisty opustil, načež založil vlastní tiskovinu a posléze vstoupil do Italské armády jako dobrovolník. Bezprostředně po návratu z války zakládá fašistické bojové svazky v Miláně, ze kterých v roce 1921 vzniká Národně fašistická strana (PNF - *Partito Nazionale Fascista*). O rok později si strana pod vedením Benita Mussoliniho vynucuje přístup k moci a samotný Mussolini je jmenován předsedou vlády. V roce 1924 jsou volby v Itálii již plně pod kontrolou fašistů a veškerý nesouhlas je potlačován.

Obrázek 1 - Logo PNF

Zdroj: [http://images1.wikia.nocookie.net/_cb20110517235515/communpedia/images/f/f5/212px-National_Fascist_Party_Logo\(for_educational_use_ONLY\).png](http://images1.wikia.nocookie.net/_cb20110517235515/communpedia/images/f/f5/212px-National_Fascist_Party_Logo(for_educational_use_ONLY).png)

Pavel Kotlán ve své knize „Demokracie ve stínu“¹³ uvádí fašismus jako „nejdokonalejší formu extremismu“. Tvrdí, že v důslednosti této ideologie (jejíž nedílnou součástí jsou extrémistické konstitutivní znaky) se skrývá jedinečná a lákavá možnost pro demokratický systém. Paradoxem je skutečnost, že pro fašismus je jedním ze základních a typických znaků vůdcovský princip, který se s demokratickými znaky příliš neshoduje.

Samotná existence vůdce vytváří zvláštní společenskou hierarchii, mající základ v autoritativním až totalitním principu. V této hierarchii stojí na vrcholu všeho právě samotný vůdce, kterému nic není nadřazeno. Samotná postava vůdce musí být poté všestranně vnímána jako božská, neomylná, nezpochybnitelná, vševědoucí a všemohoucí,

Obrázek 2 - Benito Mussolini

Zdroj: <http://www.superrodina.cz/wp-content/uploads/2011/09/Benito-Mussolini.jpg>

¹² Avanti – vpřed, kupředu (volný překlad)

¹³ KOTLÁN, Pavel. *Demokracie ve stínu*. 1. vydání. Ostrava: Institut vzdělávání SOKRATES, 2003. s. 94-101.

neporazitelná a věčná. Tento fakt je poté propagován pomocí důmyslných „pravd“, které mají za úkol zdůvodnit a legalizovat konkrétní osobnost jako vůdce. Důkazem tomu je bod fašistického desatera, říkající, že „*Mussolini má vždy pravdu*“¹⁴.

Dalším charakteristickým znakem totalitních režimů a extrémistických ideologií je bipolární vnímání světa na kategorie my a oni (Přítel a Nepřítel). Zatímco v případě fašismu se jednalo o relativně pevně stanovené a konkretizované kategorie, například u komunismu byly tyto kategorie dost nestálé a jejich definice byla upravována dle potřeby. Na druhé straně byl italský fašismus odlišný i od nacismu. Mussolini svého nového italského člověka chtěl vytvořit na základě národnostních odlišností, nikoliv rasových. Na rozdíl od nacismu, nebyly fašistické cíle postavené na dobytosti světa a získávání moci na úkor jiných národů (společností). Výrazný vliv na Mussoliniho myšlení měl právě sám Adolf Hitler. Mussolini počal rokem 1938 rozvíjet antisemitskou kampaň, ve svých projevech odmítal příslušnost mezi Hamitské či Semitské rasy a naopak se hlásil k rase Árijské.

Mussolini se od Hitlera lišil především tak, že ve stejné míře nezosobňoval ideál „dokonalého vůdce“. Nerozhodnost a zřejmá nedůvěra v cíle, které během spojení s Hitlerem převzal, byly pomyslnými hřebíky do rakve Mussoliniho cesty. Absence úplného souhlasu s antisemitskou kampaní byla viditelná ihned v uvádění do praxe, kde Mussoliniho režim nebyl tak důsledný, jako režim Hitlerův. Ačkoliv byl Mussolini skvělým řečníkem, nedokázal své posluchače přimět k bezmezné oddanosti a nakonec byl zrazen svými „nejvěrnějšími přívrženci“.¹⁵

¹⁴ KOTLÁN, Pavel. *Demokracie ve stínu*. 1. vydání. Ostrava: Institut vzdělávání SOKRATES, 2003. s. 99.

¹⁵ Více o fašismu viz O'SULLIVAN, Noël. *Fašismus*. 1. vydání. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 1995; Podrobněji o B. Mussolinim viz RIDLEY, Jasper. *Mussiliny*. Praha: Thémis, 2002. ISBN 8-7312-007-0.

1.3 Nacismus

Pavel Kotlán ve své knize „Demokracie ve stínu“ nacismu dává přívěsisko „*Důslednost beroucí dech*“¹⁶. Toto rčení potvrzuje sám uvedený citát Adolfa Hitlera „*Síla přerodu našeho hnutí je tak skvělá, že přetváří lidi proti jejich vůli*“¹⁷.

Adolf Hitler zahájil své politické aktivity v poválečném Německu, když se spolupodílel na formaci „*Deutsche Arbeit Partei*“ (Německá dělnická strana). Program této strany je datován ke dni 24. února 1920. Záhy spojením několika nacionalistických a socialistických stran, včetně DAP, vzniká „*Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei*“ (NSDAP), v níž Hitler díky svým řečnickým schopnostem získal funkci prvního předsedy strany. V počátcích své existence strana formovala úderné oddíly SA (*Sturmabteilungen*),

přičemž docházelo takřka k pravidelným potyčkám s komunisty. Na podzim roku 1923 (rok po Mussoliniho „pochodu na Řím“) se Hitler v Mnichově pokouší zrealizovat převrat, který je dnes známý jako „Pivní puč“. Dav byl rozeznán¹⁸ a sám Hitler chycen, odsouzen za vlastizradu a uvězněn v Landsbergu. V období svého uvěznění využil soudního procesu k popularizaci vlastní osoby a zároveň k sepsání knihy „*Mein Kampf*“ (Můj boj). Tato etapa se v pozdějších letech stala významným dílem mýtu, který Hitlerovu osobnost opěvoval.

V druhé polovině 20. let se strana snažila získat podporu veřejnosti, avšak úspěch přichází až na samém konci tohoto období, kdy se NSDAP staví do čela spolků a organizací vystupujících proti versailleskému mírovému systému. 30. léta pak znamenají vzestup strany a ve volbách do říšského sněmu v roce 1930 se stává NSDAP druhou nejsilnější stranou. O dva roky později tato strana v podstatě ovládá říšský sněm díky 37procentnímu podílu hlasů. Oddíly SA, které tou dobou čítaly více než 500.000 členů, jsou stále brutálnější a střety s komunisty přinášely do země chaos. Když se počátkem roku 1933 Hitler stává kancléřem, strhává na sebe bezmála veškerou moc, likviduje pluralitní politický systém, odbory i politické organizace, uvádí do praxe svou rasovou politiku, navíc zřizuje tajnou policii (Gestapo).

Obrázek 3 - Adolf Hitler

Zdroj: <http://img.blesk.cz/img/1/full/1179506-img-hitler.jpg>

¹⁶ KOTLÁN, Pavel. *Demokracie ve stínu*. 1. vydání. Ostrava: Institut vzdělávání SOKRATES, 2003. s. 102.

¹⁷ KOTLÁN, Pavel. *Demokracie ve stínu*. 1. vydání. Ostrava: Institut vzdělávání SOKRATES, 2003. s. 102.

¹⁸ Např. Herman Göring se díky utrpenému střelnému zranění stal závislým na morfiu. Podrobněji o Hermanu Göringovi viz MANVELL, Roger; FRAENKEL, Heinrich. *Göring*. 1. Vydání. Brno: BB/art, 2007. ISBN 978-80-7381-192-1.

Roku 1934 čítají SA zhruba 3 mil. členů, což se stává Hitlerovou noční můrou. Přichází „Noc dlouhých nožů“, při které oddíly SS provádějí vnitrostranické čistky a smrt potkává i samotného Ernsta Röhma – velitele SA, spoluzakladatele NSDAP Gregora Strassera, nebo bývalého kancléře Kurta von Schleichera. Koncem 30. let se již dává do pohybu celá Evropa. Probíhá křišťálová noc, která prakticky odstartovala pogrom vůči Židům, Anschluß¹⁹, obsazení Československého pohraničí (Sudety), následná okupace Československa, obsazení litevského území a následně napadení Polska, čímž byla zahájena 2. sv. válka.²⁰

¹⁹ Připojení Rakouska k nacistickému Německu v roce 1938

²⁰ KOTLÁN, Pavel. *Demokracie ve stínu*. 1. vydání. Ostrava: Institut vzdělávání SOKRATES, 2003. s. 102-123.

Podrobněji o Hitlerově životě viz SCHRÖDEROVÁ, Christa. *Dvanáct let po Hitlerově boku 1933-1945: Svědectví Vůdcovy osobní sekretářky*. 1. Vydání. Praha: Levné knihy KMa, 2006. ISBN 80-7309-219-0.

2. Alternativy krajní pravice ve světě

2.1 Fašistické subjekty

2.1.1 Rexistická strana (Belgie)

Léon Degrelle, původně člen Katolické strany, od které se později odloučil a založil vlastní Rexistickou stranu. Tato strana využívala prakticky okopírovaný program Mussoliniho Italské fašistické strany. Největším volebním úspěchem Rexistů bylo získání 21 křesel (z celkových 202) ve volbách v květnu 1936. Na tento úspěch reagoval tzv. „pochodem na Brusel“ přesně podle vzoru Mussoliniho „pochodu na Řím“, který se uskutečnil roku 1922.

Po obsazení Belgického území Německými vojsky se Degrelle snažil pro své rexisty získat výkonnou moc a naplnit tak své cíle o obnově Burgundské říše. Po všech

Obrázek 4 - Léon Degrelle

Zdroj: http://www.leon-degrelle.org/upload/310512_195726_PEEL_9_KHQK.jpg

Obrázek 5 - Symbol Rexistů

Zdroj: http://t2.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcSm8kPto69hXPrVqkXG20CpyuK-Ha6rWj8RK-NIG_teDVEPrAIUQ

snahách jim byly přiděleny pouze nevýznamné pozice v civilní správě. Při zahájení útoku na SSSR bylo Degrellovi umožněno pro jeho lokalitu zformovat z řad dobrovolníků „Legion Wallonien“. Původních zhruba 900 dobrovolníků bylo po různých bojích a ztrátách doplňováno a navyšováno dalšími dobrovolníky nejen z Belgie, ale i z Francie či Finska. Degrelle v armádě začínal jako obyčejný voják a přes všechny boje na východní frontě se z původního složení 900 dobrovolníků vrátil jako jeden ze tří přeživších, tehdy již s hodností důstojníka.

Na konci války Degrelle uprchl přes Kodaň a Oslo do Španělska. Při nouzovém přistání na pláži u San Sebastianu utrpěl Degrelle četná zranění, která nakonec přežil. Ačkoliv byl v Belgii za své nepřítomnosti odsouzen k trestu smrti, dožil pod Francovou ochranou a novou identitou *José León Ramírez Reina* ve Španělsku. Krátce před svou smrtí v roce 1994 se nechal slyšet, že jediné čeho v životě lituje, je „že jsme prohráli“.²¹

21 Viz SCHLANGE, Karl. Obersturmbannführer Leon Degrelle [online]. Valka.cz, 7. prosince 2003 [30. ledna 2013]. Dostupné na <http://www.valka.cz/clanek_10410.html>. Podrobněji BOROVIČKA, Michael. Kolaboranti : 1939-1945. Praha; Litomyšl: Paseka, 2007. 399 s. ISBN 978-80-7185-846-1; PAYNE, Stanley G. A History of Fascism, 1914-1945. Madison: The University of Wisconsin Press, 1995. ISBN 978-0-299-14874-4;

2.1.2 Le Faisceau – „Svazek“ (Francie)

Tuto první francouzskou fašistickou stranu založil Georges Valois a Jacques Arthuys na konci roku 1925. Inspirací jim byla fašistická Itálie, odkud převzali nejen název ale i podobný polovojevský styl (modré košile). Sama strana se za fašistickou prohlásila a své postoje prezentovala v novinách „*Le Nouveau Siècle*“ (Nové století).

Obrázek 6 - "Le Faisceau"
(Svazek)

Zdroj:<http://fonzibrain.files.wordpress.com/2009/09/faisceau.jpg>

Členové usilovali o národní stát s autoritativním vedením, který měl zajistit prospěch všem vrstvám. Nezpochybovali soukromé vlastnictví, ale Valois samotný socialismus za nepřítel nepovažoval, naopak ho s fašismem považoval za stejný objekt. I když Svazek navenek působil dost radikálně, ke střetům s policií nikdy nedošlo. V roce 1926 dosáhla strana vrcholu, když čítala asi 25 000 členů. Ve stejném roce došlo v Remeši k jedinému střetu, kterého se strana účastnila, a to s Francouzskou komunistickou stranou (*Parti Communiste français*). I přes svůj rychlý vzestup čekal na stranu v roce 1928 rychlý konec. Ve straně nastaly rozpory a samotný Valois se začal čím dál víc přiklánět k socialismu, založil Republikánskou stranu unie (*le Parti républicain syndicaliste*) a v roce 1945 zemřel na tyfus. Po rozpadu Svazku někteří bývalí členové založili Revoluční fašistickou stranu (*Parti fasciste révolutionnaire*) pod vedením Dr. Wintera, která se přílišnému úspěchu netěšila.²²

DEGRELLE, Léon. *Campaign in Russia: The Waffen SS On the Eastern Front* [online]. Institute for historical review, 9. dubna 2011 [30. ledna 2013]. Dostupné na <<http://archive.org/details/Campaign-in-Russia-Leon-Degrelle>>.

²² *Faisceau* [online]. en.wikipedia.org, 26. prosince 2013 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://en.wikipedia.org/wiki/Faisceau>>.

2.1.3 Parti Populaire Français (Francouzská lidová strana)

Tuto stranu založil původně člen Francouzské komunistické strany, Jacques Doriot. Po vnitřních neshodách ze strany odešel a v politickém spektru se prudce otočil; sám Stalin ho dokonce označil za osobního nepřítele. Rád upozorňoval na to, že stejně jako Mussolini, i on je synem kováře. Bojoval v I. sv. válce, ve které získal velké množství vyznamenání. Nějakou dobu strávil i na východní frontě, za což si vysloužil i Železný kříž od Němců. Ostře vystupoval proti katolíkům a někdejší hlavě státu (P. Petain) vyčítal přílišný klerikalismus.

Obrázek 7 - Jacques Doriot

Zdroj: <http://www.assemblee-nationale.fr/sycomore/biographies/photo/jpg/2556.jpg>

Obrázek 8 - Znak PPF

Zdroj: http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/5/52/Logo_du_Parti_populaire_francais.svg/385px-Logo_du_Parti_populaire_francais.svg.png

Ústředním emblémem strany byla variace tzv. keltského kříže

s tradičními francouzskými červeno modro bílými barvami. Ačkoliv strana nebyla otevřeně fašistická, přijala spoustu prvků fašistické politiky a ideologie. Uniformu sice tvořila světle modrá košile a tmavě modré kalhoty, nebyl kladen takový důraz na její využívání jako v jiných fašistických hnutích. Do svých řad Doriot získal spoustu nacionálně smýšlejících a stranu orientoval a stavěl na antikomunistických a antiliberálních myšlenkách. Uskutečnil i některé pokusy o spojení, v duchu boje proti komunismu, se stranou *Parti Social Français* Francoise de La Rocque.

Doriotova strana byla také silně finančně podporována ze strany pravicových obchodníků, finančníků, nebo samotného Mussoliniho. Zánik strany je datován ke dni úmrtí Doriota 22. února 1945, kdy zemřel při bombardování v automobilu.²³

²³ *French Popular Party* [online]. en.wikipedia.org, 16. srpna 2015 [13. září 2015]. Dostupné na <http://en.wikipedia.org/wiki/Parti_Populaire_Fran%C3%A7ais>. Podrobněji o fašismu ve Francii viz WINOCK, Michel. *Historie extrémní pravice ve Francii*. Praha: Academia, 1998. ISBN 80-200-0711-3; HALLS, W. D., *Politics, Society and Christianity in Vichy France*. Oxford: Berg Publishers, 1995. 419 s. ISBN 1-85973-081-7; MORGAN, Philip. *Fascism in Europe 1919-1945*. London: Routledge, 2005. ISBN 0-415-16942-9; PAYNE, Stanley G. *A History of Fascism, 1914-1945*. Madison: The University of Wisconsin Press, 1995. ISBN 978-0-299-14874-4; SOUCY, Robert. *French Fascism: The Second Wave, 1933-1939*. Yale: Yale University Press, 1997. ISBN 0300070438.

2.1.4 Front National (Národní fronta - Francie)

V současné době se na francouzské scéně objevuje strana „Národní Fronta“ založená Jean-Marie Le Penem. Sám Le Pen byl za druhé světové války odbojářem a označuje se za *pétainistu*²⁴ i *gaullistu*²⁵ zároveň. Strana o sobě mluví jako o národně pravicové straně, avšak je známá spíše jako krajně pravicová. Vystupuje proti imigraci a hlásá tradiční hodnoty; zákaz potratů, podporu tradiční místní kultury apod. Strana žádá větší samostatnost od Evropské unie a zrušení dvojího občanství. Chtějí obnovu trestů smrti (přednostně pro teroristy, vrahy a drogové dealery) a snížení islámského vlivu v zemi.

V současné době podpora strany klesá, avšak své delegáty v Evropském parlamentu má již od roku 1984 a v Regionálních volbách získává křesla od roku 1986. Jako prezidentský kandidát Le Pen skončil v roce 2002 na druhém místě se 17,8% (více než 5,5 milionu hlasů). V roce 2011 převzala předsednictví strany Le Penova dcera Marie Le Penová.²⁶

Obrázek 9 - Jean Marie Le Pen

Zdroj:<http://www4.pictures.gi.zimbio.com/French+Vote+First+Round+Presidential+Election+61BH0wMnecUI.jpg>

²⁴ Philippe Pétain – hlava Vichistické Francie (Neokupovaná část jižní Francie a některých kolonií)

²⁵ Charles de Gaulle – za války vojenský velitel, v poválečném období se stal prezidentem Francie

²⁶ *Front National* [online]. FRONT NATIONAL.COM, 30. ledna 2013 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://www.frontnational.com/>>;

National Front (France) [online]. en.wikipedia.org, 11. září 2015 [13. září 2015]. Dostupné na <[http://en.wikipedia.org/wiki/National_Front_\(France\)](http://en.wikipedia.org/wiki/National_Front_(France))>.

Více o francouzské Národní Frontě viz SHIELDS, James G. *The Extreme Right in France: From Pétain to Le Pen*. 1. vydání. Routledge, 2007. ISBN 978-0-415-37200-8;

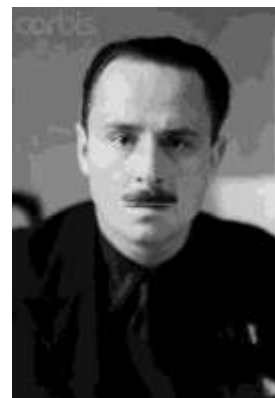
DECLAIR, Edward G. *Politics on the Fringe: The People, Policies, and Organization of the French National Front*. Duke University Press, 1999. ISBN 0-8223-2139-4;

KITSCHOLT, Herbert; MCGANN, Anthony J. *The Radical Right in Western Europe: A Comparative Analysis*. První vydání. USA: The University of Michigan Press, 1997. ISBN 0-472-08441-0.

2.1.5 British Union of Fascists (Britská fašistická unie - Velká Británie)

Sir Oswald Mosley se po neúspěšném politickém pokusu o snížení nezaměstnanosti rozhodl založit vlastní politický subjekt. Opustil stranu „*Independent Labour Party*“ (Nezávislá labouristická²⁷ strana) a na základě svého „Mosley Memorandum“, zabývajícího se sociální politikou (zejména nezaměstnaností), založil právě BUF. Tato unie zahrnovala celou řadu prvků Mussoliniho fašistické ideologie, a to včetně černých košil. BUF byla založena na národních hodnotách, vystupovala proti komunismu či žádala snížení počtu členů britského parlamentu. Mosley si sice zakládal na propracované filozofii a sociálních vizích, což mu přineslo podporu některých myslitelů, avšak volebních úspěchů se strana nedočkala, i když ve svém vrcholu měla mít kolem 50 000 členů. V roce 1939 již počet příznivců činil zhruba 20 000 a po vypuknutí války byla strana rozpuštěna. Mosley byl držen v domácím vězení a později přemístěn do věznice.

Obrázek 10 - Oswald Mosley

Zdroj:<http://i697.photobucket.com/albums/vv335/Burchden/HU060205.jpg>

BUF nebyla jediná fašistická organizace v Británii. Za průkopnickou organizaci je považována strana „*British Fascist*“ (Britští fašisté), kterou založila Rotha Lintorn-Ormanová coby reakci na sílící labouristickou stranu, v níž v té době figuroval právě Sir O. Mosley. Snažila se o vytvoření britské verze fašismu, avšak stále byla spojována s Mussolinim, čemuž nezabránila ani změna názvu strany. Strana nedosáhla žádných úspěchů, většina jejích členů přešla do BUF a strana se po smrti její zakladatelky v roce 1935 rozpadla.

Třetí konkurencí mezi fašistickými stranami v Británii byla „*Imperial Fascist League*“ (Imperiální fašistická liga) v čele s Arnoldem Leese. Ta se více zabývala rasovou rozdílností a antisemitismem v návaznosti na A. Hitlera. Jako emblém byla zvolena svastika, která „zdobila“ klasickou britskou vlajku.²⁸

²⁷ Labourismus – politický směr blízký sociální demokracii s podporou odborového hnutí.

²⁸ Viz KOVÁŘ, Martin. Sir Oswald Mosley, British Union of Fascists a jejich vize fašistického státu [online]. *Acta Oeconomica Pragensia*, 2005, roč. 13, č. 3, s. 210-229. (získáno 1. února 2013 z <http://www.vse.cz/aop/abstrakt.php3?IDcl=169>);

Podrobněji o fašismu ve Velké Británii viz DORRIL, Stephen. *Black Shirt: Sir Oswald Mosley and British Fascism*. Penguin Books, 2007. ISBN 0140258213;

THURLOW, Richard. *Fascism in Britain A History, 1918-1945*. London: I.B.Tauris & Co Ltd, 2006. ISBN 1-86064-337-X. Internetová prezentace věnovaná Oswaldu Mosleymu viz *Oswald Mosley - British Politician and Philosopher 1896-1980*. [online]. [OswaldMosley.com](http://www.oswaldmosley.com), © 2015 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://www.oswaldmosley.com/>>.

2.1.6 Generál Eoin O'Duffy a fašismus v Irsku

V roce 1921 se stal nejmladším generálem v Evropě (tento titul mu po svém jmenování sebral Francisco Franco) a v této hodnosti působil jako velitel štábu IRA a velitel armády Svobodného irského státu. Bojoval v občanské válce proti irským republikánům a ve 30. letech se zapojil do aktivní politiky. Vstoupil do strany „*Cumann na nGaedhael*“ (Liga Gaelů), v roce 1933 založil organizaci „modrých košil“ po vzoru Mussoliniho „černokošiláků“ a po několika měsících tyto organizace spojuje společně se „Stranou středu“ do strany *Fine Gael* (Irský rod). O rok později rezignoval na funkci předsedy této strany. V roce 1936 bojoval se zhruba 700 muži ve Španělské občanské válce na straně Franca. Po odmítnutí boje proti Baskům je Franco s díkem poslal domů. O'Duffy se údajně pokoušel o organizaci „pochodu na Dublin“, který pro něj skončil fiaskem. Koncem roku 1944 O'Duffy umírá.

Obrázek 11 - Eoin O'Duffy

Zdroj:<http://i305.photobucket.com/albums/nn207/inism/EoinODuffy.jpg>

V roce 1940 se na irské politické scéně objevuje další fašistická strana „*Ailtirí na hAiséirghe*“ (Architekti vzkříšení) se svým zakladatelem Gearóidem Ó Cuinneagáinem. Cílem strany bylo vytvořit křesťansko-totalitní korporativní stát, obnova irského jazyka a zákaz angličtiny, vybudování armády, znovudobytí severního Irsku a separace Židů z irské společnosti. Strana se do roku 1945, kdy získala 9 křesel, neúspěšně účastnila všech voleb. Po volebním úspěchu se začaly objevovat vnitrostranické rozbroje, které stranu oslabil. I když stranické noviny byly k dostání až do roku 1970, poslední formální setkání proběhlo již v roce 1958.²⁹

²⁹ Viz *Eoin O'Duffy* [online]. en.wikipedia.org, 25. srpna 2015 [13. září 2015]. Dostupné na <http://en.wikipedia.org/wiki/Eoin_O'Duffy>.

Podrobněji o Generálu O'Duffym, Modrých košilích a jejich roli ve Španělské občanské válce viz MCGARRY, Fearghal. *Eoin O'Duffy: A Self-Made Hero*. Oxford: Oxford University Press, 2008. ISBN 0199226679; MCGARRY, Fearghal. *Irish Politics and the Spanish Civil War*. Cork: Cork University Press, 1999. ISBN 1-85918-240-2; CRONIN, Mike. *The Blueshirts and Irish Politics*. Dublin: Four Courts Press, 1997. ISBN 1-85182-333-6; MANNING, Maurice. *The Blueshirts*. Gill & MacMillan, 2006. ISBN 978-0717140091.

2.1.7 Falange Española (Španělsko)

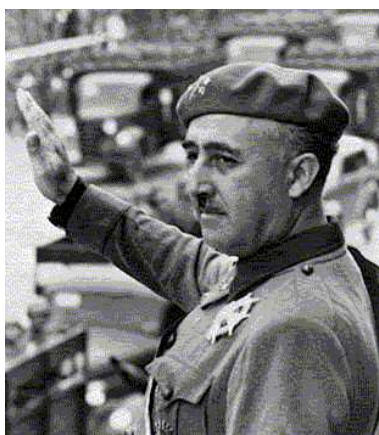
Tuto stranu založil roku 1933 José Antonio Primo de Rivera. Ačkoliv strana tematicky připomínala fašistickou ideologii, sám Primo de Rivera fašismus v některých ohledech kritizoval. Strana se reprezentovala tzv. „*camisas negras*“ (černými košilemi) a svazkem vzhůru mířících šípů, zpravidla v červeno černém provedení. Strana se odkazovala na imperiální Španělsko - tedy monarchistické zřízení, i když ve svých počátcích využívali republikánské

Obrázek 12 - Vlajka Falangy

Zdroj:http://www.patriasindicalista.es/ps_pr opaganda/banderafalangista.jpg

Obrázek 13 - Francisco Franco

Zdroj:http://24.media.tumblr.com/tumblr_ltr4gjAoTP1qg1yu2o1_400.gif

vlajky. Vystupovali proti komunismu, kapitalismu a liberalismu. Prosazovali katolicismus, ačkoliv církev neměla zasahovat do státních a politických záležitostí.

V roce 1936 byl Primo de Rivera během probíhající občanské války republikány popraven. Pod vedením Francisca Franca, protirepublikánského důstojníka španělské armády, a za podpory nacistického Německa a fašistické Itálie, Falanga občanskou válku vyhrála a jako hlavu státu dosadila samotného Franca. Ten Španělsko autoritativně a v duchu katolicismu vedl až do své smrti roku 1975. Roku 1947 Franco vydal zákon o nástupnictví, čímž Španělsko vrátil do monarchistického zřízení a trůn po jeho smrti zdědil rod španělských Bourbonů. Králem se stal Juan Carlos I., který vykonává tento úřad od Francovy smrti do současnosti.³⁰

Španělská Falanga je dodnes legitimní politickou stranou, a to pod původním názvem „*Falange Española de las JONS*“³¹.

³⁰ Viz *Falange* [online]. en.wikipedia.org, 8. září 2015 [13. září 2015]. Dostupné na <http://en.wikipedia.org/wiki/Falange_Espanola_Tradicionalista_y_de_las_Juntas_de_Ofensiva_Nacional-Sindicalista>; *Francisco Franco* [online]. en.wikipedia.org, 9. září 2015 [13. září 2015]. Dostupné na <http://en.wikipedia.org/wiki/Francisco_Franco>; *José Antonio Primo de Rivera* [online]. en.wikipedia.org, 23. června 2015 [13. září 2015]. Dostupné na <http://en.wikipedia.org/wiki/Jos%C3%A9_Antonio_Primo_de_Rivera>.

Více o španělském fašismu viz PAYNE, Stanley G. *A History of Fascism, 1914-1945*. Madison: The University of Wisconsin Press, 1995. ISBN 978-0-299-14874-4;

PAYNE, Stanley G. *Fascism in Spain, 1923-1977*. Madison: The University of Wisconsin Press, 1999. ISBN 0-299-16564-7.

³¹ Oficiální webové stránky strany (získáno dne 13. září 2015 - <http://www.falange.es>).

2.1.8 Movimento Nacional-Sindicalista (Portugalsko)

Portugalské národně syndikalistické hnutí bylo zformované počátkem 30. let podle vzoru španělské Falangy a Mussoliniho squadristů. Vyznačovalo se tmavě modrými košilemi a starým křížem Řádu rytířů Krista³². V roce 1934 byla tehdejší ministerským předsedou Salazarem strana rozpuštěna (stejně jako ostatní dobové protisystémové strany). Francisco Rolao Preto jako vůdce strany byl dvakrát vyhoštěn ze země a vždy své tresty přečkal ve Španělsku. Další pokus o obnovení strany v roce 1945 Salazar rozpustil tři roky poté. Preto zemřel na konci roku 1977 a v roce 1994 byl údajně prezidentem posmrtně oceněn Velkým křížem Řádu infanta Jindřicha (*Ordem do Infante Dom Henrique*)³³.

Obrázek 16 - António de Oliveira Salazar

Zdroj:<http://www.portalangels.com/educacao/wp-content/uploads/2012/10/antonio-de-oliveira-salazar.jpg>

ministrem pro kolonie (1930), ministrem obrany (1932-1950, 1961-1962), nebo ministrem války (1936-1944). Zajímavé je i to, že v roce 2007 byl se ziskem 41% hlasů zvolen největším Portugalcem, který kdy žil.³⁴

³² Původně portugalský Templářský kříž používaný princem Jindřichem Mořeplavcem na plachtách lodí.

³³ Nenalezen oficiální důvěryhodný zdroj.

³⁴ Viz QUINTAS, José Manuel. *Rolão Preto* [online]. Integralismo Lusitano, 13. prosince 2008 [18. února 2015]. Dostupné na <http://www.angelfire.com/pq/unica/il_frp_francisco_rolao_preto.htm>; National Syndicalists (Portugal) [online]. en.wikipedia.org, 30. dubna 2015 [13. září 2015]. Dostupné na <[http://en.wikipedia.org/wiki/National_Syndicalists_\(Portugal\)](http://en.wikipedia.org/wiki/National_Syndicalists_(Portugal))>; *Francisco Rolão Preto* [online]. en.wikipedia.org, 9. listopadu 2012 [1. února 2013]. Dostupné na <http://en.wikipedia.org/wiki/Francisco_Rolao_Preto>; OŽANOVÁ Lenka. *Fašistické Španělsko a Portugalsko* [online]. Válka.cz, 18. dubna 2004 [13. září 2015]. Dostupné na <http://www.valka.cz/clanek_10656.html>; ZÁVĚŠICKÝ, Jan. *Salazarovo Portugalsko: jaké bylo?* [online]. Listy.cz - dvouměsíčník pro kulturu a dialog, roč. 2004, č. 6, (získáno 13. září 2015 z <http://www.listy.cz/archiv.php?cislo=046&clanek=obsah>);

Obrázek 14 - Vlajka Národních Syndikalistů

Zdroj:http://t0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcQvN5GD7CLasd3kG_uyVG1kM56aMKLLgTl6c1Lrfs8MmYxJDFo8

Obrázek 15 - Rolao Preto

Zdroj:<http://www.angelfire.com/pq/unica/imagens/RolaoPreto.jpg>

Národní syndikalisté se pod názvem *Ordem Nova* (Nový řád) objevili v letech 1978-1980, přičemž využívali stejných poznávacích znaků (vlajka s templářským křížem a uniformy).

António de Oliveira Salazar je považován za zakladatele režimu *Estado Novo* (Nový stát). Ačkoliv některé zdroje uvádějí, že se jednalo o autoritářský konzervativní režim, jiné zdroje ho považují za plně fašistický. Postavil se do čela Portugalska zejména jako předseda vlády (1932-1968), avšak své pravomoci rozšiřoval i dalšími funkcemi současně. Během své politické kariery byl ministrem financí (1928 – 1940),

2.1.9 Garda de Fier (Rumunsko)

Takzvaná Železná garda (*Garda de Fier*) byla oficiálně založena 24. července 1924 jako Legie Archanděla Michaela (*Legiunea Arhanghelului Mihail*). Až v roce 1930 byla na Železnou gardu přejmenována. Zakladatelem byl Corneliu Zelea Codreanu, členové se nazývali legionáři, případně gardisty. Nosili zelené košile, používali typický fašistický pozdrav a symbolem se jim stal zelený kříž překrytý mříží, což značilo nesvobodu a mučednictví. Strana byla založena na ultranacionalismu, ortodoxním křesťanstvím, společném národním hospodářstvím, antikomunismu, antikapitalismu a antisemitismu. Na rozdíl od jiných forem fašismu oslovovala zejména studenty a rolníky. Koncem roku 1933 byla strana zakázána a nastalo období zatýkání, které přineslo několik mrtvých. Tato událost vyvolala odplatu, ve které byl zavražděn Ion G. Duca. Ten v Rumunsku usiloval o potlačení fašismu. Roku 1935 se opět strana přejmenovala na „Vše pro Vlast“ (*Totul pentru Tara*), o

Obrázek 18 - Corneliu Zelea Codreanu

Obrázek 17 - Symbol Železné gardy

Zdroj:<http://upload.wikimedia.or>

dva roky později ve volbách uspěla s 15,5% hlasů a stala se tak 3. hlavní stranou. To byl však začátek konce, rok po volbách král Carol II. rozpustil parlament, nastolil královskou diktaturu a koncem dubna byli Codreanu a několik jeho stoupenců zatčeni a ve věznicích usmrceni. V roce 1940 činnost gardy obnovil jistý Horia Sima, avšak v lednu následujícího roku při legionářském povstání bylo zabito několik desítek Židů a vojáků a na dvě stovky samotných legionářů. Potom byla Železná garda zakázána, na 9.000 jejich členů uvězněno a pouze Simovi a několika stranickým funkcionářům se podařilo uprchnout do Německa.

Od roku 2000 v Rumunsku působí strana Noua Dreaptă³⁵ (Nová pravice), která se považuje za nástupce Železných gard. Nosí také zelené košile a využívají zelenou vlajku s keltským křížem. Hlásají nacionalistické a křesťanské hodnoty, vystupují proti EU, NATO,

SCOTTY. Antonio Salazar de Oliveira [online]. Válka.cz, 21. září 2004 [13. září 2015]. Dostupné na <http://www.valka.cz/clanek_10768.html>;

MALÝ, Radomír. TYRAN, NEBO OTEC VLASTI? [online]. TEDEUM, roč. 10, č. 3, (získáno dne 13. září 2015 z http://www.tedeum.cz/3_2010/salazar_tyran_otec_vlasti_032010.htm);

Podrobněji o Salazarovi de Oliveire viz KLÍMA, Jan. *Salazar - tichý diktátor*. 1. vydání. Praha: Aleš Skřivan, 2005. ISBN 80-86493-15-6;

KLÍMA, Jan. *Salazar - tichý diktátor*. 1. vydání. Praha: Aleš Skřivan, 2005. ISBN 80-86493-15-6.

³⁵ Oficiální webová prezentace strany (získáno dne 13. září 2015 - <http://www.nouadreapta.org/>).

homosexualitě, multikulturalismu, kapitalismu a komunismu. Strana se těší poměrně velké oblibě a již v roce 2008 jejich základna čítala zhruba 6.000 členů.³⁶

Obrázek 20 - Shromáždění Noua Dreaptă

Zdroj: <http://roncea.ro/wp-content/uploads/2012/07/Noua-Dreapta-Partidul->

Obrázek 19 - Noua Dreaptă z manifestace za Avram Iancu

Zdroj: http://www.stiridecluj.ro/files/images/big_cbd7b4371ec58cf6af261ec057436947.JPG

³⁶ Viz *Corneliu Codreanu* [online]. OLOKAUSTOS.org, © 2001-2004 [18. února. 2015]. Dostupné na <<http://www.olokaustos.org/bionazi/leaders/codreanu.htm>>;

Corneliu Zelea Codreanu [online]. en.wikipedia.org, 24. května 2015 [13. září 2015]. Dostupné na <http://en.wikipedia.org/wiki/Corneliu_Zelea_Codreanu>;

Podrobněji o Železných Gardách a C.Z. Codreanu viz WYMAN, David S.;ROSENZVEIG, Charles H. *The World Reacts to the Holocaust*. JHU Press, 1996. ISBN 0-8018-4969-1;

MORGAN, Philip. *Fascism in Europe 1919-1945*. London: Routledge, 2005. ISBN 0-415-16942-9;

PAYNE, Stanley G. *A History of Fascism, 1914-1945*. Madison: The University of Wisconsin Press, 1995. ISBN 978-0-299-14874-4;

WYMAN, David S.;ROSENZVEIG, Charles H. *The World Reacts to the Holocaust*. JHU Press, 1996. ISBN 0-8018-4969-1.

2.1.10 William Dudley Pelley a „Silver revolution“ (USA)

V lednu roku 1933 Pelley založil *Silver Legion of Amerika* (Stříbrná Legie Ameriky), nazývané také *Silver shirts* (Stříbrné košile) a známé pod jménem Křesťanští vlastenci. Využívaným znakem bylo červené „L“, umístěné na hrudi (resp. na levé straně) uniforem, nebo na bílých vlajkách. Členství bylo podmíněno věkem (18 let), přísahou a vstupním poplatkem (16\$). Strana se vyznačovala protikomunistickými a antisemitskými názory, propagací protestantských a křesťanských hodnot či americkým nacionalismem. Pelley si od plánované „stříbrné revoluce“ sliboval místo diktátora USA, což prozrazuje titulní slogan jednoho z mnoha vydávaných tiskovin „*Vlády řízené Židy jsou demokracie, vlády bez Židů jsou dikatury!*“ Pelley byl na cestě úspěchu, v roce 1934 měl více než 15 000 registrovaných členů, avšak mezinárodní události v Evropě, následný útok na Pearl Harbor a vstup USA do války měl pro SLA katastrofální dopad.

Obrázek 21 - William Dudley Pelley

Zdroj:https://webspace.utexas.edu/coke_rwr/www/pelley.jpg

Pelley v roce 1936 kandidoval dokonce na post prezidenta proti Rooseveltovi, kterého ostře kritizoval a osočoval ze spojení s bolševiky a židovským spiknutím. Pelley byl vyšetřován federálními agenty, kteří mu zabavili majetek. Díky řízení se dostal do velkých dluhů, ale ve veřejných kritikách Roosevelta pokračoval. V roce 1942 byl odsouzen k 15 letům vězení a v roce 1952 předčasně propuštěn. Po propuštění se věnoval psaní a zemřel v červenci 1965.³⁷

³⁷ RHOME, Harrell. *WILLIAM DUDLEY PELLEY* [online]. gnosticliberationfront.com, 18. července 2010 [18. února 2015]. Dostupné na <http://www.gnosticliberationfront.com/william_dudley_pelley_and_the_soulcraft_teachings.htm>; SCHULTZ, Will. *William Dudley Pelley (1885-1965)* [online]. NorthCarolinaHistory.com, © 2015 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://www.northcarolinahistory.org/encyclopedia/417/entry>>; JOHNSON, Bryan. *William Dudley Pelley: An American Fascist* [online]. Noblesville Indiana, 12. ledna 2011, [13. září 2015]. Dostupné na <<http://noblesville-indiana.funcityfinder.com/2011/01/12/william-dudley-pelley/>>. Podrobněji o W.D. PELLEY a Silver Legion viz BEEKMAN, Scott, *William Dudley Pelley: A Life in Right-Wing Extremism And the Occult*. Syracuse University Press, 2005. ISBN 0-8156-0819-5; COHN, Ronald; RUSSELL, Jesse. *Silver Legion of America*. Book on Demand, 2012. ISBN 978-5511193144.

2.1.11 Národně Syndikalistická Americká Falangistická Strana (USA)

Obrázek 22 - Znak NSAFP

Zdroj: <http://www.freewebs.com/nsafp/1nsafp1.gif>

NSAFP je proti předcházejícím stranám poměrně mladá. Byla založena v roce 1985 a vycházela ze španělských Falangistů. Podporovala obyčejné dělníky a prosazovala motto „*Spravedlnost pro všechny a žádné zvýhodňování*“. Strana vyjadřovala silně homofobní a protimuslimské názory a prosazovala vlastnictví plně automatických zbraní. V roce 2000 byla strana oficiálně rozpuštěna, avšak většina přívrženců měla přestoupit do *Christian Falangist Party of America* (Křesťanská Falangistická Strana Ameriky).

V současné době funguje strana, kterou najdeme pod názvy „*National Christian Phalange of America*“³⁸, nebo „*Christian Phalange*“³⁹. Webové prezentace jsou obsahově totožné, uvádějí totožnou kontaktní adresu i prohlášení, ve kterém se strana distancuje od všech antisemitských, antidemokratických a rasistických organizací, neonacismu či samotné španělské Falangy. Deklaruje své postavení jako nenávistnou organizaci s vírou v Ježíše Krista a bojující proti „*Forces of Darkness*“ (silám temnoty). Prohlášení se také týká založení strany ke dni 14. září 1985. Na webových prezentacích se zabývají tématy islámu, komunismu, homosexuality, pornografie, Nového Světového Řádu (*New World Order*), potraty, eutanázií a MS-13⁴⁰. Tyto „programové body“, lze-li je takto nazvat, jsou prakticky totožné s body původní NSAFP⁴¹.

Obrázek 23 - Symbol NCPA

Zdroj: <http://www.falange.us/NCPA.gif>

³⁸ Oficiální webová prezentace strany (získáno dne 18. února 2015 <http://www.falange.us>).

³⁹ Oficiální webová prezentace strany (získáno dne 18. února 2015 <http://www.phalange.com/>).

⁴⁰ Největší a nejrychleji rostoucí pouliční gang v Americe (hlavní „hnízd“ Los Angeles), který v současné době čítá minimálně 100 000 členů.

⁴¹ Oficiální webová prezentace strany (získáno dne 18. února 2015 <http://www.freewebs.com/nsafp/index5.htm>).

2.1.12 Adrien Arcand (Kanada)

Arcand vedl Kanadskou křesťansko-sociální stranu, kterou později přejmenoval na Kanadskou stranu národní jednoty (tmavě modré košile). Odmítal socialismus, na čemž stavěl svou obhajobu, že není nacista. Ačkoliv to byl Francokanaďan, odmítal Quebecký separatismus a vzhlížel k Britskému impériu. Přátelil se s vůdcem britské Imperiální fašistické ligy A. S. Leesem, který se snažil konkurovat Britské fašistické unii pod vedením sira Oswalda Mosleyho. Ten naopak podporoval Arcandova kanadského konkurenta Charlese B. Crateho a jeho Kanadskou fašistickou unii (černé košile). Arcand byl zapálený antisemita a dokonce vypracoval plán odsunu kanadských Židů na ostrovy v Hudsonově zálivu. Období války strávil uvězněn v internačním táboře. Po válce se údajně stal

Obrázek 24 - A. Arcand na dobovém letáku

Zdroj: <http://www.renaud-bray.com/ImagesEditeurs/PG/1068/1068369-gf.jpg>

Obrázek 25 - Ernst Zundel

Zdroj: <http://theamericanmercury.org/wp-content/uploads/2010/04/Ernst-Zundel.jpg>

poslancem za Montreal a v šedesátých letech spojil svou práci se známým revizionistou v oblasti popírání holocaustu, Ernstem Zündelem. Společně vytvořili různé teorie o spojení nacistů s Aldebarany⁴², nebo k ospravedlnění nacismu a holocaustu.⁴³

⁴² Aldebarané jsou mimozemská civilizace, která podle teorie Arcanda a Zundela pomohla Hitlerovi utéct ze Země. Údajně má přijít návrat jejich válečné flotily, vedené samotným Hitlerem, která zničí vládu demokracie a sionismu.

⁴³ Viz LÉGARÉ-TREMBLAY, Jean-Frédéric. *Adrien Arcand, un fasciste bien de chez nous* [online]. Le Devoir, 1. dubna 2010 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://www.ledevoir.com/culture/livres/286182/adrien-arcand-un-fasciste-bien-de-chez-nous>>; Quebec, *Nationalists, Nazis and Adrien Arcand* [online]. Angryfrenchguy, 10. května 2010 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://angryfrenchguy.com/2010/05/10/quebec-nationalists-nazis-and-adrien-arcand/>>.

Podrobněji o A. Arcandovi viz NADEAU, Jean-Francois. *The Canadian Fuhrer: The Life of Adrien Arcand*. James Lorimer & Company, 2011. ISBN 978-1-55277-904-0.

Podrobněji o E. Zundelovi viz *Who is Ernst Zündel?* [online]. The Zundelsite, [13. září 2015]. Dostupné na <http://www.zundelsite.org/zundel_persecuted/who_is_zundel.html>.

Podrobněji o revizionistech, včetně E. Zundela viz BOOKS LLC. *Holocaust Deniers: Ernst Zündel, Fred A. Leuchter, David Irving, Bobby Fischer, Mahmoud Ahmadinejad, Nick Griffin, David Duke, Harry Elmer Barnes, George Lincoln Rockwell, David Hoggan, Michèle Renouf, Richard Williamson, Hal Turner, David Myatt*. General Books, 2011. ISBN 9781155867144;

2.1.13 Integralista Acao Brasileira (Brazílie)

V roce 1930 se za podpory armády stal prezidentem Getúlio Vargas, dosavadní ministr financí a guvernér státu Rio Grande de Sul. Vargas svůj „*Estado Novo*“ (Nový stát) řídil za podpory USA, avšak když odmítl v roce 1945 uvolnit svůj autoritářský přístup, byl sesazen.

Vláda Vergase měla své odpůrce, od čehož se odvíjel počet přívrženců Plinia Salgada, zakladatele Brazilských Integralistů. Salgado založil stranu v roce 1932 a přijal některé prvky evropských hnutí. Zejména byl obdivovatelem Mussoliniho a Hitlera, od kterých převzal styl vystupování, košile (zelené) či pozdrav zdvižené pravice a slov „*Anauê!*“⁴⁴. Podle Hitlerova vzoru dokonce

Obrázek 26 - Plínio Salgado

Zdroj: <http://brasil.indymedia.org/images/2005/07/322572.jpg>

Obrázek 27 - Gustavo Barroso

Zdroj: http://bing1.mlstatic.com/historia-secretado-brasil-gustavo-barroso-integralismo_MLB-F-3349490676_112012.jpg

přizpůsobil svůj zevnějšek a udržoval si stejný čtvercový knírek. Na rozdíl od jiných fašistických spolků IAB nekladli důraz na rasu a řídili se heslem „*Sjednocení všech ras a národů*“. V roce 1938 podnikli IAB pod vedením Gustava Barrosa neúspěšný pokus o puč. Právě Barrosa byl v IAB výjimečný svými antisemitskými postoji, které Salgado ignoroval. Barrosa se po nezdařilém puči pro nedostatek důkazů vyhnul trestu a v 50. letech působil na ambasádě v Uruguaji a v Peru. Za symbol IAB bylo zvolené písmeno sigma (Σ), které na vlajce bylo ve středu bílého kruhu na modrém podkladu.

Vargas v roce 1937 za pomoci armády rozpustil parlament a zakázal činnost všech politických stran. Samotný Salgado byl uvězněn a následně vyhoštěn do Portugalska. Do Brazílie se vrátil až v roce 1945 a na základech IAB založil Stranu lidového zastoupení (*Party of Popular Representation*). V roce 1955 bezúspěšně kandidoval na prezidenta, ale v letech 1958 a 1962 se stal poslancem. Po převratu 1964 a rozpuštění politických stran se připojil k Národní Obnově Strany Aliance

⁴⁴ „Ty jsi můj bratr“ - volný překlad

(*Aliança Renovadora Nacional – ARENA*) Z aktivní politiky odešel rok před svou smrtí v roce 1974, kdy mu bylo 80 let.⁴⁵

V současné době v Brazílii existuje politická strana navazující na Salgadovu IAB, *Frente Integralista Brasileira*⁴⁶ (Přední Brazilští Integralisté).

Obrázek 28 - Znak IAB a současné FIB

Zdroj: <http://3.bp.blogspot.com/-CCNhvn0MUYk/T61YLd7S5CI/AAAAAAAAAHw/ofnmozMWhiI/s1600/800PX--1.PNG>

⁴⁵ Viz DUBOVÝ, Vít. *Autoritativní režim v Brazílii 1930–1945*. Brno: MASARYKOVA UNIVERZITA, FAKULTA SOCIÁLNÍCH STUDIÍ, 2006. 30 s. Vedoucí Bakalářské práce Stanislav Balík. (získáno dne 13. září 2015 na http://is.muni.cz/th/103233/fss_b/Bakalarka_2.6.2.pdf);

VRBATA, Aleš. Tenorio Luna. *Plínio Salgado a jeho integralistická doktrína: Brazílie 30. let 20. století*. Hradec Králové: Univerzita Hradec Králové, Fakulta humanitních studií. 31 s. (získáno dne 13. září 2015 na <http://fhs.uhk.cz/ibero/texty/pdf/KIAS002.pdf>);

ŠILHÁN, Vladimír. *Getúlio Vargas – prezident a diktátor* [online]. Válka.cz, 21. března 2005 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://forum.valka.cz/viewtopic.php/t/27649>>.

Podrobněji o P. Salgadovi viz *Casa de Plínio Salgado* [online]. Casa de Plínio Salgado, [13. září 2015]. Dostupné na <<http://www.pliniosalgado.org.br/>>.

⁴⁶ Oficiální webová prezentace strany (získáno dne 13. září 2015 <http://www.integralismo.org.br/>).

2.2 Nacistické subjekty

Co se týká nacistické ideologie, nepovažoval bych její výskyt v jiných zemích po světě za alternativu, jako tomu bylo u fašismu. Ačkoliv se fašismus vyskytoval v různých variantách všude po světě, vyloženě fašistická ideologie vládla pod dohledem Benita Mussoliniho „pouze“ v Itálii. Oproti tomu Hitlerův vliv sahal mnohem dál. Nejen, že měl obrovský vliv na samotného Mussoliniho, ale Hitler a jeho straničtí kolegové měli primárně vlády jiných zemí pod dohledem. Proto se v této části budu věnovat zejména režimům a osobám, které zřejmě pod vidinou „přežití, úspěchu a moci“ šli nacistické ideologii naproti.⁴⁷

2.2.1. Maďarsko - Miklós Horthy

Miklós Horthy pocházel ze šlechtické rodiny a byl vychováván pro vojenskou kariéru. Během první světové války vedl rakousko-uherské námořnictvo a dosáhl zde na hodnost admirála. Po skončení války potlačoval bolševický režim nastolený Bélou Kunem a maďarský parlament ho následně zvolil regentem maďarské monarchie. Pokusy Karla I. o návrat na uherský trůn Horthy mařil nejprve výmluvami, poté vojenskou obranou hlavního města. Karel I. roku 1922 umírá na nachlazení a Horthy svou moc stále upevňuje. Na počátku 30. let nastoluje represivní režim, v roce 1937 mu parlament povoluje nejvyšší pravomoci a z Horthyho se stává diktátor. Tehdy se spolčuje s Hitlerovým Německem a společně s ním a Itálií vstupuje do 2. sv. války. Při vídeňských arbitrážích získává pro Maďarsko mnohá území, včetně jižního Slovenska a části rumunské Transylvánie (Sedmihradská).

V roce 1942 začal Horthy vést tajná jednání se spojenci, která však krom odvedení pozornosti funkcionářů obou stran nemělo jiný diplomatický význam. Když se v roce 1944 Rudá armáda začala přibližovat k Maďarské hranici, rozhodl se Horthy vyjednávat a ukončit válku. Nato byl Němci zajat, Maďarsko obsadil Wehrmacht a byla zde ustanovena loutková vláda. Až do těchto dní měl Horthy žít v představě, že deportace Židů jsou posílány na nucené práce a po válce budou propuštěni. Jako reakci rozpustil loutkovou vládu, sestavil vládu novou a začal vyjednávat konec války. Němci ho opět zajali, chopili se moci a Horthy zůstal uvězněn v Bavorsku až do konce války, kde ho následně zajali příslušníci americké

Obrázek 29 - Miklós Horthy de Nagybánya

Zdroj: <http://media.vendegvaro.hu/20/20992/39776.jpg>

⁴⁷ Podrobněji o Hitlerově zahraničních přísluhovačích viz TEJCHMAN, Miroslav. *Ve službách Třetí říše: Hitlerovy zahraniční jednotky*. Mladá fronta, 1999. 248 s. ISBN 80-204-0785-5.

armády. Horthy v Norimberském procesu vystupoval jako svědek a dožil v exilu v Portugalsku, kde roku 1957 umírá. Po odchodu ruských vojsk z Maďarska bylo jeho tělo dle závěti roku 1993 převezeno a pohřbeno v Horthyho rodném městě Kenderes v Maďarsku.⁴⁸

2.2.2 Rumunsko - Ion Antonescu

Ion Antonescu působil v první světové válce jako důstojník rumunské armády. V roce 1933 se stal náčelníkem generálního štábu a o rok později ministrem obrany. V roce 1940 byl králem Karlem II. jmenován premiérem Rumunska. Karla II. poté přinutil k abdikaci a stal se rumunským vůdcem. Připojil se k členským státům osy (Německo, Itálie, Maďarsko) a vstoupil po jejich boku do války, připustil své území Německým jednotkám a připravám k invazi na SSSR. Přijal vídeňskou arbitráž a přenechal území Sedmihradska Maďarsku a část území Bulharsku. Na rozdíl od Miklóse Horthyho otevřeně přijal

antisemitskou ideologii a aktivně se zapojil do deportací a vyhlazování Židů. V dubnu 1944 odmítl Stalinův návrh na příměří a obnovy Rumunských hranic, vypovězení spojeneckví s Německem a zajištění volného pohybu spojeneckým vojskům. V srpnu téhož roku byla Rudou armádou obsazena část Rumunska a Antonescu byl zajat. V polovině roku 1946 byl odsouzen k trestu smrti a zastřen.⁴⁹

Obrázek 30 - Ion Antonescu

Zdroj:<http://www.certitudinea.ro/fisiere/image/ion-antonescu.jpg>

⁴⁸ Podrobněji o válečné historii a M. Horthym viz *Miklós Horthy de Nagybánya* [online]. uhersko.com, [18. února 2015]. ISSN 1802-0488. Dostupné na <http://uhersko.com/admiral_horthy.htm>.

SAKMYSTER, Thomas L. *Hungary's admiral on horseback: Miklós Horthy, 1918-1944*. New York: Columbia University Press, 1994. 476 s. ISBN 9780880332934;

RUSSELL, Jesse; COHN, Ronald. *Miklós Horthy*. Book on Demand, 2012. 96 s. ISBN 9785513270058;

PRAŽÁK, Richard. *Maďarsko: Stručná historie států*. 1. vydání. Praha: Libri, 2005. ISBN 80-7277-269-4.

⁴⁹ Podrobněji o Rumunsku za 2. sv. války a o I. Antonescu viz ŠILHÁN, Vladimír. *Maršál Ion Antonescu - vojenský diktátor* [online]. Forum.Valka.cz, 24. ledna 2005 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://forum.valka.cz/viewtopic.php/t/22791>>.

DACH, Krzysztof, DUBICKI Tadeusz. *Marszałek Ion Antonescu. Biografia żołnierza i polityka*. Ibidem, 2003. 247 s. ISBN 9788388679285;

BOOKS LLC. *Romanian Fascists: Ion Antonescu*. General Books, 2010. 274 s. ISBN 9781156590188;

DELETANT, Dennis. *Hitler's Forgotten Ally: Ion Antonescu and his Regime, Romania, 1940 -1944*. Palgrave Macmillan, 2006. 392 s. ISBN 9781403993410.

2.2.3 Bulharsko - Car Boris III.

Car Boris III. se stal panovníkem Bulharska bezprostředně po 1. sv. válce v roce 1918, kdy jeho otec Ferdinand I. po porážce Bulharska abdikoval. Během následujících let se Bulharsko potýkalo s četnými vnitrostátními rozbroji a potyčkami. Stály proti němu dvě velké politické strany v podobě Agrární strany a Komunistické strany, které na počátku dvacátých let obsadily Bulharský parlament. V červnu 1923 proběhl převrat, při kterém byl zavražděn předseda vlády, zbylí členové byli zatčeni. Agrární strana se rozpadla a komunisté, ačkoliv byli postaveni mimo zákon, vytvořili ilegální organizace, šířící protivládní odpor. Nestálost vlády přinutila Borise k zásadnímu kroku, kdy převzal moc, rozpustil parlament a zakázal politické strany. Stal se tak absolutním panovníkem, jmenoval předsedu vlády a započal tvořit parlamentní systém bez politických stran. Takový parlament byl složen zejména z nacionalistů sympatizujících s nacistickým Německem. Po příchodu nacistických vojsk na Balkán v roce 1941 přistoupil Boris k tzv. Ose. Tím získal Bulharsku část Řeckého území, Makedonii od Jugoslávie a jižní část Dobrudži od Rumunska. I když vyhlásil válku Velké Británii a Spojeným státům, vůči SSSR zachoval vždy neutralitu. Za to byl kritizován od samotného Hitlera, jehož nátlaku odolával i v zapojení se do deportací bulharských Židů. Za jejich záchranu byl také posmrtně oceněn.⁵⁰ Boris III. zemřel v srpnu 1943 bezprostředně po návratu z jednání s Hitlerem, který apeloval na nutnost zapojení se Bulharska právě ve válce se SSSR a tzv. „řešení Židovské otázky“. Borisovým nástupcem se stal jeho šestiletý syn Simeon II., za kterého převzala vládu rada regentů. V roce 1944 již vrcholí moc komunistů, přichází Rudá armáda a Bulharsko se konce války účastní na straně spojenců.⁵¹

Obrázek 31 - Car Boris III.

Zdroj:<http://www.macedoniainfo.com/TsarBorisIII.jpg>

⁵⁰ ADMIN. *Posmrtné ocenění bulharského cara za záchranu Židů* [online]. Archiv Erety.cz, 16. dubna 2010 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://archiv.erez.cz/?p=4516>>.

⁵¹ ŠILHÁN, Vladimír. *Car (král) Boris III.* [online]. Forum.Valka.cz, 20. února 2005 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://forum.valka.cz/viewtopic.php/t/24480>>.

GROUEFF, Stephane. *Crown of Thorns: The Reign of King Boris III of Bulgaria, 1918-1943*. Madison Books, 1998. 440 s. ISBN 9781461730538;

DIMITROFF, Pashanko. *Boris III of Bulgaria: Toiler, Citizen, King, 1894-1943*. Book Guild, 1986. 202 s.

2.2.4 Chorvatsko - Ante Pavelić

Ante Pavelić, původem advokát se po rozpadu Habsburské monarchie stává členem Strany Práva (chorvatských nacionalistů) a bojuje za vznik nezávislého Chorvatska. Stává se tajemníkem strany a v letech 1927-1929 stranu reprezentuje jako poslanec. V této době utíká před nastolenou diktaturou Alexandra I. Karadjordeviče do exilu. Zde spoluzakládá fašistickou teroristickou organizace Ustaša, která v roce 1934 podniká úspěšný atentát na Alexandra I. Po příchodu německých vojsk na Balkán v roce 1941 vzniká Nezávislý stát Chorvatsko, do jehož čela se Pavelić staví jako vůdce. Za jeho vlády do roku 1945 je v Chorvatsku prováděná krutá genocida Židů a Srbů. Nemilosrdně Pavelić nakládá i s antifašisty a partyzány. Pavelić a jeho režim je výrazný svou krutostí a nemilosrdností, ve které měl v mnohém překonat i nacistické koncentrační tábory.

Po příchodu Rudé armády Pavelić utíká do Argentiny, odkud je po pádu režimu J. Peróna nucen odejít. V Jugoslávii je za své nepřítomnosti odsouzen k trestu smrti, avšak své místo nachází ve Francově Španělsku, kde umírá koncem roku 1959.⁵²

Obrázek 32 - Ante Pavelić

Zdroj: <http://www.srpska-mreza.com/History/ww2/photo/Pavelic1.jpg>

⁵² Podrobněji o Ante Paveličovi a chorvatském kolaborantském režimu viz ŠILHÁN, Vladimír. *Ante Pavelić - chorvatský politik, vůdce fašistického státu zvaný "Poglavnik"* [online]. Forum.Valka.cz, 21. ledna 2005 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://forum.valka.cz/viewtopic.php/t/22667>>;

Ante Pavelić (14.7.1889 – 28.12.1959): Vůdce chorvatských ustašovců [online]. ŽivotopisyOnline.cz, © 2013 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://zivotopisyonline.cz/ante-pavelic-1471889-28121959-vudce-chorvatskych-ustasovcu/>>;

BOOKS LLC. *Croatian Fascists: Ante Pavelić*. General Books, 2010. 42 s. ISBN 9781156257531;

RIESMAN, David. *Serbia's Secret War: Propaganda and the Deceit of History*. Texas A&M University Press, 1996. 235 s. ISBN 9780890967607

2.2.5 Norsko - Vidkun Quisling

Vidkun Quisling se narodil v roce 1887 a v 18 letech nastoupil jako kadet na norské vojenské akademii. Roku 1908 tuto akademii opustil již jako poručík a zamířil do generálního štábu v Rusku, kde krátce působil coby vojenský atašé. V sovětském Rusku sympatizuje s komunismem, čímž později překvapuje své okolí. Po návratu z Ruska pracoval na velvyslanectví ve Finsku a podílel se na pomoci hladovějícímu Rusku. Mezi lety 1929-1930 zastupoval jako Norský vyslanec Anglické zájmy v Rusku. V roce 1931 se stal Ministrem obrany a po pádě vlády (ve které od roku 1933 sám působil), zakládá vlastní politickou stranu „Nasjonal Samling“

Obrázek 33 - Vidkun Quisling

Zdroj:http://forum.valka.cz/files/vidkun_quisling.jpg

(Národní jednotu) a za svůj vzor si stanovuje A. Hitlera a jeho NSDAP. Norsko se však nepotýkalo se sociálními, politickými ani ekonomickými problémy, které v Německu pomohly Hitlerovi k moci; Quisling tím pádem získal pouze velice nízkou volební podporu. Snažil se získat přízeň samotného Hitlera, s nímž se mu daří setkat až v prosinci roku 1939. Hitler Quislinga a celé Norsko nejdříve považoval za zbytečné, avšak nakonec se strategického postavení Norska rozhodl využít. Ani po příchodu nacistických vojsk do Norska a po okupaci země Quisling nedostal patřičnou důvěru a jako říšský komisař byl jmenován Josef Terboven. Terboven sice počátkem roku 1942 jmenoval Quislinga ministerským předsedou, ten se ale nikdy nedokázal oprostít od podřízenosti vůči němu a samotnému nacistickému Německu. Po kapitulaci Německa v květnu roku 1945 Quisling v přesvědčení, že se nedopustil ničeho špatného, odmítl uprchnout z Norska a byl zatčen. Ač se objevují spekulace ohledně procesu s Vidkunem Quislingem, byl po svém zatčení odsouzen a 24. října 1945 popraven.⁵³

⁵³ Podrobněji o V. Quislingovi viz BOROVIČKA, Michael. *Vidkun Quisling „Největší“ Nor druhé světové války. Dějiny a současnost*, 2007. roč. 2007, č. 8. Nakl. NLN, s.r.o., [13. září 2015]. Dostupné na <<http://dejinyasoucasnost.cz/archiv/2007/8/vidkun-quisling->>>; BOROVIČKA, Michael. *Kolaboranti : 1939-1945*. Praha ; Litomyšl : Paseka, 2007. 399 s. ISBN 978-80-7185-846-1; DAHL, Fredrik Hans. *Quisling*. Cambridge University Press, 1999. 452 s. ISBN 9780521496971.

3. Alternativy krajní pravice v ČR

3.1 Historie krajní pravice v ČR

3.1.1 Národní obec fašistická (Československá republika)

V čele této strany stanul po jejím založení bývalý generál Československých Legií v Rusku, Radola Gajda (Rudolf Geidl). V roce 1926 po tzv. Gajdově aféře byl degradován z náčelníka generálního štábu a NOF, se kterými doposud žádné vazby neměl, byli jediní jeho zastánci v tomto procesu. Strana měla polovojenské mládežnické organizace (Omladina, Obrana, nebo Junáci NOF), studentskou organizaci (Fašistické studentské sdružení), ženskou organizaci (Fašistická pomoc) a veškerou svou činnost publikovala ve svých tiskovinách (Stráž říše, Fašistické listy a Národní věstník). Strana byla známá svým antisemitismem a antidemokratickými postoji. Symbolem se stala sekera se svazkem prutů a heslo „Blaho vlasti budiž nejvyšším zákonem“. V posledních volbách roku 1935 získala 2% hlasů (více než 167.000) a tím i 6 křesel v poslanecké sněmovně. V roce 1938 vystupovaly k obraně republiky a roku 1939 čítala strana 15.000 členů. Gajda dal vzniknout Českému národnímu výboru ze zástupců ostatních fašistických stran (Vlajka, Akce národní obrody) a pokusil se uchopit moc. Nakonec se podřídil prezidentu Háchovi, který Gajdovi vrátil hodnost generála a ukončil činnost v NOF. Další snaha o obnovu strany proběhla pouze formou pokusu o spolupráci s Říší. Tento pokus byl tehdejším ministrem Emanuelem Moravcem zaražen a strana byla zakázána již za protektorátu v roce 1943.⁵⁴

Obrázek 34 - Radola Gajda

Zdroj:
http://nd03.jxs.cz/818/088/f20ba47ef1_61946368_o2.jpg

⁵⁴ Viz *Národní obec fašistická* [online]. Fronta.cz, [13. září 2015]. Dostupné na <<http://www.fronta.cz/foto/narodni-obec-fasisticka>>;

ČT24. *Český fašismus*. Historie.cs, 30. prosince 2010 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/exkluzivne-na-ct24/osobnosti-na-ct24/111241-cesky-fasismus/>>

Více o životě Radoly Gajdy viz GAJDA, Radola. *Moje paměti*. 4. Vydání Brno: JOTA, 2008. 336s. ISBN 978-80-7217-584-0.

Více o fašismu v Československu viz KOTLÁN, Pavel. *Gajdova (ne)věrná Morava*. 1. vydání. Brno: Institut vzdělání SOKRATES, 2009. ISBN 978-80-86572-60-4.;

PEJČOCH, Ivo. *Fašismus v českých zemích: fašistické a nacionálněsocialistické strany a hnutí v Čechách a na Moravě 1922-1945*. 1. Vydání - Praha: Academia, 2011. 508s. ISBN 978-80-200-1919-6.

3.1.2 Protektorát Čechy a Morava - Sudetendeutsche Partei

Karel Herman Frank, toto jméno zaznívalo společně s Konrádem Henleinem českým pohraničím již od počátku 30. let, kdy spolu začali vystupovat v nově založené straně „*Sudetendeutsche Partei*“ (SdP - Sudetoněmecká strana), která byla od počátku silně podporována Hitlerovou NSDAP. Po dvou neúspěšných pokusech o převrat přišla Mnichovská dohoda a SdP se sloučilo s NSDAP a vytvořilo tak župní organizaci v Sudetech. Henlein je jmenován říšským komisařem pro sudetoněmeckou oblast a později i říšským místodržícím. Jeho moc byla velice omezená a vliv, který nedosáhl příliš vysoko, ihned slábl. V roce 1945 se pokusil vyjednávat na americkém osvobozeném území dohodu, avšak po zajištění a zjištění, že je na něj pohlíženo jako na válečného zločince, spáchal sebevraždu.

Obrázek 35 - Konrád Henlein

Zdroj: <http://www.fofiffo.com/naciste/pict/poh3v.jpg>

Obrázek 36 - K. H. Frank

Zdroj: <http://img267.imageshack.us/img267/6940/180pxkhf0007sx5.jpg>

K. H. Franka také nečekal příliš slavný osud. Stal se sice velitelem policie a říšským sekretářem Protektorátu Čechy a Morava, avšak na své vysněné místo protektora nikdy nedosáhl. Ač počítal s podporou Heinricha Himmlera, místo říšského protektora po odvolaném von Neurathovi v roce 1941 obsadil Reinhard Heydrich. Po úspěšném atentátu na Heydricha přeskočil Franka Kurt Daluege, s nímž jako pomstu za atentát nechal vypálit dvě české vesnice (Lidice a Ležáky). Později Daluegeho jako protektora nahradil Wilhelm Frick. Frank však nezhábel a svůj vliv a moc stále posiloval. Stal se německým státním ministrem pro Čechy a Moravu, byl jmenován do hodnosti SS Obergruppenführer und General der Polizei v Praze a generálem Waffen-SS, čímž se stal nejmocnějším úředníkem v Protektorátu. V květnu 1945, když se pokusil se svou rodinou utéct, byl v Rokycanech zajat a vyslýchán v německém Wiesbadenu. Po následném předání české justici byl odsouzen k trestu smrti oběšením. K jeho exekuci došlo 22. května 1946 na dvoře Pankrácké věznice v Praze před zraky veřejnosti.⁵⁵

⁵⁵ Viz DIVIŠOVÁ, Jana. *Vzestup a pád K. H. FRANKA aneb Příběh pilného knihkupce*. Praha: BVD – BONDY, 2010. ISBN 978-80-87090-26-8;

TUNYS, Ladislav. *K. H. Frank - Noc před popravou*. 1. Vydání Praha: XYZ, 2010. ISBN 978-80-7388-403-1; Série článků o K. H. Frankovi viz BEER, Lukáš a kol. [online]. Náš Směr, © 2008-2013 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://nassmer.blogspot.cz>>

Poslední osobou, kterou bych v tomto ohledu rád zmínil je Emanuel Moravec. Původně vlastenec a legionář. Silný podpůrce T. G. Masaryka, kterému na pohřbu stál jako člen čestné stráže. Ostře vystupoval proti Německé okupaci a vyzýval k obraně Československa. Po přijetí Mnichovského diktátu začal Beneše zcela nenávidět a vystupovat proti jeho osobě a vládě. Reakcí mu byla zakázána publikační činnost, rovněž musel opustit Vysokou školu válečnou a posléze byl zbaven všech funkcí a propuštěn z armády. Po zřízení Protektorátu Čechy a Morava se obával o svůj život na základě jeho vystupování proti nacismu a uvažoval o emigraci. K Moravcovu překvapení mu však byla ze strany nacistů nabídnuta dohoda. Z poznávací cesty po Německu se vrací nadšený, začíná pracovat v Československém rozhlasu, opět začíná publikovat a figurovat jako přední propagátor nacistické ideologie. Spolupracuje s nacistickou rozvědkou SD (*Sicher Dienst*), spolupracuje s K. H. Frankem, stává se ministrem školství a lidové osvěty a předsedou mládežnické organizace „Kuratorium pro výchovu mládeže v Čechách a na Moravě“⁵⁶. Po atentátu na Heydricha svou pozici ve vládě upevňuje a likviduje politické konkurenty z fašistické Vlajky či Národní obce fašistické. Pokus o atentát na jeho osobu končí neúspěchem a parašutisté jsou zajati a zastřeleni Gestapem. Moravcův život skončil 5. května 1945 při Pražském povstání, když se díky poruše jeho vůz zastavil v pražských ulicích a on sám se v kabině vozu v obavách ze zajetí zastřelil.⁵⁷

Obrázek 37 - Emanuel Moravec

Zdroj: http://home.tiscali.cz/portrety/1-n/moravec_emanuel.jpg

⁵⁶ Podrobněji o Kuratoriu viz BEER, Lukáš. *Kuratorium pro výchovu mládeže v Čechách a na Moravě*. [online]. Náš směr, 26. srpna 2009 - 5. května 2015 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://nassmer.blogspot.cz/search/label/Kuratorium%20pro%20v%C3%BDchovu%20ml%C3%A1de%C5%BEe%20v%20C4%8Cech%C3%A1ch%20a%20na%20Morav%C4%9B>>.

⁵⁷ Emanuel Moravec viz. PERNES, Jiří: *Až na dno zrady: Emanuel Moravec*, Praha: Themis, 1997. ISBN 8085821516; FRÝBORT, Luděk. *HISTORIE: Emanuel Moravec – zrádce nebo tragická postava?* [online]. Neviditelný pes, 7. května 2010 [13. září 2015]. Dostupné na <http://neviditelnypes.lidovky.cz/historie-emanuel-moravec-zradce-nebo-tragicka-postava-ppi-p_spolecnost.asp?c=A100506_000209_p_spolecnost_wag>; Emanuel Moravec [online]. Odmaturuj.cz, © 2007-2013 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://www.odmaturuj.cz/zivotopisy/emanuel-moravec/>>; MORAVEC, Emanuel. *V úloze mouřenina*. Pardubice: Filip Trend publishing, 2004. ISBN 80-86282-32-8; MORAVEC, Emanuel. *Emanuel Moravec (jako autor 1944/1945)* [online]. Náš směr, 29. října 2009 - 10. ledna 2015 [13. září 2013]. Dostupné na <<http://nassmer.blogspot.cz/search/label/Emanuel%20Moravec%20%28jako%20autor%201944%2F1945%29>>.

3.1.3 Hlinkova slovenská ľudová strana

Po podepsání Mnichovské dohody, která z původní první Československé republiky vytvořila území Česko-Slovenské republiky a nespočet okupačních území, která obsadila samotná Třetí říše, nebo na Slovensku zejména Maďarsko a Polsko. Počátkem března 1939 vyvinul Hitler nátlak na představitele Hlinkovy slovenské ľudové strany (HSL'S) Josefa Tisa a Sněm slovenské země vyhlásil samostatný stát, jehož prezidentem se stal sám Tiso. Premiérem a prodlouženou rukou samotného Hitlera byl Vojtech Tuka.⁵⁸

Josef Tiso, původem římskokatolický kněz, profesor a teolog působící například na gymnáziu v Nitře, začal ve 20. letech aktivně působit v politické sféře a stal se Československým poslancem za Slovenskou ľudovou stranu (dnes HSL'S). V tomto úřadě vytrval až do vyhlášení autonomní vlády Slovenska (říjen 1938), které sám Tiso inicioval a stal se jejím předsedou. Ľudová strana využila svého vlivu k zastrašení konkurenčních politických stran, některé přinutila se sloučit s ľudovou stranou a většinu zbylých stran zakázala. Tímto činem si získala téměř 100% volební podporu a stala se jedinou autoritativní vládou. V březnu 1939 byla vyhlášena samostatnost Slovenska podpořená Německým příslibem vojenské podpory slovenské politické nezávislosti.

V srpnu 1939 Tiso vyhláší mobilizaci slovenské armády a Hlinkovy gardy a Slovensko se jako jediný evropský stát stává spojencem Německa při útoku na Polsko. Tiso upevňuje svou moc a krom prezidentského úřadu se stává vůdcem, předsedou ľudové strany a v roce 1944 je Tisovi přiznáno právo vládnout bez ohledu na Slovenský sněm. Po vypuknutí Slovenského národního povstání jsou však Tisovy pravomoci velice omezeny a hlavní slovo zde získává Německá armáda. Do Tisova režimu se samozřejmě patřičně zapsal náboženský prvek katolicismu i represe vůči židovské menšině. Když se válka chýlila ke konci, Tiso se pokoušel uprchnout německé území, byl však zatčen americkými vojsky v klášteře. Na zvláštní žádost byl společně s dalšími vězni vydán do Československa. Po odsouzení a zamítnutí žádosti o milost je za své zločiny 18. dubna 1947 oběšen.⁵⁹

Obrázek 38 - Josef Tiso

Zdroj: <http://www.vlada.cz/assets/clenove-vlady/historie-minulych-klad/prehled-klad-cr/1918-1938-csr/antonin-svehla-3/Tiso->

⁵⁸ Podrobně o fašistickém Slovenském státu viz BOOKS LLC. *Members of the Slovak People's Party: Jozef Tiso, Vojtech Tuka, Andrej Hlinka, Ľeľan Tiso, Alexander Mach*. General Books, 2010. ISBN 9781156939277.

⁵⁹ Podrobně o J. Tisovi viz *Jozef Tiso: Prezident fašistického Slovenského štátu (životopis)* [online]. ŽivotopisyOnline.cz, [13. září 2015]. Dostupné na <<http://zivotopisyonline.cz/jozef-tiso-13101887-1841947-prezident-fasistickeho-slovenskeho-statu/>>; HLŮŠKA, Vlado a kol. *Zamlčovaná pravda o Tisovi a Slovenskom štáte*. Eko-konzult, 2007. ISBN 8080790684.

Vojtech Tuka byl profesorem právnické fakulty v Budapešti a profesorem právní filozofie a mezinárodního práva v Bratislavě. Po první světové válce prosazoval opětovné připojení Slovenska k Maďarsku; přičemž sebe samotného považoval za Maďara. Ve dvacátých letech se stal členem HSL'S a slovenským politikem v Československém národním shromáždění. Vystupoval jako separatista a inicioval vznik Česko-Slovenské federace. V roce 1929 byl odsouzen za špionáž pro Maďarsko na 15 let. Propuštěn byl však předčasně, a to v roce 1938. Na naléhání Hitlera se přes vzájemné nesympatie stává předsedou Tisovy vlády a zároveň ministrem zahraničních věcí Slovenska. Navazoval úzkou spoluprací s Německem a Maďarskem, bez vědomí náležitých institucí (včetně prezidenta) vyhlásil válku SSSR a osobně řídil deportace slovenských židů. Po válce byl Národním soudem odsouzen k trestu smrti a 20. srpna 1946 popraven.⁶⁰

Obrázek 39 - Vojtech Tuka

Zdroj: http://image2.findagrave.com/photos/250/photos/2003/306/23189_1067910724.jpg

⁶⁰ Více o V. Tukovi viz BOR, Ján E. *Vojtech Tuka: úvod do života a diela*. Kompas, 1940. 216 s; BOROVIČKA, Michael. *Kolaboranti : 1939-1945*. Praha: Paseka, 2007. 399 s. ISBN 978-80-7185-846-1; SURHONE, Lambert M. a kol. *Vojtech Tuka*. VDM Publishing, 2010. ISBN 9786130963491.

3.2 Krajiné pravice v ČR po roce 1989

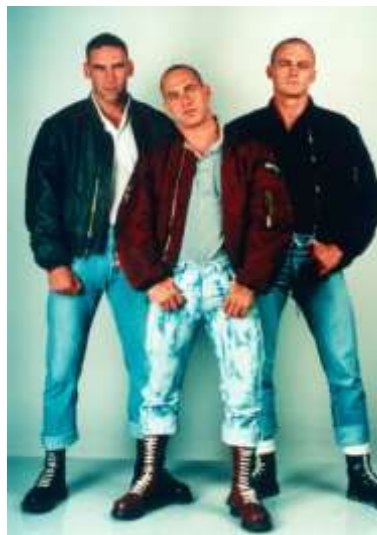
3.2.1 Hnutí Skinheads

Subkultura Skinheads vznikla v 60. letech 20. století ve Velké Británii, odkud se později rozšířila prakticky do celého světa. Do České republiky začala tato subkultura pronikat v druhé polovině 80. let. Nutno podotknout, že již v značně transformované podobě, od té původní britské z 60. let. Díky dnešní popularitě Daniela Landy není snad nikoho, kdo by neznal jeho počátky s kapelou Orlík. Kolem této a několika dalších kapel, které začaly v tomtéž období vznikat, se objevovaly první organizované skupiny a členská základna „českých Skinheads“ rostla.

Jako odpověď na potřebu organizovanosti hnutí se na začátku 90. let zformovala organizace „Vlastenecká liga“, která byla v roce 1993 také oficiálně zaregistrována na Ministerstvu vnitra ČR. Tato organizace sdružovala tzv. kališníky (kališníci skinheads), kteří přijali silnou nacionalistickou ideologii, odvoзованou od husitského hnutí, umocněnou militantním a xenofobním projevem. Důrazně upozorňovali na romskou kriminalitu, a odsuzovali liberalismus státu. Jako symbol využívali kalich v červenobílém erbu, příležitostně vsazený do keltského kříže.

Uniformita v hnutí skinheads se dala identifikovat doslova v nadnárodním smyslu. Vysoké, kožené boty (Dr. Martens), vojenské letecké bundy („bombery“), džíny, kšandy, košile či polokošile. Tato uniforma byla prakticky jednotná pro celé hnutí skinheads, bez ohledu na odnož. Časem se totiž kromě krajně pravicových skinheads objevují i skupiny, které se snaží navázat na původní myšlenky této subkultury a ostře vystupují proti rasistickým skinheadům. Příkladem je tzv. SHARP (*Skinheads Against Racial Prejudice – Skinheads proti rasovým předsudkům*). Uniformní rozdíl byl především v barvách těchto „uniforem“. V pravicových sférách byly běžné bílé tkaničky bot a černé, popřípadě zelené bundy. Naproti tomu v kruzích SHARP převládaly tkaničky i bundy červené. V případě nedodržení této barevné „uniformity“ pomáhaly k vzájemnému rozlišení různé tematické nášivky, umístěné především na bundách.

Obrázek 40 - Tradiční oděv Skinheads

Zdroj:http://explore.bfi.org.uk/sites/explore.bfi.org.uk/files/styles/gallery_full/public/bfi_stills/bfi-00m-h3s.jpg?itok=R8-Hu94z

3.2.2 Bohemia Hammer Skins (B.H.S.)

Jedná se o českou pobočku organizace Hammer Skins, která vznikla v roce 1986 v USA. Mezi militantními organizacemi tohoto druhu jde o jednu z nejradikálnějších skupin vůbec. Vůdcovský princip není naplňován pouze jednou osobou, nýbrž z několika skupinovými vedoucími. Pro vstup do organizace byla uváděna i několikaletá čekací doba, během které byl „žadatel“ pozorován a vyhodnocován v návaznosti na jeho chování, vystupování a především dodržování stanovených pravidel. Mezi základní pravidla patřila především drogová zdrženlivost, legální držení zbraně, loajálnost vůči hnutí při konfrontaci se zákonem, apod.

3.2.3 Blood & Honor - Division Bohemia

Opět se jedná o českou pobočku, tentokrát organizace, která vznikla v roce 1987 ve Velké Británii. Organizaci založil Ian Stuart Donaldson, zpěvák kapely Screwdriver. Název organizace je odvozen od hesla německé nacistické mládežnické organizace Hitlerjugend „*Blut und Ehre*“ – „*Krev a čest*“. Jde o ultrapravicovou teroristickou organizaci, která si klade za cíl vybudovat organizaci dle vzoru „Silent Brotherhood“ Roberta Jay Mathewse či podle románu „Turnerovy deníky“ (oba viz níže).

3.3. Krajní pravice v ČR – politické strany a hnutí současnosti

3.3.1 Sdružení pro republiku - Republikánská strana Československa

Politická strana byla založena 30. prosince 1989 a do podvědomí pronikala jako „Republikánská strana“. Již koncem února roku 1990 proběhl ustanovující sjezd strany „Sdružení pro republiku – Republikánská strana Československa“. Zde se předsedou strany stal Miroslav Sládek, který v této funkci přetrvával až do zániku strany. Již na tomto sjezdu sám Sládek definoval stranu jako radikálně

Obrázek 42 - Miroslav Sládek

Zdroj:
<http://www.celebritynet.cz/photos/2/d/a/2da0f402089082bfff854543730804866.jpg>

pravicovou⁶¹. Svůj politický program strana odkazovala na prvorepublikovou Agrární stranu a osobnost Karla Engliša. Největší dosažený úspěch byly pro stranu volby do Poslanecké sněmovny v roce 1996. Sám Sládek se několikrát pokusil kandidovat do funkce prezidenta republiky. V roce 1998 mu kandidaturu zkazilo trestní stíhání, ve kterém ho Poslanecká sněmovna zbavila imunity. Způsob prosazení strany byl a dodnes je považován za velice populistický. Ústředním tématem, kterým se dostal do podvědomí obyvatel, byla kritika romské menšiny, vůči níž velice ostře veřejně vystupoval. V roce 2001 strana dočasně zanikla z důvodu finančních problémů. Činnost obnovila až v roce 2008 a opět zanikla rozpuštěním strany Nejvyšším správním soudem na návrh vlády ČR⁶². V roce 2010 byl Sládek podmíněčně odsouzen za předlužení politické strany⁶³. V období 2001 – 2007 Sládek založil novou politickou stranu pod názvem „Republikáni Miroslava Sládka“ s níž se aktivně, avšak bez úspěchu, účastnil voleb do Poslanecké sněmovny i Evropského parlamentu pro rok 2002.

Obrázek 41 - znak SPR - RSČ

Zdroj:
<http://files.republikani.webnode.cz/20000013-4d16f4e10e/Znak23.jpg>

pravicovou⁶¹. Svůj politický program strana odkazovala na prvorepublikovou Agrární stranu a osobnost Karla Engliša. Největší dosažený úspěch byly pro stranu volby do Poslanecké sněmovny v roce 1996. Sám Sládek se několikrát pokusil kandidovat do funkce prezidenta republiky. V roce 1998 mu kandidaturu zkazilo trestní stíhání, ve kterém ho Poslanecká sněmovna zbavila imunity. Způsob prosazení strany byl a dodnes je považován za velice populistický. Ústředním tématem, kterým se dostal do podvědomí obyvatel, byla kritika romské menšiny, vůči níž velice ostře veřejně vystupoval. V roce 2001 strana dočasně zanikla z důvodu finančních problémů. Činnost obnovila až v roce 2008 a opět zanikla rozpuštěním strany Nejvyšším správním soudem na návrh vlády ČR⁶². V roce 2010 byl Sládek podmíněčně odsouzen za předlužení politické strany⁶³. V období 2001 – 2007 Sládek

⁶¹ MALÍŘ, Jiří; MAREK, Pavel a kol. Politické strany II. 1938 – 2004. Vývoj politických stran a hnutí v českých zemích a Československu. Brno. Doplněk, 2005, ISBN: 80-7239-179-8;

⁶² ČTK. *Soud rozpustil dvě protiromské strany, SPR-RSČ a Národní stranu* [online]. Romea.cz, 16. května 2013 [21. 10. 2015]. Dostupné na <<http://www.romea.cz/cz/zpravodajstvi/domaci/soud-rozpustil-dve-protiromske-strany-spr-rsc-a-narodni-stranu>>

⁶³ ČTK. *Soud potvrdil Sládkovi dvouletou podmínku za dluhy republikánů* [online]. Novinky.cz, 26. ledna 2010 [21. 10. 2015]. Dostupné na <<http://www.novinky.cz/domaci/190283-soud-potvrdil-sladkovi-dvouletou-podminku-za-dluhy-republikanu.html>>

Obrázek 43 - Znak Národní strany

Zdroj:
<http://www.narmyslenka.cz/image/ns.jpg>

3.3.2 Národní strana

Tato politická strana vznikla v roce 2002 jako národně konzervativní strana, hlásící se k odkazu Staročechů - Palackého a Riegra. Strana se prezentovala vlastní internetovou stránkou⁶⁴ i vydávaným periodikem „Národní politika“. V roce 2007 byla oficiálně představena organizace Národní Garda⁶⁵, jejíž členství bylo založeno na základě dobrovolnosti a její cíl byl především pomoc při krizových situacích, nebo činnost občanských hlídek v problémových lokalitách⁶⁶. Po celé období aktivního působení strany byla předsedkyní Petra Edelmannová. Ačkoliv strana striktně odmítala označení neonacistické strany, velice aktivně vystupovala proti Romům a menšinám⁶⁷. Mezi hlavní body politického programu byl posléze zařazen například euroskepticismus, kterým strana vystupovala proti vstupu do Evropské unie a posléze si kladla za cíl vystoupení z EU. Kandidátní listiny Národní strany se objevovaly ve volbách do Poslanecké sněmovny, Evropského parlamentu, krajských i obecních zastupitelstev. I přesto, že v některých prohlášeních NS se objevovala kritika a striktní odmítání Dělnické strany, v některých volbách se tyto strany objevovaly na kandidátních listinách společně. Národní strana sama o sobě nikdy nezískala významný volební úspěch. Ve volbách do poslanecké sněmovny v roce 2006 získala 9.341 (0,17%) hlasů, ve volbách do Evropského parlamentu 2.944 (0,12%) hlasů v roce 2004 a 6.263 (0,26%) hlasů v roce 2009⁶⁸. Stejně jako SPR-RSČ i Národní Stranu rozpustil Nejvyšší správní soud v roce 2013.⁶³

⁶⁴ <http://www.narodni-strana.cz/> - od roku 2010 neaktivní

⁶⁵ JAA. 1. Máj: Národní garda se poprvé ukáže na veřejnosti [online]. Aktuálně.cz, 30. dubna 2008 [10. listopadu. 2015]. Dostupné na <<http://aktualne.centrum.cz/domaci/zivot-v-cesku/clanek.phtml?id=603963>>.

⁶⁶ Více o Národní Gardě viz. SMOLÍK, Josef. Národní garda: krátký příběh [online]. REXTER, 5. května 2011 [31. října 2015]. Dostupné na <<http://www.rexter.cz/narodni-garda-kratky-pribeh/2011/05/05/>>;

⁶⁷ Edelmannová: Cikáni by měli emigrovat do Indie [online]. iDNES.cz, 9. května 2006 [21. 10. 2015]. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz/edelmannova-cikani-by-meli-emigrovat-do-indie-fnl-/domaci.aspx?c=A060505_111216_domaci_mia>

⁶⁸ Viz Český statistický úřad <<https://www.czso.cz/>, nebo <http://www.volby.cz/>>

3.3.3 Dělnická strana (sociální spravedlnosti)

Dělnická strana byla založena na začátku roku 2003. Již od samého počátku se začal tento politický subjekt úzce profilovat nejen svou propagandou, ale i členskou základnou. Mezi zakládající členy patřili představitelé SPR-RSČ, předseda strany Tomáš Vandas je bývalým tajemníkem Republikánů Miroslava Sládka. Strana vešla do obecného podvědomí především s příchodem sociálních nepokojů v různých regionech ČR (např. Janov 2008). Počátkem roku 2008 strana založila organizaci pod názvem „Ochranné sbory“. Tato organizace se měla vyrovnat nedávno založené Národní gardě, která vznikla při Národní straně. Cíl organizace je však z mého pohledu velice nejasný. I přes deklaraci pomocné funkce občanům se nabízí možnost, že funkce organizace byla čistě provokatérská.

Již zmíněný incident sociálních nepokojů v Litvínově – Janově v roce 2008 totiž začal napadením skupinky mladých lidí, kteří byli označeni páskami OS-DS (Ochranné sbory Dělnické strany). Videozáznam⁶⁹ dostupný na internetu zachycuje již samotný incident, kde se romští obyvatelé sídliště pokoušejí vykázat tuto skupinku pryč. Při svých projevech používají časté vulgarismy, urážky i výhrůžky. Skupinka členů OS-DS zde jen tiše přihlíží a do hádek se nijak nezapojuje. Faktem zůstává, že dívka, která se stala terčem několika verbálních výpadů, je Lucie Šlégrová.⁷⁰ Ta na svých profilech v sociálních sítích uveřejňovala své fotografie v oblečení s neonacistickou tématikou, dále s motivy RAC a WP music kapel a s různými doplňky v barvách říšské trikolory (černá, bílá, červená). Na internetu je i dostupná fotografie, kde má L. Šlégrová obnažené rameno, na němž má vytetovaného muže (dělníka) s kladivem, který je známý již z dob nacistického Německa. Pro úplnost je však nutné se zamyslet i nad jednáním obyvatel Janova. Ti se na tomtéž videozáznamu jednoznačně pohybují za hranicí zákona.

Obrázek 44 - Znak DS a DSSS

Zdroj: <http://www.font.cz/res/data/049/006267.jpg>

Obrázek 45 - Plakát DS, plakát NSDAP a tetování L. Šlégrové

Zdroj: Internet

⁶⁹ Viz <https://www.youtube.com/watch?v=32u8RSGwhO0>

⁷⁰ O Lucii Šlégrové viz HASSAN, Vít. *Lucie Šlégrová - česká neonacistka, která má zmatek v hlavě* [online]. blog.iDNES.cz, 11. leden 2012 [10. listopadu 2015]. Dostupné na <<http://hassan.blog.idnes.cz/c/240399/Lucie-Slegrova-ceska-neonacistka-kterama-zmatek-v-hlave.html>>.

V roce 2010 byla Nejvyšším správním soudem Dělnická strana na návrh vlády rozpuštěna⁷¹., a to právě na základě podobnosti propagačních prvků s NSDAP. Na tuto skutečnost se ve své podstatě vedení strany připravovalo předem. Vznikl nový politický subjekt s názvem Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS). Ten byl založen již počátkem roku 2004 jako Strana občanů republiky České a to Tomášem Magnouskem⁷². Od září následujícího roku využívá názvu Demokratická strana sociální spravedlnosti. Koncem roku 2006 je za podpory členské základny DS do předsednictví strany dosazena Hana Pavlíčková, která v této funkci zůstává až do rozpuštění DS a přesunutí její členské základny. Současný název „Dělnická strana sociální spravedlnosti“ strana získává již v listopadu 2008.⁷³

V politickém programu strany jsou mimo jiné zakotveny prvky „rozlišování národnosti obyvatel, odmítání homosexuálních párů, vystoupení z EU a NATO, nebo zavedení trestu smrti“. Politický úspěch strana zaznamenala teprve v komunálních volbách v roce 2014, kde strana dosáhla celkového obdržení 6 mandátů, přičemž 3 mandáty získala v Duchcově. Parlamentních či krajských voleb se strana účastní především za podpory jiných politických subjektů. V senátních volbách v roce 2010 kandidoval předseda DSSS Tomáš Vandas ve volebním obvodu č.4 - Most. Získal 5,13% hlasů a skončil na předposledním 7. místě.

⁷¹ NSS ROZPUSTIL DĚLNICKOU STRANU [online]. Nejvyšší Správní Soud, 17. února 2010 [5. února 2013]. Dostupné na <http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2009/0001_0Pst_0900_679fa453_6a5a_4113_8760_d13c9f3417b3_prevedeno.pdf>.

⁷² Herec, scénárista, režisér. Více viz oficiální webová prezentace (získáno dne 31. října 2015 z <http://www.tomasagnusek.cz/>).

⁷³ Viz *Seznam politických stran a hnutí* [online]. Ministerstvo vnitra ČR, © 2010 [31. října 2015]. Dostupné na <<http://aplikace.mvcr.cz/seznam-politicky-stran/>>;

Zakázaná Dělnická strana půjde do voleb, jen pod jinou hlavičkou [online]. lidovky.cz, 20. února 2010 [31. října 2015]. Dostupné na <http://www.lidovky.cz/zakazana-delnicka-strana-pujde-do-voleb-jen-pod-jinou-hlavickou-pvr-/zprav-domov.aspx?c=A100220_101839_in_domov_mk>.

3.3.4 Autonomní nacionalisté

Neformální organizace, která se snažila sjednotit české nacionalistické hnutí v ČR. Byla složena zejména z mladých lidí se základy v občanském aktivismu, pod který spadalo nejen organizování veřejných akcí, ale i ekologické a sociálně zaměřené aktivity (úklid parků a lesů, ať finanční nebo materiální pomoc útlukům). V oblasti nacionalistické ideologie přinášela nové pohledy a nebránila se modernizaci, čímž se snažila distancovat od názoru, že nacionalismus je určený ideový směr pouze pro hnutí skinheads. Organizace se snažila oslovovat mladé lidi a byla často kritizována právě ze strany starších ortodoxních členů krajně pravicových hnutí. Zejména si znepřátelila zbylé „vynavače“ tzv. White Power

Obrázek 46 - Znak Autonomních nacionalistů

Zdroj: <http://anmodrany.files.wordpress.com/2011/05/logo1.jpg?w=237&h=238>

Obrázek 47 - Ukázka Street art č.1

Zdroj: http://widerstandstreetart.files.wordpress.com/2012/06/524129_472997202729697_602527202_n1.jpg

Obrázek 48 - Ukázka Street art č.2

Zdroj: <http://www.radicalboys.com/images/stories/zachyceno3.jpg>

Skinheads z 90. let, kteří se nechtěli vzdát své image holohlavých bojovníků v leteckých bundách, džínách a těžkých botách. Proti takovému stylu právě Autonomní nacionalisté vystupovali. Hnutí bylo otevřené novým trendům a především Street Artu⁷⁴, čímž svou aktivitou často překračovalo hranici umění a sklouzávalo k vandalismu. Členové AN přijímali nové hudební žánry, což se opět nelíbilo opačné (zejména starší) části krajně pravicové scény, která dokázala přijmout pouze rockovou, bigbítovou, případně metalovou muziku⁷⁵. Autonomní nacionalisté se svým postojem k staré image nacionalismu zasadili o přijetí tzv. Black Blok⁷⁶ oblečení, které v davu prakticky znemožnilo identifikaci jedince.

Hnutí se na shromážděních a demonstracích vyznačovalo červeno bílými štíty s nápisy „AN“, které často tvořily nedílnou součást shromáždění, pořádaných Dělnickou stranou. Po vnitřním rozporu se AN prohlášením vzdali a distancovali od DS a její politiky. Následně přišla zejména kritika DS a následovalo prohlášení ukončení aktivity na internetu. Ač stále trvá pravidelné pořádání Svatováclavského pochodu (Kladno) aktivita přetrvává pouze na dílčích úrovních, kterou

⁷⁴ Krajně pravicový Street art v praxi viz „Street art proti systému“ (získáno dne 13. září 2015 z <http://widerstandstreetart.wordpress.com/>).

⁷⁵ Například White Power Rock, RAC (Rock Against Communism)

⁷⁶ Veškeré oblečení v černé barvě, součástí je krom kalhot a mikiny či bundy s kapucou také černá kšiltovka, případně černé brýle a šátek pro zakrytí obličeje.

tvoří skupinky zejména ve větších městech a prezentují se na svých internetových stránkách.

77

Zhruba od poloviny roku 2013 jsou členové AN součástí nové organizace „Generace Identity“, která se objevuje v souvislosti s některými protesty, demonstracemi, pietními akcemi a zejména v souvislosti s činností DSSS.⁷⁸

Jak české Autonomní Nacionalisty popisuje odnož Ianem Stuartem založené neonacistické teroristické organizace, *Blood and Honour – Division Bohemia?*

„Jejich vzhled kopíruje černé oblečení militantní ultralevice, včetně palestinských šátků nebo kukel přes obličej. Od levice přebrali i symboliku, do níž pouze doplnili své nápisy.

Ideologicky se levice přiblížili i příklonem k historickým vzorům ideologie revolučního národního socialismu. Ten již ve dvacátých a třicátých letech pod vedením bratrů Strasserových kritizoval Hitlera za opuštění původně dělnického charakteru nacistického hnutí a za jeho spolupráci s velkokapitálem a s aristokraty.

Autonomní nacionalisté se rozhodli hledat stoupence nacionálního socialismu i v prostředí, které my odmítáme. Tvrdý hardrockový a metalový doplnili i nazi technem, i nazi hip hopem. AN jsou přesvědčeni, že pokud mají mladé lidi oslovit, musí jim umět nabídnout něco zajímavého. Otevírají se moderním stylům jako skateboarding, hip-hop, punk, metal. Sympatizant pravicového extremismu a hip-hoper v jedné osobě se nemusí rozhodovat, zda se přidá k pravicovým extremistům a vzdá se hip-hopu a stylu spojeného s ním nebo naopak.

Zatímco my trestáme graffitáky jako levicovou špínu hyzdící města, autonomní nacionalisté začali ve své propagandě graffiti intenzivně využívat.“⁷⁹

Organizační složky Autonomních Nacionalistů (ČR)

AN Kutná Hora, AN Modřany, AN Havířov, AN Kopřivnice, AN Mladoboleslavsko, AN Plzeňsko, AN Severovýchod, AN Severní Čechy, AN Střední Čechy, AN Východ...

Obrázek 49 - Demonstrace v Litvínově 2008

Zdroj:

<http://img.aktualne.centrum.cz/184/2/1840271-extremiste-v-litvinove.jpg>

⁷⁷ Podrobněji o Autonomním nacionalismu obecně viz VEJVODOVÁ, Petra. *Autonomní nacionalismus* [online]. REXTER, 1. listopadu 2008 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://www.rexter.cz/autonomni-nacionalismus/2008/11/01/>>; BASTL, Martin; MAREŠ, Miroslav a kol. *Krajní pravice a Krajní levice v ČR*. 1. vydání. Grada Publishing, a.s., Praha: 2011. s. 150. ISBN 978-80-247-3797-3;

⁷⁸ Oficiální webová prezentace (získáno dne 11. listopadu 2015 z <http://generace-identity.cz/>)

⁷⁹ *AUTONOMNÍ NACIONALISTÉ* [online]. Blood and Honour – Division Bohemia, © 2011 [18. února 2015]. Dostupné na <<http://www.bhbohemia.org/clanky.html>>.

3.3.5 Národní odpor

Obrázek 50 - Znak Národního Odporu

Zdroj:http://th04.deviantart.net/fs70/200H/f/2011/267/5/4/german_tri_color_shield_by_xtragicfever-d4atyhc.png

Opět neformální organizace, respektive hnutí, které na rozdíl od AN vykazuje mnohem zjevnější prvky neonacismu. Na české scéně se toto hnutí začalo objevovat koncem 90. let. Pod hlavičkou Národního odporu byly pořádány akce všeho druhu, od pietních shromáždění, přes výroční pochody a demonstrace, až po koncerty. Nicméně Národní odpor se vždy pyšnil vlastním identifikačním symbolem, který představoval štít s šikmými pruhy říšských barev černé, červené a bílé. Na veřejných akcích kromě černých pietních vlajek, vlály také říšské černo-červeno-bílé vlajky s nápisy „Národní Odpor“. Na „soukromých“ akcích, koncertech, se však kromě světových neonacistických kapel objevovaly i říšské vlajky se svastikou.

Národní odpor dříve působil jako ortodoxní část krajní pravice v ČR, což zřejmě mohlo být způsobené personální provázaností s českou buňkou mezinárodní, neonacistické, teroristické organizace *Blood and Honour – Division Bohemia*, která otevřeně kritizovala pokusy modernizace nacionalistické ideologie ze strany AN. Za poslední dobu však muselo dojít k mnohým změnám, které se na organizaci NO podepsaly. Webové stránky hnutí již nesou název „Svobodný odpor“⁸⁰ a prošly naprostou reformou. V rámci hnutí se již prezentuje snad vše, o co se snažili AN před ukončením své činnosti, včetně Street artu. Je nabízena cesta Undergroundu i politiky, čímž vznikla přímá a formální návaznost na současnou DSSS a DM, na kterou navazuje mládežnická organizace Svobodného Odporu, „Svobodná mládež“.

Obrázek 51 - Pochod NO Prahou

Zdroj:http://i.idnes.cz/06/051/gal/KOT12b6e4_odpor_04.JPG

⁸⁰ Viz oficiální webová prezentace (získáno dne 21. října 2015 z <http://www.svobodnyodpor.info/>).

Mezi pravidelné akce Národního Odporu (Svobodného Odporu) patří prvomájové demonstrace, které jsou střídavě svolávány v Praze a Brně. Nyní je oficiálním organizátorem těchto akcí DSSS a DM, což opět naznačuje provázanost těchto hnutí.⁸¹

Obrázek 52 - plakát NSDAP a transparent NO

Zdroj: <http://czblog.cz/wp-content/uploads/2012/04/delnicka-strana-narodni-odpor.jpg>

Podrobnější analýzu krajně pravicové scény v ČR, včetně jednotlivých neonacistických a neofašistických skupinách a organizacích a jejich vzájemných vztazích, podává Miroslav Mareš ve své práci pro Ministerstvo vnitra z roku 2011⁸².

⁸¹ Podrobněji o Národním odporu viz DANICS, Štefan; KAMÍN, Tomáš. *Extrémismus, rasismus a antisemitismus*. 2. rozšířené vydání - dotisk, Policejní akademie české republiky v Praze, Praha: 2008. s. 37. ISBN 978-80-7251-286-7; BASTL, Martin; MAREŠ, Miroslav a kol. *Krajní pravice a Krajní levice v ČR*. 1. vydání. Grada Publishing, a.s., Praha: 2011. s. 145. ISBN 978-80-247-3797-3;

⁸² MAREŠ, Miroslav a kol. *České militantní neonacistické hnutí (aktuální trendy)* Ministerstvo vnitra – odbor bezpečnostní politiky, Brno: 2011. [13. září 2015] Dostupné na < <http://www.mvcr.cz/clanek/studie-ceske-militantni-neonacisticke-hnuti-aktualni-trendy.aspx>>.

4. Symbolika a propagační činnost PEX

Krajně pravicové skupiny si (stejně jako každá formální, či neformální skupina obdobného charakteru) vytvářejí vlastní identitu prostřednictvím vlastní symboliky. Většina symboliky využívaná krajně pravicovými uskupeními je však odvozena či převzata z historického hlediska a odkazuje na nacistickou a fašistickou ideologii z meziválečného období a období druhé světové války. V této souvislosti je nutné dodat, že i nacistická ideologie v některé symbolice vycházela např. ze staré skandinávské mytologie. Z této mytologie bylo převzato velké množství symbolů, které sloužily jednak jako písmo a jednak jako magické symboly např. k uctívání bohů.

4.1 Číselná symbolika

Absolutně jednoduchým a přesto velice významným pomocníkem k vzájemné identifikaci příznivců krajně pravicového hnutí je číselná symbolika. Číselná symbolika je výsledkem vývoje krajně pravicového hnutí, přičemž měla za úkol skrýt již známá a především protiprávní hesla. Jedná se o skryté šifry (kódy), jejímž odkazem právě tato hesla či osobnosti krajně pravicové ideologie jsou. Nejznámějším příkladem je číslo **88**, značící dvě v pořadí osmé písmena abecedy (**HH**). Odkazem tohoto čísla je nacistický pozdrav „**Heil Hitler**“. Za číslem **18** se ve spojení s ideologií PEX skrývá samotný představitel nacismu „**Adolf Hitler**“.

Dalším významným číslem pro krajně pravicovou ideologii je číslo **14**, které odkazuje na počet slov sloganu s rasistickým kontextem. V originále toto heslo zní: „*We must secure the existence of our people and a futur efor white childern.*“⁸³ Jeho autorem je David Lane⁸⁴ a volně na něj navazuje druhý čtrnácti slovný slogan „*Because the beauty of the White Aryan women must not perish from the earth.*“⁸⁵

O něco méně známé je číslo **28** značící slovní spojení „*Blood and Honor*“⁸⁶, což v originálním německém znění „*Blud und Ehré*“ bylo heslo mládežnické organizace Hitlerjugend. Na veřejnosti se nejméně objevuje číselná kombinace **1347**, která je používána především ve vzájemné komunikaci členů nejtvrděšího jádra PEX. Význam této kombinace znamená „*Mit deutschem Gruß*“, neboli „*S německým pozdravem*“.

Obrázek 53 - Číselná symbolika

Zdroj:http://cs614829.vk.me/v614829452/135d9/m300_sRYrRE.png

⁸³ Překlad: „My musíme chránit existenci našich lidí a budoucnost bílých dětí.“

⁸⁴ Tzv. Americký bílý nacionalista, člen teroristické skupiny The Order, známe také jako Silent Brotherhood či Brüder Schweigen (Tiché bratrstvo) jehož zakladatelem byl Robert Jay Mathews

⁸⁵ Překlad: „Protože krása bílé Árijské ženy nesmí zmizet z povrchu zemského.“

⁸⁶ Na scéně PEX se ujal anglický slogan, který zároveň označuje organizaci s teroristickými atributy, založenou Ianem Stuartem Donaldsonem v roce 1987.

4.2 Význam barev

Na celé scéně PEX je v obecném slova smyslu nejčastěji používána kombinace barev černé bílé a červené. Dohromady v tomto pořadí a vodorovných pruzích tvoří takzvanou „říšskou vlajku“. Vlajka bývá často doplněna železným křížem uprostřed. Její kořeny však sahají až do 19. století, kdy je tato vlajka známa jako „Čelenová“. Tento výjev je znám také z Říšské válečné vlajky. Tato bílá vlajka je rozdělena černým křížem, v jehož průsečíku je v kruhovém poli německá orlice. Samotná Čelenová vlajka vyplňuje levé

Obrázek 54 - Vlajka 3. říše

Zdroj:<http://www.crwflags.com/fotw/images/d/de~p1935.gif>

Obrázek 55 - Varianta říšské vlajky

Zdroj:<http://beta.arcig.cz/summa/images/2473.jpeg>

horní pole. I použití této vlajky je datováno již v 19. stol. a její místo bylo především v námořnictvu, kterému v té době velel německý císař Vilém II. Pruský. Proto jsou tyto vlajky nazývány také císařskými vlajkami.

Říšská vlajka ve smyslu 3. říše však také kombinovala výše jmenované barvy. Ústřední barvou však byla červená, v jejímž středu se nacházel bílý kruh s černým hákovým křížem. Další varianta nacistické vlajky odkazovala na námořnickou vlajku Viléma II., kde německou orlici v kruhovém poli vystřídala svastika, bílá pole byla nahrazena červenou a z Čelenové vlajky v levém horním rohu zbyl pouze železný kříž.

Obrázek 56 - Čelenova vlajka

Zdroj:http://www.flyingcolours.org/uploads/product_imgs/d9fb2eff52.png

Obrázek 57 - námořnická vlajka Viléma II. Pruského

Zdroj:https://cdn.myshoptet.com/user/www.maxarmy.cz/user/shop/detail_small/31425.jpg

4.3 Hesla

Výčet hesel je velice obsáhlý a z většinové části se jedná o přímé odkazy či parafráze sloganů a hesel, která byla používána v době německé třetí říše pod vedením Adolfa Hitlera.

Blut und Boden (*Krev a půda*) – v období nacistického Německa se jednalo o heslo říšských zemědělců a tzv. zeleného křídla NSDAP. Dnes je používáno především ekofašisty, kteří biologický rasismus nahrazují kulturním rasismem. Smyslem je hájit právo národa na určité teritorium a jeho svébytný vývoj bez vlivu cizích kultur.

Obrázek 58 - Blood and Honour

Zdroj:http://archive.adl.org/hate_symbols/processed_new_images/blood_honour_150.gif

Blut und Ehre (*Krev a čest*) – heslo mládežnické organizace Hitlerjugend. V roce 1987 ho v anglickém znění „*Blood and Honour*“ použil Ian Stuart Donaldson

k pojmenování krajně pravicové teroristické organizace, která má dnes pobočky po celém světě.

Ein Volk, ein Reich, ein Führer – „*Jeden národ, jedna říše, jeden vůdce*“.

Sieg Heil (*Vítězství zdar*) – Jedná se o nacistický stranický pozdrav. Společně se zdviženou pravou rukou a nataženou rukou dlaní dolů. Inspirací pro tento pozdrav byl antický Řím. Respektive tehdejší vojenský pozdrav „*Ave caesar*“⁸⁷, který byl rovněž doplněn gestem zdvižené pravice. Obdoba tohoto pozdravu je také „*Heil Hitler*“, nebo „*Heil mein Führer*“. Tyto varianty pozdravu byly užívány především při osobních setkáních s Adolfem Hitlerem.

Meine Ehre heisst Treue (*Mou ctí je věrnost*) – heslo používané v jednotkách SS.

White Power (*Bílá síla*) – také používána zkratka WP. White Power je ideologií s nacionálně-revolučním a rasistickým podtextem a je symbolizován sevřenou bílou pěstí. Vznikl v USA jako „třetí cesta“ mezi komunismem a kapitalismem. Významnou osobností je Ian Stuart Donaldson, který stál u zrodu hudebně-politického směru „WP Music“.

Obrázek 59 - White Power

Zdroj:http://cs9665.vk.me/u101631306/a_fd03e56e.jpg

RAHOWA – Racial Holly War – „*Svatá rasová válka*“.

ZOG – Zionist Occupation Government – „*Sionistická okupační vláda*“ – antisemitský ideový koncept boje proti údajnému židovskému spiknutí k ovládnutí světa.

ANTI-ANTIFA – jedná se o kampaň reagující na Antifašistické organizace (v ČR především Antifašistická akce). Cílem je především získání informací o jedincích z ultralevicových organizací a následný cílený adresný boj.

⁸⁷ Inspirace v antickém Římě lze vidět i v legionářských standartách, které byly pro účely nacistů doplněny o hákové kříže. Ve stejném duchu byl nacisty převzat římský orel, kterému byl do pařátů opět vsazen hákový kříž.

4.4 Symbolika osobností

Adolf Hitler (1889 – 1945) – německý nacistický politik, hlavou politické strany NSDAP. Počátkem listopadu 1923 se pokusil zorganizovat ozbrojený puč, za který byl odsouzen k pěti letům vězení. Již v prosinci roku 1924 byl však propuštěn. Během svého pobytu ve vězení sepsal knihu s názvem „*Mein Kampf*“ („*Můj boj*“), která je dnešními neonacisty vnímána jako bible jejich ideologie. V roce 1933 se stal kancléřem a diktátorem (samozvaným vůdcem) Německa. V roce 1945 zemřel při dobytí Berlína spojeneckými vojsky.

Rudolf Hess (1894 – 1987) – Ve stranické politice NSDAP působil jako „Vůdcův zástupce“. V politice Říšské byl považován za Hitlerova druhého nástupce (po Hermanu Göringovi). Po pokusu o ozbrojený puč v roce 1923 strávil s A. Hitlerem pobyt ve vězení jako „sekretář“ při sepisování Hitlerovy knihy. Ve válečném období byl odpůrcem války s Velkou Británií, v této věci inicioval mírová jednání. V květnu 1941 bez vědomí A. Hitlera odletěl do Velké Británie jednat o příměří sám. Zde byl zajat a vězněn do konce života. Krajně pravicovými příznivci je vnímán jako mučedník a posel míru.⁸⁸

Ian Stuart Donaldson (1957 – 1993) – Zpěvák skupiny Screwdriver, stál u zrodu krajně pravicových hudebních stylů RAC a WPM. Zakladatelem ultrapravicové teroristické organizace „*Blood and Honour*“, jejíž název odkazuje na heslo mládežnické organizace nacistického Německa Hitlerjugend. V souvislosti s organizací je často užíváno heslo „**Combat 18**“ („*Boj Adolfa Hitlera*“), nebo Terrormachine, což lze volně přeložit jako „(ná)stroj teroru“. Tato organizace má dnes pobočky po celém světě.⁸⁹ Stuart je vnímán jako veliká ikona a mučedník krajně pravicového hnutí.⁹⁰

Obrázek 60 - Ian Stuart Donaldson

Zdroj:<http://i.ytimg.com/vi/kv74CI3Qwk/maxresdefault.jpg>

⁸⁸ Texty písní: **Conflict 88** („Nenáviděl komunismus, proti němu bojoval, byl obětí humanismu, v našich srdcích žije dál... Rudolf Hess – svoboda pro celou Evropu“); **Ancestors** („Rudolf Hess - biely vojak slobody, Spandauský mučeník za svoje názory, Rudolf Hess - posledná šanca pre biele národy)

⁸⁹ Viz <http://www.bhbohemia.org> [15. února 2015]

⁹⁰ Viz texty písní. **Vlajka** – Hej Bratře – Ian Stuart R.I.P. („byl jsi král bílého Rock'n'rollu“); **Agrese 95** – Povstaň – Vrať se (R.I.P. Ian Stuart); **Landser** – Republik der Strolche – Ian Stuart; **Kolovrat** – In Memory of Ian Stuart; atd

Robert Jay Mathews (1953 – 1984) – jeden z hlavních představitelů amerických bílých nacionalistů. Během života založil militantní skupiny „*Sons of Liberty*“ („Synové svobody“), nebo „*anti-communist militia*“ („antikomunistickou milici“). V roce 1974 se přestěhoval do Metaline Falls ve Whasingtonu, kde začal budovat „*White American Bastion*“ („baštu bílých Američanů“). Jako inspiraci knihy Turnerovy deníky založil organizaci „*The Order*“ („Řád“), známou také jako „*Silinet Brotherhood*“ („Tiché bratrstvo“). Získal několik členů na setkáních „*Arian Nations*“ („Árijské národy) a „*National Alliance*“ (Národní Aliance), společně vykrádali obchody a podnikali útoky na vládní úřady.

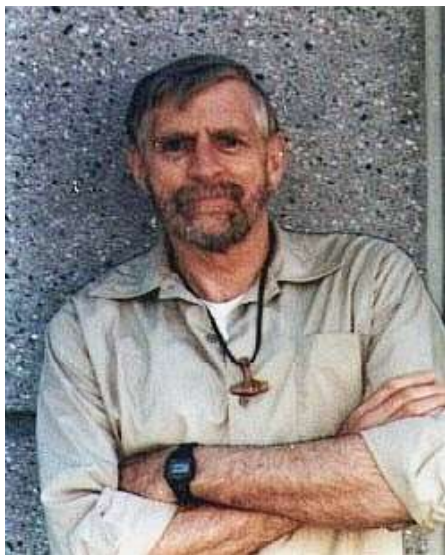
Obrázek 61 - Robert Jay Mathews

Zdroj:https://upload.wikimedia.org/wikipedia/en/thumb/c/ce/Bob_mathews1.jpg/220px-Bob_mathews1.jpg

V červenci 1984 spáchali svou největší loupež, když při přepadení obrněného vozidla získali zhruba 3,5 mil. \$. V prosinci téhož roku jeho dům obklíčilo několik desítek agentů FBI, po dlouhé přestřelce nakonec Mathews uhořel v domě.

Obrázek 62 - David Lane

Zdroj:<https://sarmatia.files.wordpress.com/2012/02/lane.jpg>

David Lane (1938 – 2007) – Jeden z členů „*The Order*“ Roberta Mathewse. Podílel se na mnohých loupežích, vyděračství a podílel se na vraždě židovského rozhlasového moderátora Alana Berga, kde Lane figuroval jako řidič. Dopaden byl v březnu 1985 odsouzen a uvězněn. Z vězení publikoval knihy a články s rasovým podtextem. Jeho nejznámějším výrokem jsou dva čtrnáctislovné rasové výroky (viz kapitola 4.1 Číselná symbolika). Zemřel ve věznici v roce 2007.

Obrázek 63 - Wiliem L. Pierce

Zdroj: <http://nationalvanguard.org/wp-content/uploads/2012/07/William->

Wiliem Luther Pierce (1933 – 2002) – fyzik, spisovatel a aktivista, profesor fyziky na Oregonské státní univerzitě, jeden z nejvýznamnějších amerických bílých nacionalistů. Pod pseudonymem Andrew Macdonald napsal romány „*The Turner Diaries*“ („*Turnerovy deníky*“) a „*Hunter*“ („*Lovec*“). *Turnerovy deníky* popisují násilnou revoluci, pád federální republiky, vyhlazení Židů, černošských a asijských obyvatel USA. Tímto námětem se inspiroval Robert Mathews. *Lovec* popisuje příběh muže, který ve Washingtonu DC zabije rasově smíšené páry či židovské a liberální aktivisty.

David Irving (1938 – současnost) – kontroverzní britský spisovatel a amatérský historik. Zajímá se především o období druhé světové války. V roce 2000 prohrál soud s historičkou D. Lipstadtovou, která ho označila za popírače holokaustu a antisemitu. Irving je tzv. *Persona non grata*⁹¹ v Německu, Itálii, Kanadě a Rakousku. V poslední ze jmenovaných zemí byl také vězněn pro zpochybňování holokaustu⁹².

David Duke (1950 –) – americký publicista, spisovatel, bývalý člen louisianské sněmovny reprezentantů, šéf jedné z organizací Ku-Klux-Klanu. Vyjadřuje podporu popíračům holokaustu (např. Ernstu Zündelovi), kritizuje Izrael a židovské lobby, je známý svými rasistickými a antisemitskými výroky. Napsal autobiografickou knihu „*Moje probuzení*“, která vyšla v nakladatelství Kontigent Press v roce 2009. Téhož roku Duke navštívil ČR za účelem absolvování přednášek v Praze a v Brně. Karlova Univerzita však první Pražskou přednášku zrušila a Duke byl zatčen. Za podporu a propagaci hnutí směřujících k potlačení lidských práv mu hrozil až tříletý trest vězení. Po výslechu byl však propuštěn a téhož dne musel opustit Českou republiku. Text plánované přednášky uveřejnil Duke na svém webu⁹³.

Obrázek 64 - David Duke

Zdroj: <http://www.davidduke.com/images/dukethininternet.jpg>

⁹¹ Tzv. **nežádoucí osoba** (zákaz vstupu do země).

⁹² Zpochybňoval existenci plynových komor v Osvětimi

⁹³ Viz DUKE, David. *Dr. David Duke — My words on Freedom of Speech to the Czech People*: [online]. 15. listopadu 2011 [26. září 2015] Dostupné na <<http://davidduke.com/my-planned-lecture-at-charles-university-in-prague-2/>>;

4.5 Hudební produkce – propagace

Hudební styl s krajně pravicovou tematikou začal vznikat během 80. a 90. let 20. století pod názvem **RAC** - *Rock Against Communism (Rock proti komunismu)* ve Velké Británii. Jak již ze samotného označení vyplývá, primární obsah textů byla propagace protilevicové ideologie. Lze předpokládat, že vznik tohoto směru byl přímou odpovědí na nově vznikající punkové kapely jako např. *Sex Pistols* (Anglie 1975). Postupem času se začal hudební styl vyvíjet, opouštět klasický punkový podtext a objevil se pojem vyplývající z konceptu „*White Power*“ (*Bílá síla*) – **White Power Music**. Nejmodernějším hudebním stylem posledních let se na scéně objevuje tzv **Hatecore Music** (*hate* – nenávisť), který má být odpovídajícím vývojovým stupněm *Hardcore punk*.

Mezi nejznámější zahraniční interprety patří zejména *Screwdriver* (Anglie 1979), ikonou nejen této kapely, ale i celého krajně pravicového hnutí byl zpěvák a aktivista *Ian Stuart Donaldson*⁹⁴. Mezi „průkopnické“ kapely, stojící u zrodu pravicových hudebních stylů, můžeme jmenovat např. *Nordic Thunder*⁹⁵ (USA), *Bound for Glory*⁹⁶ (USA 1989), *RAHOWA* (USA 1989), *Skullhead* (Anglie 1984), *English Rose* (Anglie 1987), *No Remorse* (Anglie 1986), *Bully Boys* (USA 1983), *Brutal Attak* (Anglie 1980) a mnoho dalších. Známostí osobností v hudbě s rasistickými texty je také country zpěvák, vystupující již od 60. let 20. století pod jménem *Johnny Rebel*.

Dnes se na mezinárodní scéně objevuje několik desítek, možná stovek kapel, odkazujících se do některého z krajně pravicových hudebních stylů. Mezi nejznámější patří *Landser* (Německo 1992) hrající od roku 2003 jako *Die Lunikoff*, nebo *Sleipnir* (Německo 1998), *Sturmwehr* (Německo 1993), *Stahlgewitter* (Německo 1995), *Kraftschlag* (Německo 1989), *Nordfront* (Německo 1997-2012), *Blue Eyed Devils* (USA 1995 - 2004), *Prussian Blue* (USA 1992 – 2007), *Saga* (Švédsko 2000), *H8Maschine* (USA 2001), *Kategorie C* (Německo 1997), *Weisse Wölfe* (Německo 1996), *Kolovrat* (Rusko 1994) a opět spousta dalších.

Pokud bychom měli jmenovat nejvýznamnější české a slovenské kapely krajně pravicové scény, nebude mezi nimi jistě chybět *Orlík* (1988), ve kterém mimo jiné působili *Daniel Landa* a *David Matásek*. Další hudební skupiny z 90. let jsou např. *Braník* (Praha 1988), *Bulldog* (Nové město na Moravě 1991), *Conflict 88* (Plzeň 1994), *Vlajka* (Praha 1990), *Agrese 95* (Hodonín 1995), *Reichenberg* (Liberec cca 1990), *Hlas Krve* (Karlovy Vary 1994), *Útok* (1993-1997; od 1997 pod názvem *Attack*), *Division 88* (Pardubice 1998-1999), *Legion S*, *Ortel*, *Beowulf* (později *Randall Gruppe*), *Biely Odpor* (Bratislava 1993 – po rozpadu

⁹⁴ Zemřel při dopravní nehodě 24. 9. 1993. Vnímán jako mučedník.

⁹⁵ Zpěvák *Joe Rowan* po hádce zastřelen (1. 10. 1994) černošským mladíkem v obchodě. Vnímán jako mučedník.

⁹⁶ Zpěvák *Eric Banks* zastřelen (1. 1. 1993) černošským mladíkem. Důvodem údajně byl Banksův zřejmý rasismus. Vnímán jako mučedník.

skupiny zpěvák *Ondrej Ďurica*⁹⁷ vydal dvě sólová CD); *Projekt Vandal* (2006-2013), *Krátký proces* (1987-1999 – dále pod jménem *Juden Mord*) *Cirhoza 88*, *Justícia*, *Ancestors*, *White Resistance Engerau*, *Zášť 88*, *Front 18* a mnoho dalších. Je nutné dodat, že hudební scéna je v ČR i na Slovensku velice provázaná. Spousta kapel se transformuje pod nové názvy, nebo účinkuje ve více formacích.⁹⁸

Tabulka 1 - Seznam hudebních interpretů PEX v ČR

Název	Původ	Působení	Alba	Poznámka
Adler	Ostrava	2001-2003 (2005)	The power from Silesia 2002 Na konci stojí smrt 2005	
Agrese 95	Hodonín	1995-2002	Povstaň – 1996 Nová generace 1999 Hard Reality 2000	Dříve <i>Legie nenávisti</i>
Apartheid	Pižeň	1996	Svatá válka 1998	
Attack	Praha	1997-2000?	Kill Your Fear 1997? We must?	Působil zde Vilda ze skupiny Vlajka
Batalion	Brno	1997?		Bývalá Zášť 88
Blizard	?	2001-2003	Hráz proti úpadku Výčitky svědomí Singel	
Blutorden	Ostrava	2001-2003		
Beowulf	Brno	1999-2003	Win or Die 1999 Anthems of the war 2000 Hranice slávy 2001 Wotans Volk 2002	Člen bývalé Zášť 88
Buldok	Nové Město na Moravě	1991-2000?	Patriot 1992 Oheň a led 1994 Screwface 1996 Triumf 1997 Creed od Iron 1998 Oheň a led – nově 1999 Blood & Soil 1999 Fire and Ice 1999	Po ukončení činnosti založení Wolfheart
Commando	?	?		

⁹⁷ Ondrej Ďurica je někdy označován jako „Slovenský Landa“.

⁹⁸ Více o krajně pravicových kapelách v ČR viz MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. Brno. Barrister&Principal, Brno: 2003. s. 415-422. ISBN 80-86598-45-4;

Conflict 88	Pízeň	1996- současnost	Boj Národů 1994? Braň se! 1996 Vrať se k nám 1998 Hra nekončí! 2002 Svatá zem 2004 Live 2005 Rudý samet 2007 „Saskočeská kuchyně“ 2009	Píseň <i>Nechci a nemohu</i> z alba Rudý samet hrána na hudební TV stanici Óčko. Poslední album ve spolupráci s německou kapelou Sachsonia
Diktátor	Trutnov, Hronov	1990-1994	Stále vpřed, demo	Dva členové založili Excalibur
Division 88	Pardubice	1996-1999?	Cena pravdy 1998	
Bráník	Praha	1990-1991	Bráník Power 1992	
Excalibur	Trutnov	1994-2001	Apokalypsa Auri scara fames 1997 Thursiaz 1999 The Water, the Souil & the Sand 2001 Není cesty zpět?	Dva zakládající členové z bývalé kapely Diktátor
Glock 22	Praha	?	?	Propojeni s Vlajkou
Hlas krve	Karlovy Vary	1994-2003	Nenávist v nás, demo 1998 Bojujeme slovem i mečem? Válečný den 1999 Fight in Bohemia 2001	Stíhání Policíí ČR
Imperium	České Budějovice	1996-1998?	Imperium, demo Nelze zapomenout Triumph of the will	
I.P.B.	Mladá Boleslav	1993?	?	
Invaze Oi!	Chrudim	1993-1995?	?	
Jen žádnou paniku	Praha	1990-1992?	?	Ženská skupina
Karlova univerzita	Praha	1992?	?	
Karpatští vlci	?	1999-2003?	?	
Keltský štít	?	2000-2003?	?	

Legie nenávisti	Hodonín	1993	Demo MC 1991	Od roku 1995 název Agrese 95
Legion S	Severní čechy?	2005	Rockin' For Friends, demo 2007 Země zla 2009	
Moravská jednota	Brno	1993-1994?		Příchod členů z N.D.R.
My-lai	Praha	1990-1993	Demo MC	
Nadoraz	Praha	1996-1998?	Hledám odpověď, demo	Dva členové Vlajky, baladické písně
N.D.R. (Nacionálne dutá rána)	Brno	1992-1993		Přechod členů do Moravské jednoty
Nord	Teplice	1996-1999?	Nord 1998 Live ?	Hrála v prostorách bývalých bunkrů, na obalu kazety měla znak SS divize Nord
Odal	Praha	1992?	?	
Odin	?	1991?	?	
Oi Oi Band Huberta Macháně	Liberec	1984-2003	Demo 1984 Zazdili nám WC 1990	V letech 1991-2000 přerušena činnost
Order	?	2000-2003	?	
Orlík	Praha	1988-1991	Orlík, demo 1989 Miloš Frýba from President 1990 Demise! 1991	
Ortel	Děčín	1997-2001?	Boj Nekončí 1999 White Justice Pro vás a vaše ženy	Pouze shoda názvu s kapelou Plzeňskou
Ortel	Plzeň	2007- současnost	Nevinnej 2007 Co se to stalo 2009 Ideje 2010 Problém 2012 Mešita 2013	Pouze shoda názvu s kapelou Děčínskou. Píseň Hadr považována za hymnu DS(SS)

Odplata	?	?		
Opfertod	?	2010?	Den kdy povstali jsme 2010	
Outsider	Nové Město na Moravě	?		Projekt zpěváka Buldoku
Panzerfaust		199?-2003?	?	
Parabellum	Plzeň	1998-2003?	Mjöllnir 2000	
Patriot	Ostrava	1991-1993	?	
Prinz Eugen	Liberec	1992-1994?	?	Přechod členů do Reichenbergu
Pure impact	?	?	?	
Ragnarok	Plzeň?	1998-2003?	Zvítězíme 2000 Znovuzrození národa Balady, prastaré volání	
Region B	Broumov	1996-1998	Protest, demo	Oi skupina
Reichenberg	Liberec	1995-1997?	Demo Bez iluzí 1996 Nesmrtelná víra 1997	Na demu jsou i starší písně libereckých WP skupin; doprovází dívčí pěvecký sbor <i>Sudetáček</i>
Revolta	Zlín	2001-2003	?	
Revolvers	Praha	1996-1998?		Projekt jednoho z členů Vlajky
S.A.D.	?		Proti všem	
Strikeforce	?	1998-2003?	Reign of eternal fear 2000	
Silesian Division	?	?	Čas změny	
Terror	Bílina	1997-1999?	?	
Thodtverdth r	Nové Město na Moravě	1998-2003?	Killed by the Might of Nordic Wrath 1998	Členové Buldoku
Tornádo	?	1998-2001?		
Úder	Plzeň	1995-1996?	Nezapomenem, demo	Projekt Excalibru
Under the Runes	Trutnov?	2001-2003	Born like the wind	
Uličníci	Praha?	?	Strýček Dolfy	

Útok	Praha	1993-1998?	Poslední boj 1997	
Valašská Liga	Valašské Meziříčí	1990-1994	Valmez über alles 1992	Někteří bývalí členové punkové skupiny <i>Smrt mladého sebevraha</i>
Vlajka	Praha	1990-2001?	Skin and Roll 1995 Slovanská hráz 1995 Hej, bratře 1996 Made in Prague 1997 Zabij komunistu pro svojí mámu 1999	Je sporné, zda bude ještě Vlajka vystupovat
Werwolf	Praha			
Wolfheart	Nové Město na Moravě	2001-	Return of the Past 2002	Bývalí členové Buldoku
Zášť 88	Brno	1993-1996?	Cesta životem 1995	

Zdroj: MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. Brno. Barrister&Principal, Brno: 2003. s. 415-422. ISBN 80-86598-45-4;
Zvýrazněné údaje doplněny pro potřeby DP autorem práce

4.6 Publikační činnost

Na první pohled se může zdát, že publikační činnost PEX není příliš bohatá. Opak je pravdou. Do této činnosti můžeme zařadit především internetové blogy a portály, které slouží nejen jako komunikační prostředek, ale také jako prezentační médium, na kterém jednotlivé skupiny či jednotlivci prezentují svou ideologii a činnost. Zpravidla lze říci, že téměř každá potenciální skupina se prezentuje (prezentovala) právě pomocí webových stránek a blogů. Jako příklad lze uvést například uskupení *AN – Autonomní nacionalisté*, kteří byli formováni na centrálním blogu www.nacionaliste.com. Tento centrální portál však zanikl a v činnosti jsou již pouze některé buňky tohoto hnutí (*AN – Kutná hora*⁹⁹, *AN Plzeňsko*¹⁰⁰, *AN Mladoboleslavsko*¹⁰¹, *AN Severovýchod*⁷¹). Aktivním portálem je například www.svobodnyodpor.info, což je organizace, která byla známá již z 90. let pouze jako „*Odpor*“. Mezi neaktivní internetové portály patří například česká odnož „*Blood and Honour Divizion Bohemia*“¹⁰², nebo „*Radical Boys Brux*“¹⁰³, kteří svou aktivitu přesunuli na sociální síť Facebook, kde vystupují pod názvem „*Fanclub Jirky Lály III.*“¹⁰⁴.

Mezi poněkud starší a již takřka zapomenuté „prezentační médium“ lze zařadit tzv. „*Ziny*“. Jednalo se o klasické tištěné noviny, které byly distribuovány především na akcích pořádaných krajní pravici (demonstrace, koncerty apod.). Tento druh publikací se využíval především v 90. letech minulého století. V ČR vycházely tyto tiskoviny pod názvem „*Čech*“, „*Rahowa*“ (Blood and Honour ČR), „*Úder*“, „*Formátor*“, „*The Hammer News*“, „*Skinhead Pride*“, „*White blow*“, „*Legie ctí*“, „*Sword od Victory*“, „*Patriot*“, „*Gardista*“ (Slovensko), „*White Warriors*“ (Nový Jičín), „*White Rock Music*“ (Nový Jičín), atd.. Dívčí organizace vydávaly své ziny pod názvy „*Bílá růže*“ (Brno), „*Skinheadgirl*“ (Teplice), „*Freya*“ (Brno), nebo „*Valkýra*“ (Praha), „*Věčný boj – Voice of Renees*“.¹⁰⁵

Třetí publikační činnost lze považovat již v plném slova smyslu za literární díla. Jedná se o obsáhlé textové soubory, které ve většině případů byly publikovány a distribuovány v knižní podobě.

⁹⁹ <https://ankutnahora.wordpress.com/> online [21. 10. 2015]- internetový portál funguje, ačkoliv poslední článek z 20. 3. 2011 oznamuje ukončení aktivity

¹⁰⁰ Webový portál je již neaktivní (<http://www.an-plzensko.com/> ; <http://www.autonom.tk/>)

¹⁰¹ <https://nsmb.wordpress.com/> online [21. 10. 2015] - portál transformován v „Národní socialisté Mladoboleslavsko“.

¹⁰² <http://www.bhbohemia.org> – již neaktivní

¹⁰³ Dříve: <http://www.radicalboys-brux.com/> nyní: <http://radicalboys.tumblr.com/> online [21. 10. 2015]

¹⁰⁴ <https://www.facebook.com/Fanclub-Jirky-L%C3%A1ly-III-1461548330774019> online [21. 10. 2015]

¹⁰⁵ Podrobněji o Zinech v ČR viz MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. Brno. Barrister&Principal, Brno: 2003. s. 422-429. ISBN 80-86598-45-4;

4.6.1 Základní přehled krajině pravicové literatury

Tabulka 2 - Seznam PEX ZINů vydávaných v ČR

Autor	Kniha	Rok	Dostupnost
Adolf Hitler	- Mein Kampf (Můj boj)	1924	Publikováno v původním znění ¹⁰⁶ , dnes pouze s odbornými komentáři. Dostupné na internetu.
Wiliem Luther Pierce (Andrew Macdonald)	- Turnerovy deníky - Lovec - American dissident voices	1999 2006	ČR - Kontingent Press 2008 Dostupné na internetu.
George Lincoln Rockwell	- White Power - In hoc signo vinces - This time the world - Co je to rasismus?	1967 1960 1979	Dostupné na internetu.
David Lane	- 88 zákonů - Manifest bílé genocidy - The collection of the works - KD Rebel		Dostupné na internetu.
Max Hammer	- Cesta vpřed - Polní manuál		Dostupné na internetu
David Duke	- Probuzení - Židovský rasismus		ČR - Kontingent Press 2009
Arthur Kemp	- Vítězství nebo násilí - Pojem Árijec a jeho význam - Rasový nacionalismus a Árijci	1990 - 2012	ČR - Kontingent Press 2008
Léon Degrelle	Tažení v Rusku		ČR – Elka Press 1996
David Irving	- Göring - Goebbels – pán myšlenek třetí říše - Norimberk – poslední bitva - Zkáza Drážďan - Luftwaffe: vzestup a pád - Kriminál	1989 1996 1996 1963 1973 2008	Dostupné v ČR i na internetu.

¹⁰⁶ V ČR v překladu Slavomíra Michalčíka vyšlo v roce 2000 v nakladatelství Otakar II. (ISBN 80-86355-26-8), dle výroku Nejvyššího soudu z 10. března 2005 byl nakladatel zproštěn viny, za vydání této publikace (viz *Kauza Mein Kampf* [online]. revuepolitika, 20. března 2005 [26. září 2015] Dostupné na <<http://www.revuepolitika.cz/clanky/543/kauxa-mein-kampf>>.)

Revizionistické a Antisemitské publikace dostupné především na internetu	- Vládcí Kremlu - Protokoly sionských mudrců - Leuchterova zpráva – plynové komory - Zemřelo skutečně 6 milionů? - Atd.		
---	--	--	--

Většina uvedených publikací byla v minulosti dostupná na internetovém portálu www.nsec-88.org (National Socialist Education Center), který dnes již nefunguje. Spousta těchto titulů je však stále dostupná například na serverech určených pro sdílení dat. O ucelenou distribuci se však stále stará „*Národně vzdělávací institut*“¹⁰⁷, nebo jednotliví blogeři¹⁰⁸.

¹⁰⁷ Viz <http://www.vzdelavaci-institut.info/> online [21. 10. 2015]

¹⁰⁸ https://racskins.wordpress.com/ke-stazeni/_online [21. 10. 2015] ; <https://aryanrebel.wordpress.com/2008/03/19/citanie/> online [21. 10. 2015];

4.7 Oděvní průmysl

4.7.1 Lonsdale

Značka Lonsdale vznikla v roce 1960 ve Velké Británii. Značka byla zaměřena především na sportovní oblečení a boxerské potřeby. Za svou ji přijali i příznivci subkultury skinheads a později členové krajní pravice a značka se tak ve své podstatě stala nedílnou součástí „uniformy“, která se skládala z letecké bundy (tzv. bomber), maskáčových či riflových kalhot a těžkých kožených bot. Vedení značky se po celou dobu od těchto skupin distancovala. Úspěšným krokem v tomto směru byl rok 2003 a kolekce se stejnojmennou kampaní „Lonsdale loves all colours“ („Lonsdale miluje všechny barvy“). Základem této kolekce byla pestrá, až křiklavá kombinace barev a motiv duhové vlajky, která se již v 70. letech 20. století stala univerzálním gay-lesbickým symbolem.

Obrázek 65 - Lonsdale - kolekce loves all colours

Zdroj:http://www.truestore.eu/images/110728_lonsdale_loves_all_colours_t-shirt_7000F.jpg

4.7.2 Thor Steinar

Obrázek 66 - Thor Steinar

Zdroj:https://upload.wikimedia.org/wikipedia/de/7/74/Thor_Steinar_Logo_alt_%26_neu.jpg

Tato značka vznikla v Německu pod záštitou firmy MediaTex GmbH v roce 2002. Vysokou oblibu mezi krajní pravíci údajně vyvolal fakt, že zakladatelem je německý neonacista Axel Kopelke. Kvůli logu skládajícího se z runových znaků Teiwaz a Sowulo (obr. vlevo) se značka dostala do konfliktu se zákonem a v roce 2004 bylo logo nahrazeno runou Gebo (obr. vpravo) se dvěma tečkami. Po dalších pěti letech se objevily zprávy o tom, že spolujeditelem značky se stal Arabský podnikatel. Médii probíhaly četné informace o projevech nevole mezi členy krajní pravice a situace se srovnávala s rokem 2003, kdy se ultrapravicovní příznivci zbavovali oblečení značky Lonsdale, viz výše. Ondřej Čákl¹⁰⁹ dokonce uveřejnil prognózu, podle které tato značka do tří let zmizí ze světa. Takový konec značky se však nekoná. Nevole příznivců krajní pravice není tak veliká, jak se zdálo a popularita značky roste dál. Nejen, že se repliky této značky objevují i na pultech vietnamských trhovců, začíná ji vyhledávat i široká veřejnost. V dnešní době, především v Německu, lze oděv této značky spatřit na lidech různého věku (o pohlaví

¹⁰⁹ Aktivista označovaný jako „lovec neonacistů“.

nemluvě), různých charakterových i vizuálních typů osobností. Důvod, proč v České republice není ta míra tak vysoká, je zřejmě skutečnost, že značka Thor Steinar je u nás k dostání především v internetových obchodech. Naopak Německá síť „kamenných“ obchodů je mnohonásobně vyšší.¹¹⁰

4.7.3 Erik and Sons

Tato značka vznikla v roce 2007 bezprostředně poté, co značka Thor Steinar prošla organizačními změnami. Tato souvislost také vysvětluje prakticky totožný design těchto dvou značek. Majitelem značky je Udo Siegmund a jeho společnost Tex Sell, který tuto značku oblečení profiluje jako „tu pravou módu pro nacionalisty“. I přesto se však mezi ultrapravicovými členy objevuje spíše sporadicky.

4.7.4 Consdaple

Jedná se o další značku, která má nějakým způsobem přímou vazbu na značku Lonsdale. Založil ji Franz Glasauer v roce 2003 jako bezprostřední odpověď na již výše zmiňovanou kolekci „*Lonsdale loves all colours*“. Logo značky je prakticky okopírovaný logotyp značky Lonsdale a mimo to, že tento motiv v drtivé většině doplňuje říšská orlice, samotný název obsahuje zkratku NSDAP.

Obrázek 67 - Consdaple vs Lonsdale

Zdroj: <http://xn--80ahqrut5b.com.ua/wp-content/uploads/2012/01/Lonsdale.jpg>

4.7.5 Dobermans aggressive

Jedná se o poměrně mladou značku, která opět svým designem navazuje na značku Thor Steinar. Vzhledem k jejímu původu (Polsko) ji ultrapravicové jádro většinou odmítá, avšak zřejmě pro svou výraznou cenovou dostupnost (v porovnání se značkou TS) si své místo na trhu našla také. Většinu motivů tvoří Vikingská tematika, ačkoliv některé modely mohou své odkazy jen těžko zapřít.

¹¹⁰ EICHLER, Pavel. *Rasisté zanevřeli na svou uniformu. Thor Steinar koupili Arabové* [online]. iDnes.cz, 1. dubna 2009 [26. září 2015]. Dostupné na <[http://zpravy.idnes.cz/rasiste-zanevrel-na-svou-uniformu-thor-steinar-koupili-arabove-phs-/domaci.aspx?c=A090331_185926_domaci_pei](http://zpravy.idnes.cz/rasiste-zanevrel-na-svou-uniformu-thor-steinar-koupili-arabove-phs-/domaci.aspx?c=A090331_185926_domaci_pei;)>;

4.7.6 Ansgar Aryan

Tato značka se objevuje v roce 2009 v přímé návaznosti na „krizi“ značky Thor Steinar. Její motivy jsou však mnohem přímočařejší a agresivnější. Primárním doplňkem

Obrázek 68 - Ansgar Aryan

Zdroj: <http://www.ansgararyan.com/>

motivů jsou vojáci říšské armády a barevné kombinace říšských barev (černá, bílá, červená).

4.7.7 Grassel

Za touto první českou značkou stojí firma Petra Ondruše a Marka Petráška Resistance s.r.o., která tuto značku také vyrábí. Petr Ondruš je dvojnásobný mistr Evropy v kickboxu a dle některých mediálních zdrojů také osobní ochránce Filipa Vávry (vůdce Národního Odporu). Po nástupu značky Thor Steinar tato značka stagnuje, avšak v prostředí bojových sportů se stále těší jisté oblibě.

4.7.8 Eighty Eight

Značka slovenského původu, která neskrytě využívá neonacistické číselné symboliky. Založení se datuje k roku 2005. S touto značkou je často spojována osoba Rasto Rogela¹¹¹, což je bývalý zpěvák populární kapely Krátký proces. Ta se koncem minulého tisíciletí transformovala v kapelu s názvem Judenmord.

¹¹¹ Více o Rasto Rogelovi viz *Rogel opát' na scéně* [online]. Antifa.cz 14. září 2010 [26. září 2015] Dostupné na <<http://www.antifa.cz/content/rogel-opat-na-scene>>;

5. Extremismus v právním řádu ČR

Každý demokratický stát, včetně České republiky, je založený na základních, nezadatelných principech. Tyto principy mohou být napadány různými způsoby a různými extrémistickými subjekty. Výjimkou nejsou ani subjekty krajní pravice, které napadají zejména práva jednotlivců na základě etnických, rasových, národnostních, náboženských či kulturních rozdílů. Některé krajně pravicové subjekty se také vyznačují specifickými cíli, kterými napadají demokratický politický systém (zrušení Senátní komory, případně celého Parlamentu apod.). Ve světě existují případy, kdy extrémistické skupiny¹¹² na základě svých ideologií (ať krajně pravicové či krajně levicové) plánovaly a realizovaly teroristické útoky vůči orgánům státní správy s cílem oslabit státní politický systém. Při těchto útocích nedocházelo pouze k materiálním ztrátám a škodě na majetku, nýbrž i k obětem na lidských životech státních úředníků, nebo civilních občanů.

Ačkoliv k žádnému podobnému významnému teroristickému útoku ze strany jakékoliv extrémistické skupiny na území České republiky nikdy nedošlo, stále nelze říci, že zde nejsou přítomny žádné aspekty, které by nasvědčovaly realizaci obdobného útoku ze strany krajně pravicových extrémistů. Existuje spousta literárních děl a instruktážních materiálů¹¹³, inspirujících krajně pravicové extrémisty k realizaci podobných útoků. V České republice figuruje několik krajně pravicových subjektů, které otevřeně hlásají své myšlenky a prezentují způsob své realizace a záměry svých činností. Mezi takové organizace patří například Blood & Honour Division Bohemia¹¹⁴, Terrormachine Bohemia Combat 18¹¹⁵, nebo již neexistující White Justice¹¹⁶ a Bohemia Hammerskins, kteří se v České republice přeskupili s příchodem organizace B&H. V důsledku těchto hrozeb je proto v demokratické společnosti potřeba věnovat pozornost především právním úpravám, věnujícím se prevenci této trestné činnosti a aktivitám.

¹¹² **Silent Brotherhood** (Krajní pravice - USA); **Blood & Honour** (Krajní pravice – Anglie => Evropa => Svět); **AWB - Afrikaner Weerstandsbeweging** (Krajní pravice – Jihoafrická republika); **RAF – Red Army Faction** (Krajní levice – Německo); **Weather Underground** (Krajní levice – USA) atd.

¹¹³ Například MACDONALD, Andrew. *Turnerovy deníky*. 1. vydání. Kontingent Press, 2008. 214 s. ISBN: 978-80-254-1688-4; MACDONALD, Andrew. *Lovec*. Kontingent Press, 2008. 271 s. ISBN: 978-80-254-3105-4; atd.

¹¹⁴ Viz oficiální webová prezentace (získáno dne 26. února 2015 z <http://www.bhbohemia.org/>).

¹¹⁵ Viz oficiální webová prezentace (získáno dne 26. února 2015 z <http://www.tmbohemia.calloffreedom.net/page1.html>).

¹¹⁶ HYMPL, Josef. *Teroristé, nebo diletanti? White justice míří před soud* [online]. TÝDEN.CZ, 17. března 2012 [10. října 2015] Dostupné na <http://www.tyden.cz/rubriky/domaci/teroriste-nebo-diletanti-white-justice-miri-pred-soud_228386.html>;

STADLER, Jakub. *Za bojování v lesích neonacisty nesoudili, vyvázli s podmínkou* [online]. TÝDEN.CZ, 15. dubna 2012 [10. října 2015] Dostupné na <http://www.tyden.cz/rubriky/domaci/krimi/clenove-neonacisticke-white-justice-opet-vyvezli-s-podminkou_232425.html>;

ŠIM. *Náckové chystali teroristické útoky i únosy policistů* [online]. BLESK.CZ, 5. listopadu 2009 [10. října 2015] Dostupné na <<http://www.blesk.cz/clanek/zpravy-udalosti-krimi/126362/nackove-chystali-teroristicke-utoky-i-unosy-policistu.html>>;

5.1 Právní normy

Při posuzování závažnosti a protiprávnosti jednání extremistů je třeba vycházet z platných legislativních norem. Při samotném procesu rozhodování, zda se jedná o trestněprávní akt, dochází k zásadním problémům především z důvodu absence jakékoliv legislativní definice pojmu extremismus. Tak, jak je extremismus obecně chápán, musí naplňovat nejen skutkovou podstatu trestných činů definovaný v z. č. 40/2009 Sb. trestní zákoník, ale prokazatelně nabývat atributu protiústavnosti. Z tohoto důvodu se na jednotlivé legislativní normy zaměřím podrobněji.

5.1.1 Ústava ČR a Listina základních práv a svobod

Ústava ČR

Současná Ústava ČR byla přijata 16. 12. 1992 Českou národní radou. Účinnosti nabyla 1. 1. 1993 a ve sbírce zákonů je publikována pod číslem 1/1993 Sb. Ústava ČR je obsahuje Preambule a 8. Hlav (Základní ustanovení, moc zákonodárná, moc výkonná, moc soudní, NKÚ, ČNB, Územní samospráva, přechodná a závěrečná ustanovení). Během své účinnosti byla několikrát novelizována. Důvodem novelizace byla například změna územně samosprávných celků („zánik“ okresů), vstup do Severoatlantické aliance (1999), referendum o vstupu do EU či přímá volba prezidenta.

V souvislosti s extremismem jsou důležité především tyto články Ústavy ČR:

„Článek 1

(1) Česká republika je svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát založený na úctě k právům a svobodám člověka a občana.

(2) Česká republika dodržuje závazky, které pro ni vyplývají z mezinárodního práva.

Článek 2

(1) Lid je zdrojem veškeré státní moci; vykonává ji prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní.

(2) Ústavní zákon může stanovit, kdy lid vykonává státní moc přímo.

(3) Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.

(4) Každý občan může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.

Článek 3

Součástí ústavního pořádku České republiky je Listina základních práv a svobod.

Článek 4

Základní práva a svobody jsou pod ochranou soudní moci.

Článek 5

Politický systém je založen na svobodném a dobrovolném vzniku a volné soutěži politických stran respektujících základní demokratické principy a odmítajících násilí jako prostředek k prosazování svých zájmů.

Článek 6

Politická rozhodnutí vycházejí z vůle většiny vyjádřené svobodným hlasováním. Rozhodování většiny dbá ochrany menšin.

Článek 8

Zaručuje se samospráva územních samosprávných celků.

Článek 9

- (1) Ústava může být doplňována či měněna pouze ústavními zákony.*
- (2) Změna podstatných náležitostí demokratického právního státu je nepřípustná.*
- (3) Výkladem právních norem nelze oprávnit odstranění nebo ohrožení základů demokratického státu.¹¹⁷*

Listina základních práv a svobod

Jedná se o součást ústavního pořádku ČR, který v zásadě definuje vztah mezi občanem a státem. Práva stanovená v LZPS se týkají prakticky jakéhokoliv jedince, pouze některá stanovení jsou vázána na státní občanství. Listina obsahuje celkem 44 článků rozdělených do 6 hlav (obecná ustanovení; lidská práva a základní svobody; práva národnostních a etnických menšin; hospodářská, sociální a kulturní práva; právo na soudní a jinou právní ochranu, ustanovení společná). Jak je již ze struktury patrné, rozpor extremismu s touto právní normou tkví oproti Ústavě ČR, kde šlo o strukturu státní sféry, v člověku jako jedinci. Ať se jedná o jakoukoliv formu extremismu, základní svobody člověka jsou s tímto v některých bodech neslučitelné. Co se týče pravicového extremismu, ten zpravidla odsuzuje jedince na základě rasových či etnických příslušností, sexuální orientace a podobně.

¹¹⁷ Zákon č. 1/1993 Sb., Ústava ČR, ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1993, Dostupné online na: < <http://portal.gov.cz/app/zakony/zakonInfo.jsp?idBiblio=40450&nr=1~2F1993&rpp=15#local-content>>.

V souvislosti s extremismem jsou důležité především tyto články Listiny základních práv a svobod:

„Čl.1

(1) Lidé jsou svobodní a rovní v důstojnosti i v právech. Základní práva a svobody jsou nezadatelné, nezcizitelné, nepromlčitelné a nezrušitelné.

Čl.3

(1) Základní práva a svobody se zaručují všem bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického či jiného smýšlení, národního nebo sociálního původu, příslušnosti k národnostní nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení.

(2) Každý má právo svobodně rozhodovat o své národnosti. Zakazuje se jakékoli ovlivňování tohoto rozhodování a všechny způsoby nátlaku směřující k odnárodnování.

(3) Nikomu nesmí být způsobena újma na právech pro uplatňování jeho základních práv a svobod.“¹¹⁸

5.1.2 Trestní zákon

Na pojem extremismus se obecně vztahuje celá řada definic. V právním řádu ČR však neexistuje přesná definice, která by ten to pojem přesně a jednoznačně definovala. V trestním právu ČR existují pojmy jako „extremistická trestná činnost“, nebo „trestná činnost s extremistickým podtextem“. Tyto pojmy dle Ministerstva vnitra ČR označují takové trestné činy, u nichž existuje důvod se domnívat, že byly spáchány s extremistickou motivací, či ideologií. Většinu takovýchto případů tvoří trestné činy motivované rasovou, národnostní, nebo jinou sociální nenávistí, které obecně spadají do skupiny označované „hate crime“. V českém trestním právu může být tento motiv aplikován pouze na některé vymezené trestné činy (obecné ohrožení, výtržnictví, vražda, násilí proti skupině obyvatel a proti jednotlivci, ublížení na zdraví, omezování osobní svobody apod.).

¹¹⁸ Zákon č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1993, Dostupné online na: <<https://portal.gov.cz/app/zakony/zakonInfo.jsp?idBiblio=40453&fulltext=listina~20z~C3~A1kladn~C3~ADch~20pr~C3~A1v~20a~20svobod&rpp=15#local-content>>.

Zákon č. 40/2009 Sb. Trestní zákoník:¹¹⁹

§ 140 Vražda odst. (3) písm. g)

„Odnětím svobody na patnáct až dvacet let nebo výjimečným trestem bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání,“

§ 145 Těžké ublížení na zdraví odst. (2) písm. f)

„Odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání,“

§ 146 Ublížení na zdraví odst. (2) písm. e)

„Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání.“

§ 149 Mučení a jiné nelidské a kruté zacházení odst. (2) písm. c)

„Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán, spáchá-li takový čin na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání,“

§ 170 Zbavení osobní svobody odst. (2) písm. b)

„Odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán, spáchá-li takový čin na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání,“

§ 171 Omezování osobní svobody odst. (3) písm. b)

„Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán, spáchá-li takový čin na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání,“

¹¹⁹ Citovaná znění trestných činů viz zákon. č. 40/2009 Sb trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2009, Dostupné online na: <<http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-40>>

§ 172 Zavlečení odst. (3) písm. b)

„Odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán, spáchá-li takový čin na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání,“

§ 175 Vydírání odst. (2) písm. f)

„Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán, spáchá-li takový čin na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání.“

§ 329 Zneužití pravomoci úřední osoby odst. (2) písm. b)

„Odnětím svobody na tři léta až deset let bude pachatel potrestán, spáchá-li takový čin na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání,“

§ 378 Urážka mezi vojáky odst. (2)

„Odnětím svobody až na tři léta bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání.“

§ 379 Urážka mezi vojáky násilím nebo pohrůzkou násilí odst. (2) písm. d)

„Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, spáchá-li takový čin na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání, nebo“

§ 380 Urážka vojáka stejné hodnosti násilím nebo pohrůzkou násilí odst. (2) písm. c)

„Odnětím svobody na šest měsíců až pět let bude pachatel potrestán, spáchá-li takový čin na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání, nebo“

§ 382 Porušování práv a chráněných zájmů vojáků stejné hodnosti odst (2) písm. c)

„Odnětím svobody na šest měsíců až pět let bude pachatel potrestán, spáchá-li takový čin na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání, nebo“

§ 383 Porušování práv a chráněných zájmů vojáků podřízených nebo s nižší hodností odst. (2) písm. c)

„Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, spáchá-li takový čin na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání, nebo“

HLAVA XIII, Díl 1 – Trestné činy proti lidskosti:

„§ 400 Genocidium

(1) Kdo v úmyslu zničit úplně nebo částečně některou rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou, třídní nebo jinou podobnou skupinu lidí

a) uvede příslušníky takové skupiny do takových životních podmínek, které mají přivodit jejich úplné nebo částečné fyzické zničení,

b) provede opatření směřující k tomu, aby se v takové skupině bránilo rození dětí,

c) násilně převádí děti z jedné takové skupiny do druhé, nebo

d) způsobí příslušníkovi takové skupiny těžkou újmu na zdraví nebo smrt, bude potrestán odnětím svobody na dvanáct až dvacet let nebo výjimečným trestem.

(2) Stejně bude potrestán, kdo k činu uvedeném v odstavci 1 veřejně podněcuje.

(3) Příprava je trestná.

§ 401 Útok proti lidskosti

(1) Kdo se v rámci rozsáhlého nebo systematického útoku zaměřeného proti civilnímu obyvatelstvu dopustí

a) vyhlazování lidí,

b) zotročování,

c) deportace nebo násilného přesunu skupiny obyvatelstva,

d) znásilnění, sexuálního otroctví, vynucené prostituce, vynuceného těhotenství, vynucené sterilizace nebo jiné obdobné formy sexuálního násilí,

e) perzekuce skupiny obyvatelstva na politickém, rasovém, národnostním, etnickém, kulturním nebo náboženském základě, z důvodu pohlaví nebo z jiného podobného důvodu,

f) apartheidu nebo jiné podobné segregace nebo diskriminace,

g) zbavení osobní svobody, zavlčení na neznámé místo nebo jakéhokoli jiného omezení osobní svobody s následným nedobrovolným zmizením osob,

h) mučení,

i) vraždy, nebo

j) jiného nelidského činu obdobné povahy,
bude potrestán odnětím svobody na dvanáct až dvacet let nebo výjimečným trestem.

(2) Příprava je trestná.

§ 402 Apartheid a diskriminace skupiny lidí

(1) Kdo uplatňuje apartheid nebo rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou nebo třídní segregaci nebo jinou podobnou diskriminaci skupiny lidí, bude potrestán odnětím svobody na pět až dvanáct let.

(2) Odnětím svobody na deset až dvacet let nebo výjimečným trestem bude pachatel potrestán,

a) uvrhne-li činem uvedeným v odstavci 1 takovou skupinu lidí do těžkých životních podmínek, nebo

b) vystaví-li takovým činem takovou skupinu lidí nelidskému nebo ponižujícímu zacházení.

(3) Příprava je trestná.

§ 403 Založení, podpora a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka

(1) Kdo založí, podporuje nebo propaguje hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka, nebo hlásá rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Odnětím svobody na tři léta až deset let bude pachatel potrestán,

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným podobně účinným způsobem,

b) spáchá-li takový čin jako člen organizované skupiny,

c) spáchá-li takový čin jako voják, nebo

d) spáchá-li takový čin za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu.

(3) Příprava je trestná.

§ 404 Projev sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka

Kdo veřejně projevuje sympatie k hnutí uvedenému v § 403 odst. 1, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

§ 405 Popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia

Kdo veřejně popírá, zpochybňuje, schvaluje nebo se snaží ospravedlnit nacistické, komunistické nebo jiné genocidium nebo nacistické, komunistické nebo jiné zločiny proti lidskosti nebo válečné zločiny nebo zločiny proti míru, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.“

5.2 Instituce

V ČR existuje veliké množství institucí (organizací), které se na různých úrovních věnují problematice Extrémismu. V této kapitole si však ukážeme, jak nejednotný a rozdílný je pohled na extremismus a samotná jeho definice.

„V České republice se dosud vedou politické i odborné spory o tom, jakým způsobem postupovat vůči nepřátelům demokracie, tj. vůči politickým extrémistům. Ovšem i o to, koho označit za skutečného extrémistu. Navíc veřejnost není systematicky informována o této problematice, neboť do centra mediální pozornosti se extrémisté dostávají buď ve spojitosti s výsledky voleb, s násilnými útoky a jinými excesy, nebo s konkrétní reakcí státních bezpečnostních složek. Ostré diskuse o protiextremistické politice se vždy vedou v průběhu zpracování a při následném zveřejnění zpráv o extremismu na našem území, kde jsou uvedeny i konkrétní extrémistické subjekty. Přes tyto spory, které se objevují ve většině zemí Evropské unie, je nutno konstatovat, že postupně dochází k upřesňování a precizaci protiextremistické politiky demokratického státu.

Samotný termín protiextremistická politika sice zatím v podvědomí širší veřejnosti příliš nezdolácněl, ale mezi odborníky je běžně používán, včetně materiálů státních bezpečnostních orgánů. Přestože dosud nebyl jasně vymezen její obsah, našla si své místo v rámci komplexně pojaté bezpečnostní politiky moderního demokratického státu. V užším slova smyslu je protiextremistická politika vnímána jako součást pouze vnitřní bezpečnosti, která je zaměřena na prevenci, monitoring, eliminaci či přímý postih konkrétních projevů extremismu.

Smyslem protiextremistické politiky je permanentní úsilí o maximální eliminaci extremistických projevů, které hlásají, nebo přímo narušují základní hodnoty a principy ústavně demokratického pořádku. Tato politika představuje souhrn preventivních a represivních opatření, která jsou státními a nestátními aktéry prováděna na místní, lokální, národní a nadnárodní úrovni. Klíčová je zde úroveň národní, neboť v jejím rámci je protiextremistická politika svrchovanými orgány demokratického státu utvářena, realizována a korigována.

Protiextremistická politika demokratického státu se nedá jednoznačně charakterizovat, neboť působí proti fenoménu, který je vícedimenzionální a má mnoho příčin a následných projevů ryze politického i nepolitického charakteru. Je jednak konstitutivní, protože pomáhá stabilizovat demokratický politický systém. Na druhé straně je negativistická, neboť potlačuje a eliminuje extremisti různého ražení, kteří narušují vnitřní

bezpečnost a ústavně právní rámec demokratického státu. S tím souvisí i její regulativnost, protože ve velké míře používá za tímto účelem zákazy a různá nařízení. Celkově se dá konstatovat, že protiextremistická politika je prostorem velkého množství častých střetů mezi různými skupinami aktérů, ať již mezi institucemi, v rámci státního aparátu, mezi státními a nestátními aktéry v nestátní sféře, akademickém prostředí, či dokonce na mezinárodním poli.“¹²⁰

5.2.1 Strategie boje proti extremismu

Problematika extremismu je ve své podstatě primárně tématem spadajícím pod resort Ministerstva vnitra. Zde vznikl odbor bezpečnostní politiky, který se zabývá (kromě extremismu) také terorismem, organizovaným zločinem, kybernetickými hrozbami, korupcí či bezpečností civilního letectví. Každé z těchto odvětví je monitorováno a analyzováno, aby bylo možné přijímat potřebná opatření a předcházet potenciálním rizikům. Zpravidla se jedná o strategické dokumenty, zabývající se daným tématem (Strategie boje proti terorismu, strategie boje proti organizovanému zločinu...). Ačkoliv extremistické subjekty mohou vystupovat také jako teroristické organizace, případně jako skupiny organizovaného zločinu, je problematice extremismu věnována vlastní strategie boje proti extremismu. Takto problematiku extremismu uvádí Ministerstvo vnitra ČR:

„Radikalizace, profesionalizace a internacionalita extremistů představuje bezprostřední, každodenní bezpečnostní hrozbu. Čelíme v jejich podání vysoce organizované a efektivní trestné činnosti, přesahující nejen hranice regionů, ale i hranice republiky. Kvůli násilí a strachu, který extremisté šíří, dalo Ministerstvo vnitra boji s nimi bezpečnostní prioritu.

Česká republika patří mezi ty unijní státy, které formulovaly svou protiextremistickou politiku, vycházející z řady opatření trvalého či dlouhodobého charakteru, zaměřených jak do represivní oblasti, tak do preventivních programů, nevyjímaje opatření zabezpečující trvalý monitoring domácí a zahraniční extremistické scény a kriminálních projevů tohoto závažného společenského fenoménu.“¹²¹

Strategie boje proti extremismu za dobu svojí existence prošla řadou administrativních změn. Současná dokumentace je obsáhlý souhrn informací, analýz a vykonaných či plánovaných činností, a to v podání jak extremistických subjektů, tak subjektů státní moci, podílejících se na boji proti extremismu.

¹²⁰ DANICS, Štefan; KAMÍN, Tomáš. *Extrémismus, rasismus a antisemitismus*. 2. rozšířené vydání - dotisk, Policejní akademie české republiky v Praze, Praha: 2008. s. 97-98. ISBN 978-80-7251-286-7;

¹²¹ *Bezpečnostní hrozby - Extremismus* [online]. Ministerstvo vnitra ČR, 12. února 2013 [14. října 2015]. Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/clanek/bezpecnostni-hrozby-337414.aspx?q=Y2hudW09NA%3d%3d>>.

„Strategie boje proti extremismu kontinuálně navazuje na předchozí výroční zprávy o problematice extremismu na území České republiky předkládané vládě ČR a Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR pravidelně od roku 1998, a to:

za období let 1997 – 2002 jako samostatná výroční zpráva o problematice extremismu na území České republiky;

za období let 2003 – 2007 jako příloha výroční Zprávy o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku pod názvem „Informace o problematice extremismu na území České republiky“.¹²²

První dokumentace, zabývající se bojem proti extremismu z roku 1997 (Zpráva o postupu státních orgánů při postihu trestných činů motivovaných rasismem a xenofobií), je volně dostupná (stejně jako ostatní strategické dokumenty týkající se extremismu) v elektronickém archívu příslušné kategorie¹²³ MV ČR, se zabývá zejména zhodnocením situace, posouzením trendů jednotlivých extremistických skupin a subjektů, sumarizací a shrnutím trestné činnosti s extremistickým podtextem a výčtem přijatých opatření dle jednotlivých územních celků, respektive resortů.¹²⁴

Strategie boje proti extremismu prošly v roce 2010 zásadní změnou. Od tohoto roku se jedná výhradně o Výroční zprávy o extremismu a koncepcí boje proti extremismu a její součástí je „Zpráva o extremismu na území České republiky za daný rok“, „Vyhodnocení plnění koncepce boje proti extremismu pro daný rok“ a „Koncepce boje proti extremismu pro rok následující“. Tato dokumentace je již podstatně obsáhlejší a kromě detailního monitoringu a analýzy předcházejícího roku obsahuje také detailní vymezení již přijatých a uskutečněných opatření a postupů včetně výčtu stanovených cílů a preventivních opatření pro následující rok. Ve zprávě je konkrétně zahrnut celkový výčet subjektů, činností a vzájemných vazeb (vnitrostátních i zahraničních) všech extremistických scén na úrovni státní, mezinárodní a regionální, respektive krajské. Dalšími tématy dokumentace jsou extremismus v právní úrovni, statistické vyhodnocení četnosti trestných činů s extremistickým podtextem, výčet bezpečnostních rizik, nebo extremismus v zahraničí. „Podkladovými materiály přispěli zástupci zpravodajských služeb, Policie ČR, resortů státní správy, konkrétně spravedlnosti, zahraničních věcí, obrany, školství, mládeže a tělovýchovy, kultury, práce a sociálních věcí a dále Úřadu vlády a Nejvyššího státního zastupitelství.“¹²⁵

¹²² Výroční zprávy o extremismu a strategie boje proti extremismu [online]. Ministerstvo vnitra ČR, 18. června 2010 [14. října 2015]. Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/clanek/extremismus-vyrocní-zpravy-o-extremismu-a-strategie-boje-proti-extremismu.aspx>>.

¹²³ Úvodní strana / O nás / Bezpečnostní politika / Dokumenty - Bezpečnostní hrozby / Extremismus / Výroční zprávy o extremismu a strategie boje proti extremismu

¹²⁴ ODBOR BEZPEČNOSTNÍ POLITIKY. Zpráva o postupu státních orgánů při postihu trestných činů motivovaných rasismem a xenofobií [online]. Ministerstvo vnitra ČR, 1997. [14. října 2015]. Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/soubor/1997-zip.aspx>>.

¹²⁵ ODBOR BEZPEČNOSTNÍ POLITIKY. Zpráva o extremismu a projevech rasismu a xenofobie na území České republiky v roce 2011, vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu pro rok 2011 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2012 [online]. Ministerstvo vnitra ČR, © 2010 [14. října 2015]. Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/soubor/extremismus-extremismus-material-pdf.aspx>>.

5.2.2 Ministerstvo vnitra ČR

Ministerstvo vnitra ČR se řídí definicí, která pojmem „extremismus“ označuje takové ideologické postoje, vybočující ze zákonných norem a vyznačující se netolerancí a útoky proti základním ústavním demokratickým prvkům:

- Práva a svobody člověka a občana
- Svrchovanost, jednotnost a demokratičnost právního státu
- Volná a svobodná soutěž politických stran
- Práva menšin
- Atd.

Definice Ministerstva vnitra ČR (pracovní definice BIS) z roku 1995:

„Pod pojmem extremismus lze chápat souhrn verbálních, grafických, fyzických a jiných aktivit s ideologickým kontextem vyvíjených jedincem nebo seskupením, zaměřených do blízkého okolí nebo na předem zvolené cíle, útočících proti společenskému uspořádání, principům zakotveným ústavou a zákony, proti parlamentně demokratické formě vlády a humanitním principům. Nutnou podmínkou extremismu je skutečnost, že se proti uvedeným principům útočí i nelegálními prostředky.“¹²⁶

Definice Ministerstva vnitra ČR z roku 2002:

„Pojmem extremismus jsou označovány vyhraněné ideologické postoje, které vybočují z ústavních, zákonných norem, vyznačují se prvky netolerance a útočí proti základním demokratickým ústavním principům, jak jsou definovány v českém ústavním pořádku. Extremistické postoje jsou způsobilé přejít v aktivity, které působí, ať již přímo, nebo v dlouhodobém důsledku, destruktivně na stávající demokratický politicko-ekonomický systém, tj. snaží se nahradit demokratický systém systémem nedemokratickým (totalitním nebo autoritářským režimem, diktaturou, anarchií). Tímto typem aktivit se zabývá Bezpečnostní informační služba na základě zákona č. 153/1994 Sb. Dle § 5 písm. a).“¹²⁷

Vymezení extremismu dle Odboru bezpečnostní politiky MVČR z roku 2010:

K problematice extremismu se v rámci působnosti Ministerstva vnitra od roku 2009 aktivně vyjadřuje Odbor bezpečnostní politiky, který v tento rok začal pravidelně vydávat

¹²⁶ JOCHMANOVÁ, Zuzana. *Komparace zpráv o extremismu v České republice* [online]. Informační systém MAsarykovy univerzity, 11. října 2008 [10. října 2015]. Dostupné na <http://is.muni.cz/th/52867/fss_b_a3/CR-EXTREMISMUS_lit..pdf?info=1;zpet=%2Fvyhledavani%2F%3Fsearch%3D52867%20extremismus%26start%3D1>.

¹²⁷ *Co je extremismus?* [online]. Policie.cz, © 2010 [10. října 2015]. Dostupné na <<http://www.policie.cz/clanek/prevence-informace-o-extremismu-co-je-extremismus.aspx>>.

čtvrtletní zprávy o Problematice extremismu na území České republiky. Součástí těchto zpráv se staly také pravidelné informace BIS o extremismu¹²⁸, které byly publikovány ve vzájemné součinnosti. Již od roku 2013 však docházelo k sjednocování těchto dokumentů a od roku 2014 jsou zveřejňovány pouze komplexní zprávy Odboru bezpečnostní politiky¹²⁹. S ukončením činnosti v rámci vydávání zpráv BIS o extremismu zmizela veškerá vymezení a informace o činnosti týkající se extremismu z internetových stránek BIS. Více o dřívější činnosti a vymezení pojmů BIS v rámci extremismu viz níže kapitola 5.2.3 BIS.

Součástí vymezení pojmu „extremismus“ Odborem bezpečnostní politiky z 25. 11. 2010, jasně říká že „*Extremismus je pojem velmi nejednoznačný, pojí se k němu celá řada definicí*“¹³⁰. Dále již pokračuje totožnou definicí, jako byla definice z roku 2002. Tato je pouze obohacena o konkretizovaný výčet ústavních práv, základních práv dle LZPS:

Článek 1 Ústavy:

- úcta k právům a svobodám člověka a občana
- svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát

Článek 2 Ústavy:

- Svrchovanost lidu

Článek 5 Ústavy:

- Volná soutěž politických stran respektujících demokratické principy a odmítající násilí jako prostředek k prosazování svých záměrů

Článek 6 Ústavy:

- Ochrana menšiny při rozhodování většiny

Článek 9 odstavec 2 Ústavy:

- Nezměnitelnost podstatných náležitostí demokratického právního státu

Článek 1 a 3 Listiny základních práv a svobod

- Svoboda a rovnost lidí v důstojnosti a právech, nezadatelnost, nezcizitelnost, nepromlčitelnost a nezrušitelnost základních práv a svobod bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického nebo jiného smýšlení, národního a sociálního původu, příslušnosti k národnosti nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení.

¹²⁸ Čtvrtletní zprávy bezpečnostní informační služby o extremismu [online]. MVCR.cz, 4. 3. 2014 [14. října 2015]. Dostupné na < <http://www.mvcr.cz/migrace/docDetail.aspx?docid=21776592&docType=ART>>.

¹²⁹ Čtvrtletní zprávy o extremismu Odboru bezpečnostní politiky MV [online]. MVCR.cz, 22. 1. 2015 [14. října 2015]. Dostupné na < <http://www.mvcr.cz/migrace/docDetail.aspx?docid=21776589&docType=ART>>.

¹³⁰ Co je extremismus [online]. MVCR.cz, 25. 11. 2010 [14. října 2015]. Dostupné na < <http://www.mvcr.cz/clanek/co-je-extremismus.aspx>>.

5.2.3 Policie ČR

"Ozbrojeným bezpečnostním sborem, jemuž jsou svěřeny úkoly ve věcech vnitřního pořádku a bezpečnosti, včetně vedení boje proti extremismu, je Policie ČR. V rámci odboru obecné kriminality Ředitelství služby kriminální policie Policejního prezidia bylo od 1. srpna 1995 zřízeno specializované pracoviště pro metodiku a koordinaci řízení Policie ČR na úseku extremismu, z něhož vznikla po reorganizaci Ředitelství služby kriminální policie k 1. březnu 1998 6. skupina odboru obecné kriminality se specializací na extremismus. Ta byla k 1. lednu 2002 v souvislosti se změnami struktury Policie ČR přejmenována na Skupinu extremistické kriminality odboru obecné kriminality Úřadu kriminální služby a vyšetřování Policie ČR. Specialisté na problematiku extremismu působili i na krajské a okresní úrovni. K 1. dubnu 2002 bylo zřízeno oddělení extremismu v rámci odboru terorismu a extremismu Útvaru odhalování organizovaného zločinu (ÚOOZ)¹³¹. Jeho pracovníci se mají zabývat organizovanou extremistickou kriminalitou, tj. soustavně úmyslně páchanou extremistickou kriminalitou skupinou více osob, které mají mezi sebou vnitřní organizační strukturu, rozdělené funkce a dělbu činnosti."¹³²

Moderní technologie dává extremistickým skupinám do rukou silné nástroje, díky kterým je obtížné orgánům státní správy předcházet nelegálním a trestním činnostem. Nejrozšířenějším nástrojem je internet, který díky zahraničním doménám (zejména USA), poskytuje extremistům prostor vlastní prezentace na veřejnosti, komunikace mezi jednotlivými členy, či vytváření náborových kampaní. Za účelem vyhledávání a monitorování internetových stránek byla při Úřadu služby kriminální policie a vyšetřování¹³³ vytvořena Skupina informační kriminality, kde je vyčleněn jeden specializovaný pracovník pouze na extremistickou tematiku. Obdobný problém/nástroj představují moderní telekomunikační technologie, zejména v podobě telefonních karet (Go, Twist, Oscar)¹³⁴.

Při boji proti extremismu mohou přispět také složky místních obecních policistů, dbajících o veřejný pořádek v obcích, vězeňská a justiční stráž, v případě páchaní extremistické činnosti v průběhu výkonu trestu, nebo soudního jednání, nebo vojenská policie, a to při realizování extremistické činnosti v Armádě ČR. Ve strukturách Policie ČR

¹³¹ ŠLACHTA, Robert. ÚOOZ SKPV [online]. Policie.cz, © 2010 [10. října 2015]. Dostupné na <<http://www.policie.cz/clanek/vitam-vas-na-strankach-utvaru-pro-odhalovani-organizovaneho-zlocinu-570688.aspx>>.

¹³² DANICS, Štefan; KAMÍN, Tomáš. *Extrémismus, rasismus a antisemitismus*. 2. rozšířené vydání - dotisk, Policejní akademie České republiky v Praze, Praha: 2008. s. 105. ISBN 978-80-7251-286-7;

¹³³ Úřad služby kriminální policie a vyšetřování [online]. Policie.cz, © 2010 [10. října 2015]. Dostupné na <<http://www.policie.cz/clanek/urad-sluzby-kriminalni-policie-a-vysetrovani.aspx>>.

¹³⁴ DANICS, Štefan; KAMÍN, Tomáš. *Extrémismus, rasismus a antisemitismus*. 2. rozšířené vydání - dotisk, Policejní akademie České republiky v Praze, Praha: 2008. s. 106. ISBN 978-80-7251-286-7;

existují také skupiny vykonávající informačně preventivní činnost, nejen v oblasti extremistické problematiky, mezi širokou veřejností všech věkových kategorií.¹³⁵

5.2.4 BIS

Dle vymezení Bezpečnostní Informační služby, které bylo do roku 2014 uveřejněno na webovém portálu BIS, se výrazem „extremismus“ označuje především politologický pojem, představující bezpečnostní riziko tehdy, je-li motivován ostrými, útočnými idejemi vůči stávajícímu společenskému systému a tyto ideje vyúsťují ke konkrétním záměrům a aktivitám s cílem destabilizace a odstranění právě tohoto politicko-sociálního systému. Ve společnosti poté vítězství těchto postojů, názorů a idejí znamená ústup lidských práv a vládu autoritářského, totalitního, nebo anarchistického systému.¹³⁶

Definice Bezpečnostní informační služby (BIS)

„V obecném pohledu je extremismus spíše politologický pojem, který se vztahuje na hraniční, zcela nestandardní společenské jevy a jejich nositele. Bezpečnostním rizikem se stává v okamžiku, kdy jsou jeho motorem ostře antagonistické postoje vůči stávajícímu společenskému řádu a nesmiřitelnost vyúsťuje v konkrétní záměry a aktivity, směřující k destabilizaci a odstranění daného politického a sociálního systému. Ve svobodné společnosti by vítězství krajně vyhocených, demokracii nepřátelských postojů, názorů a ideologií znamenalo ústup od lidských práv a nastolení autoritářství, totality nebo anarchie.“¹³⁷

Působnost BIS

„Bezpečnostní informační služba je zpravodajská instituce českého státu, která působí uvnitř jeho území. Službu řídí a kontroluje Vláda ČR a její fungování upravuje zákon o Bezpečnostní informační službě (č. 154/1994 Sb.)¹³⁸. Služba má postavení ozbrojené složky, její příslušníci jsou ve služebním poměru, mají vojenské hodnosti a jsou oprávněni držet a nosit služební zbraň. Použít zbraň mohou ale pouze v případech nutné obrany a krajní nouze, stejně jako kterýkoliv občan.

¹³⁵ DANICS, Štefan; KAMÍN, Tomáš. *Extrémismus, rasismus a antisemitismus*. 2. rozšířené vydání - dotisk, Policejní akademie české republiky v Praze, Praha: 2008. s. 106. ISBN 978-80-7251-286-7;

¹³⁶ *Co je extremismus* [online]. MVCR.cz, 25. 11. 2010 [10. října 2015]. Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/clanek/co-je-extremismus.aspx>>.

¹³⁷ *EXTREMISMUS* [online]. Bezpečnostní informační služba, [26. září 2014]. Dostupné na <<http://www.bis.cz/extremismus.html>>.

¹³⁸ Zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1994, s. 1605 – 1629. Dostupné online na: <<http://portal.gov.cz/app/zakony/download?idBiblio=42080&nr=154~2F1994~20Sb.&ft=pdf>>.

Oblasti, kterými se BIS zabývá, vymezuje zákon o zpravodajských službách ČR (č. 153/1994 Sb.)¹³⁹. Zjištěné poznatky předává BIS vládě a prezidentovi republiky. Jako instituce je přísně apolitická, nemá represivní pravomoc – nemůže zadržet, zatýkat ani vyslýchat. Při své činnosti důsledně dbá lidských práv a svobod, a je-li nucena je narušit, děje se tak vždy podle zákonem stanovených pravidel.

Bez ohledu na utajenou formu činnosti, která je nezbytná pro plnění zákonem uložených úkolů, je BIS službou demokratického státu a je placena daňovými poplatníky. Občané mají právo vědět, jak pracuje a čím se zabývá.

Bezpečnostní informační služba každého občana ujišťuje:

*„Pokud nejste terorista nebo špión, neohrožujete demokratický systém, bezpečnost a ekonomické zájmy státu, nevyzrazujete utajované informace, nepatříte k organizovanému zločinu, ani nejste v kontaktu s lidmi, kteří ve zmíněných oblastech nemají čisté svědomí, nemusíte se sebemenšího našeho zájmu o vaši osobu obávat.“*¹⁴⁰

„Konkrétní dlouhodobé úkoly BIS ve vztahu k extremismu:

- 1) Průběžně vytvářet aktualizovaný přehled jednotlivých extremistických uskupení působících na území ČR, včetně odhadu počtu jejich členů a sledovat provázanost české extremistické scény se zahraničními subjekty.
- 2) Předkládat v rámci zprávy o extremismu souhrnnou informaci o poznatcích k občanským sdružením, politickým stranám a politickým hnutím a k jiným organizacím registrovaným u MV ČR (případně u resortu kultury), došlo-li v souvislosti s jejich činností k extremistickým projevům nebo je jejich činnost přímo v rozporu se zákonem
- 3) Vypracovat a pravidelně vyhodnocovat:
 - a) Seznam pravicově extremistických hudebních skupin působících na území ČR, včetně seznamu zahraničních pravicově extremistických hudebních skupin, které jezdí hostovat do ČR
 - b) Podrobnou informaci o všech dostupných poznatcích o složení těchto skupin, zejména o jejich vazbách a kontaktech

¹³⁹ Zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1994, s. 1601 – 1604. Dostupné online na <<http://portal.gov.cz/app/zakony/download?idBiblio=42079&nr=153~2F1994~20Sb.&ft=pdf>>.

¹⁴⁰ KDO JSME [online]. Bezpečnostní informační služba, [10. října 2015]. Dostupné na < <http://www.bis.cz/o-nas.html> >.

c) *Materiály a informace k extremistickým subjektům, zejména uvedeným ve zprávách o problematice extremismu na území ČR, především ideologické zdroje, členskou základnu, zahraniční kontakty, včetně oficiálně nereprezentovaných informací.*¹⁴¹

5.2.5 Ostatní sféry působení

Jiné bezpečnostně politické subjekty

Orgány státní správy zabývající se bezpečnostní politikou jsou zejména: Ministerstvo obrany ČR a Ministerstvo zahraničních věcí ČR. Ministerstvo obrany monitoruje výskyt extremismu v Armádě ČR, na základě čehož vydalo příručku pro boj proti extremismu v armádě¹⁴². Pod Ministerstvo zahraničních věcí ČR spadají mezinárodní vztahy a tím i Bezpečnostní strategie České republiky¹⁴³ (2011), která se kromě terorismu, zbraní hromadného ničení a kybernetických útoků, zabývá též organizovaným zločinem a okrajově též problematikou extremismu. Počátkem roku 2015 vláda přijala aktualizovanou Bezpečnostní strategii ČR, která je již dostupná na webovém portálu Vlády ČR.¹⁴⁴

Akademická sféra

Ze strany odborníků je v boji proti extremismu přispíváno nemalou mírou. Nejen, že jsou z jejich strany vytvářena specializovaná pracoviště k výzkumu extremismu a na základě těchto poznatků jsou vydávána různá periodika. Jsou pořádány různé konference a semináře, přednášky a vydávány různé odborné literární publikace. Kromě této činnosti závislé na finanční podpoře (např. ze strany státních grantů) patří mimo jiné také účast odborných znalostí při vyšetřování trestních činů v podobě zpracování odborných znaleckých posudků různých vědních oborů (politologie, psychologie, sociologie, historie, atd.).¹⁴⁵

Vzdělávací a prevenční subjekty

Do této skupiny subjektů mohou patřit státní i nestátní organizace, zabývající se osvětovou vzdělávacích činností veřejnosti. Jedním z příkladů může být Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, které se zabývá preventivní činností ve výchově mládeže. MŠMT vydalo spoustu metodických pokynů k předcházení různých patologických jevů

¹⁴¹ DANICS, Štefan; KAMÍN, Tomáš. *Extrémismus, rasismus a antisemitismus*. 2. rozšířené vydání - dotisk, Policejní akademie České republiky v Praze, Praha: 2008. s. 106-107. ISBN 978-80-7251-286-7;

¹⁴² HALDOVÁ, Olga. *Ministerstvo obrany představilo příručku pro boj proti extremismu v armádě* [online]. Ministerstvo obrany ČR, 25. října 2011 [10. října 2015]. Dostupné na <<http://www.mocr.army.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/ministerstvo-obrany-predstavilo-prirucku-pro-boj-proti-extremismu-v-armade-61465/>>.

¹⁴³ *Bezpečnostní strategie České republiky 2011* [online]. Ministerstvo zahraničních věcí ČR, 9. září 2011 [10. října 2015]. Dostupné na <http://www.mzv.cz/file/699914/Bezpecnostni_strategie_CR_2011.pdf>.

¹⁴⁴ *Vláda schválila Bezpečnostní strategii ČR či sanaci lokality Bořího lesa* [online]. Vláda ČR, 4. 2. 2015 [10. října 2015]. Dostupné na <<http://www.vlada.cz/cz/media-centrum/aktualne/vlada-schvalila-bezpecnostni-strategii-cr-a-sanaci-lokality-boriho-lesa-126516/>>;

¹⁴⁵ DANICS, Štefan; KAMÍN, Tomáš. *Extrémismus, rasismus a antisemitismus*. 2. rozšířené vydání - dotisk, Policejní akademie České republiky v Praze, Praha: 2008. s. 107. ISBN 978-80-7251-286-7;

a jeden z těchto pokynů se věnuje právě extremismu, rasismu, xenofobii a antisemitismu¹⁴⁶. Vůči extremismu vystupují také jednotlivé kraje. Jako příklad lze uvést tzv. Minimanuál¹⁴⁷, jehož cílem je pomoci obcím v boji proti extremismu, který vydal Ústecký kraj v roce 2009¹⁴⁸. Jako příklad státních orgánů lze v jistém slova smyslu zmínit i Policii ČR a její informačně preventivní činnost (viz kapitola 3.2.1 Policie ČR).

Mezi nestátní organizace patří jakékoliv organizace, zejména neziskové organizace působící na poli vzdělávání a informování veřejnosti. Takovou organizací je například projekt „Šance dětem“¹⁴⁹, který mezi bohatou nabídkou témat má i poradenskou činnost v oblasti extremismu¹⁵⁰.

Nelegální subjekty

Mezi nelegální subjekty, které se podílí na aktivitách protiextremistické politiky, jsou nejčastěji skupiny vytvořené jako reakce na předcházející činnost extremistického subjektu. Takovými jsou v případě krajně pravicového extremismu, nejčastěji skupiny Romů, vytvářející po útocích na příslušníky své minority tzv. domobrany. Tímto způsobem se snaží potírat a předcházet dalším podobným útokům ze strany krajně pravicových subjektů. V jisté míře zde však hraje svou roli také msta.¹⁵¹

Jako další v případě aplikace protiextremistické politiky vůči krajně pravicovým subjektům lze zmínit organizaci z krajně levicového spektra, vystupující pod názvem ANTIFA, nebo Antifašistická akce. Tento subjekt v podstatě působí v rámci jednoho státu, na jehož území vystupuje zejména proti krajně pravicovým subjektům. Jedním z hlavních činností je monitoring, shromažďování a zveřejňování osobních informací jednotlivých členů, působících na krajně pravicové scéně. Skupiny a jednotlivci posílené krajně levicovými ideologiemi anarchismu, komunismu či bolševismu však využívají také agresivní a nelegální prostředky, a reprezentují antidemokratické ideje. Jako odpověď na činnost tohoto subjektu se mezi krajně pravicovými subjekty objevila organizace „Anti-Antifa“ jejíž činnost naopak spočívá v identifikaci a monitoringu subjektů levicových. Nutno dodat, že výsledky činnosti skupiny Anti-antifa nejsou veřejnosti příliš známy, na rozdíl od skupiny Antifa, která vše prezentuje na svých oficiálních internetových stránkách¹⁵².

¹⁴⁶ MŠMT. *Metodické pokyny* [online]. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, © 2006-2012 [10. října 2015]. Dostupné na <<http://www.msmt.cz/socialni-programy/metodicke-pokyny>>.

¹⁴⁷ *Manuál pro starosty obcí ohrožených sociálními nepokoji*. Krajský úřad Ústeckého kraje. 2012. Dostupné na <http://www.kr-ustecky.cz/VismoOnline_ActionScripts/File.ashx?id_org=450018&id_dokumenty=1670841>.

¹⁴⁸ HANÁČKOVÁ, Magdalena. Ústecký kraj zahájil distribuci MINIMANUÁLU [online]. Ústecký kraj, 12. listopadu 2009 [10. října 2015]. Dostupné na <http://www.kr-ustecky.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=450018&id=1650483&query=extremismus&p1=84858>.

¹⁴⁹ Viz oficiální webová prezentace (získáno dne 27. února 2013 z <http://www.sancedetem.cz>).

¹⁵⁰ LEBEDA, David. *Extremismus* [online]. Šance Dětem, © 2013 [10. října 2015]. Dostupné na <<http://www.sancedetem.cz/cs/hledam-pomoc/rodina-v-problemove-situaci/rizikove-chovani-ditete/extremismus.shtml>>.

¹⁵¹ DANICS, Štefan; KAMÍN, Tomáš. *Extrémismus, rasismus a antisemitismus*. 2. rozšířené vydání - dotisk, Policejní akademie České republiky v Praze, Praha: 2008. s. 107. ISBN 978-80-7251-286-7;

¹⁵² Viz oficiální webová prezentace (získáno dne 10. října 2015 z <http://antifa.cz/>);

6. Vývoj PEX v ČR

Z obecného hlediska laické veřejnosti lze předpokládat výrazný pokles obliby a přízně krajně pravicových subjektů. Důvodem může být celkově snížená aktivita PEX, nižší zájem médií o její činnost a od toho plynoucí nezájem širší veřejnosti. Například v Plzeňském kraji v roce 2012 se uváděly volební preference pro DSSS ve výši 4% a ve studentských volbách „nanečisto“ získala dokonce 13% a skončila na druhém místě¹⁵³. Odhady celostátních volebních preferencí z května 2015 jsou však ve výši 1,4%¹⁵⁴ a podle zpráv serveru Týden.cz¹⁵⁵ zveřejněných počátkem října 2015 dokonce 2%.

Snížená aktivita krajně pravicových organizací je však patrná především z pravidelných čtvrtletních zpráv o činnosti extremismu, kterou vydává Odbor Bezpečnostní politiky státu. Z obsažených informací například vyplývá, že v posledních letech došlo k zásadnímu poklesu pořádaných shromáždění. V letech 2008 – 2014 čítal počet veřejných shromáždění řádově několik desítek za rok. Hodnota 61 shromáždění v roce 2011 se vzhledem k vlně sociálních nepokojů ve Šluknovském výběžku může zdát poněkud nízká, vzhledem k vysoké četnosti pořádaných demonstrací. Zkreslujícím faktem, je, že převážná většina svolaných shromáždění byla pořádána především místními občany a subjekty PEX tato shromáždění pouze využívaly. Od roku 2013 již dochází k zásadnímu poklesu. Výjimkou

Graf 1 - Počet shromáždění PEX (2007-2015)

Zdroj: Výroční zprávy o extremismu a čtvrtletní zprávy o extremismu Odboru bezpečnostní politiky MVČR; Informace BIS o extremismu

je pouze 3. čtvrtletí roku 2013, kdy se uskutečnilo celkem 27 shromáždění. V tomto období však probíhaly volby do Poslanecké sněmovny a lze tedy předpokládat, že oněch 27 shromáždění mělo primárně podobu volebních mítinků. Rok 2015 prokazuje pokles aktivity nejvíce. V prvním pololetí tohoto roku bylo ze strany krajní pravice uspořádáno pouze 8 shromáždění.

Příklad zveřejnění osobních informací na Antifa.cz viz ANTIFA.CZ. AN Svitavy, Antifac.com, nebo co vlastně? [online]. Antifa.cz, 30. září 2011 [10. října 2015]. Dostupné na <<http://www.antifa.cz/content/svitavy-antifac.com-nebo-co-vlastne>>.

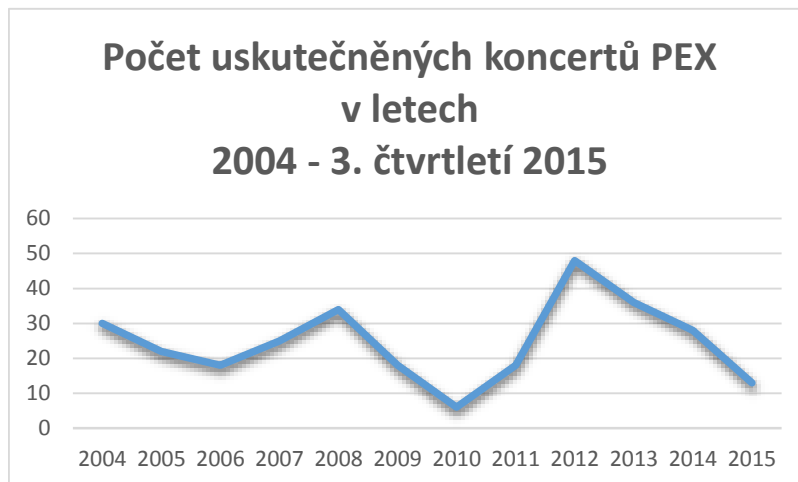
¹⁵³ KROUPA, Pavel. Znepokojivé preference neonacistů [online]. Region pod lupou, 14. září 2012 [12. listopadu 2015]. Dostupné na <<https://www.regionpodlupou.cz/537-znepokojive-preference-neonacistu.xhtml>>;

¹⁵⁴ STEM – Volební preference – květen 2015 [online]. STEM s.r.o., 5. června 2015 [12. listopadu 2015]. Dostupné na <<http://www.stem.cz/show/3/>>;

¹⁵⁵ SEDMÍK, Robert. Volby by i přes ztrátu vyhrálo ANO, nově v modelu i DSSS [online]. Týden.cz, 4. října 2015 [12. listopadu 2015]. Dostupné na <http://www.tyden.cz/rubriky/domaci/politika/volby-by-i-pres-ztratu-vyhralo-ano-nove-v-modelu-i-dsss_357853.html>;

Obdobným či stejným způsobem si lze vysvětlovat i průběžné změny v tzv. „interních“ akcích, konkrétně koncertech WPM. Podle dostupných informací a zpráv bezpečnostních složek je zřejmé, že organizace těchto akcí se v obdobích poklesu přesunula především do zahraničí. V případě

Graf 2 - Počet uskutečněných koncertů PEX (2004-2015)

Zdroj: Výroční zprávy o extremismu a čtvrtletní zprávy o extremismu Odboru bezpečnostní politiky MVČR; Informace BIS o extremismu

pořádání WPM koncertu v České republice, jsou zpravidla používány jiné názvy kapel. Zásadní pokles mezi lety 2008 – 2011 lze přisuzovat tvrdému zásahu bezpečnostních složek. Na jaře a na podzim roku 2009 proběhly dvě razie s názvem akce „Power“. Při těchto prohlídkách bylo zatčeno několik představitelů jednotlivých skupin PEX. Na základě tohoto vyšetřování bylo podáno 18 návrhů obžaloby. Sodní procesy začaly v únoru 2013 a v březnu letošního roku. Uložen byl jeden trest nepodmíněný, zbylé tresty podmíněné a dva obžalovaní byli zproštěni viny.¹⁵⁶ V téže době byl zahájen soudní proces s osmi lidmi za propagaci neonacismu. Proces byl v médiích označován jako proces „samolepkových zločinců a teroristů“. Mezi obviněnými byli zejména členové a příznivci *Dělnické strany* a členové a sympatizanti *Národního odporu*. V říjnu roku 2012 obvodní soud v Praze 1 všechny obviněné zprostil obžaloby¹⁵⁷.

Celkovou statistiku aktivismu PEX udržují především neformální organizace (Generace Identity apod.) především tzv. eko-akcemi (úklid lesa, města, parku apod.) popřípadě přednáškami či kempy. Bohužel přesné znázornění celkového počtu pořádaných akcí PEX nelze za větší časové období zpracovat. Zprávy bezpečnostních složek se totiž do roku 2003 o těchto informacích zmiňují sporadicky, od roku 2004 se zaměřují spíše na činnost koncertní. Od roku 2007 zmiňují i organizování veřejných shromáždění a teprve od roku 2011 jsou monitorovány veškeré aktivity PEX.

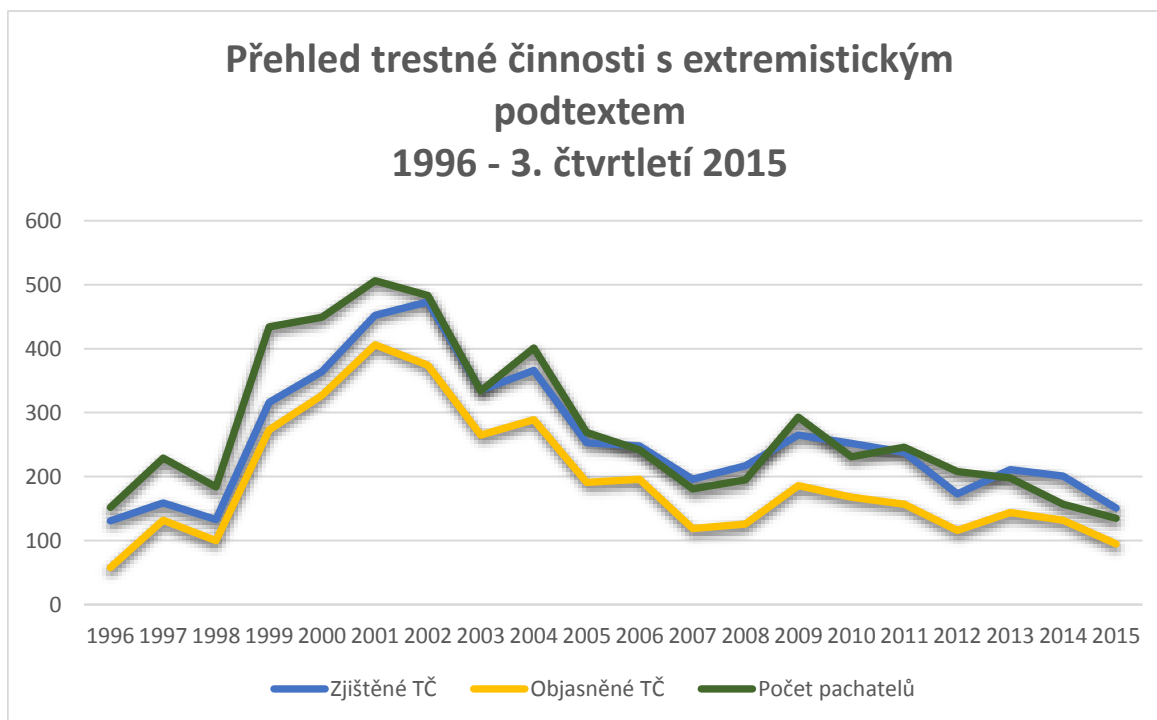
¹⁵⁶ Akce POWER např. viz EICHLER, Pavel, Obvinění neonacisté pracovali jako firma, ukázal po razii policejní spis. [online]. 19. června 2009 [12. listopadu 2015]. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz/obvineni-neonaciste-pracovali-jako-firma-ukazal-po-razii-policejni-spis-1oj-/krimi.aspx?c=A090617_173720_krimi_pei>; SCHEJBAL, Jan, Zátah na špičky neonacistů: policisté je svázejí v poutech. [online]. 09. června 2009 [12. listopadu 2015]. Dostupné na <http://www.tyden.cz/rubriky/domaci/zatah-na-spicky-neonacistu-policiste-je-svazeji-v-poutech_123724.html>; CHALOUPSKÁ, Markéta, Státu se nedaří zastavit bujení neonacismu, míní expert. [online]. 12. června 2009 [12. listopadu 2015]. Dostupné na <<http://zpravy.aktualne.cz/domaci/statu-se-nedari-zastavit-bujeni-neonacismu-mini-expert/r-i:article:639763/>>;

¹⁵⁷ ČTK. Soud osvobodil osm lidí viněných z propagace neonacismu. [online]. iDNES; 17. října 2012 [12. listopadu 2015]. Dostupné na <http://praha.idnes.cz/propagace-neonacismu-055-/praha-zpravy.aspx?c=A121017_134942_praha-zpravy_zep>;

6.1 Vývoj trestné činnosti s extremistickým podtextem

Stejně jako aktivita pořádaných shromáždění a koncertů PEX, i výskyt trestné činnosti páchané s extremistickým podtextem vypovídá o působení krajně pravicového extremismu. Vzhledem k rozsáhlému monitorování a zpracování lze sledovat celkový vývoj od roku 1996 do současnosti. Jednotlivé výroční zprávy o extremismu za jednotlivé roky či čtvrtletní zprávy o extremismu vydávané BIS a Odborem bezpečnostní politiky MVČR jsou velice podrobně zpracované a podávají velice detailní analýzu za dané období. Z uvedeného grafu vidíme, že největší výskyt trestné činnosti byl v letech 2001 (452 trestných činů) a 2002 (473 trestných činů). Od tohoto období začal výskyt trestné činnosti pozvolna klesat. Mírný růst byl zaznamenán v letech 2008 a 2009, tedy v období zahájení výše zmíněných trestních stíhání a soudních procesů (viz Akce POWER a „samolepkoví zločinci“).

Graf 3 - Přehled trestné činnosti s ext. podtextem (1996-2015)

Zdroj: Výroční zprávy o extremismu a čtvrtletní zprávy o extremismu Odboru bezpečnostní politiky MVČR; Informace BIS o extremismu.

Z hlediska objektivit je nutné podotknout, že v této statistice se nacházejí „extremistické trestné činy“ obecně, nikoliv pouze činy spáchané PEX. Součástí statistiky mohou být i trestné činy spáchané LEX a známé jsou i případy s extremistickým podtextem (rasově motivované) spáchané příslušníky některé menšinové skupiny obyvatel.

V návaznosti na počet trestných činů s extremistickým podtextem lze vyjádřit také poměr takové trestné činnosti v jednotlivých krajích. Vzhledem k tomu, že do roku 2009 bylo používáno rozdělení území ČR pouze do 8 krajů včetně Prahy, je nutné dlouhodobý časový horizont (2004-2015) vyjádřit dvěma grafy.

Z obou grafů lze vyčíst, že ve sledovaném období dochází k nejvíce trestným činům v Moravskoslezském (Severomoravském) kraji, Ústeckém (Severočeském) kraji a Praze.

V prvním sledovaném období let 2004 – 2009 se v Severomoravském kraji se průměrně jedná o 61,33 trestných činů / rok. V Severočeském kraji 42,67 tr.č. / rok, v Praze 41,67 tr.č. / rok a v jihomoravském kraji 37,17 tr.č. / rok. Zbylé regiony mají průměrnou trestnou činnost nižší než 20 tr.č. / rok (nejméně 14,67 Západočeský kraj).

V druhém sledovaném období let 2010 – 3. čtvrtletí 2015 je nejvyšší četnost trestných činů v Moravskoslezském kraji (33,17 tr.č. / rok), Praze (29,5 tr.č. / rok), Ústeckém kraji (20,5 tr.č. / rok), Středočeském (19,17 tr.č. / rok) a Jihomoravském kraji (18,67 tr.č. / rok). Nejnižší výskyt trestné činnosti je v Karlovarském kraji, kde se v průměru jedná o 2,67 tr.č. / rok.

Tabulka 3 - Četnost TČ v krajích 2004-2009

	2009	2008	2007	2006	2005	2004	
<i>Praha</i>	34	35	44	43	33	61	41,67
<i>Středočeský</i>	14	29	20	16	16	21	19,33
<i>Jihočeský</i>	30	12	12	11	17	19	16,83
<i>Západočeský</i>	29	11	8	14	9	17	14,67
<i>Severočeský</i>	36	35	23	53	49	60	42,67
<i>Východočeský</i>	12	17	20	19	26	24	19,67
<i>Jihomoravský</i>	48	43	29	30	29	44	37,17
<i>Severomoravský</i>	62	35	40	62	74	95	61,33

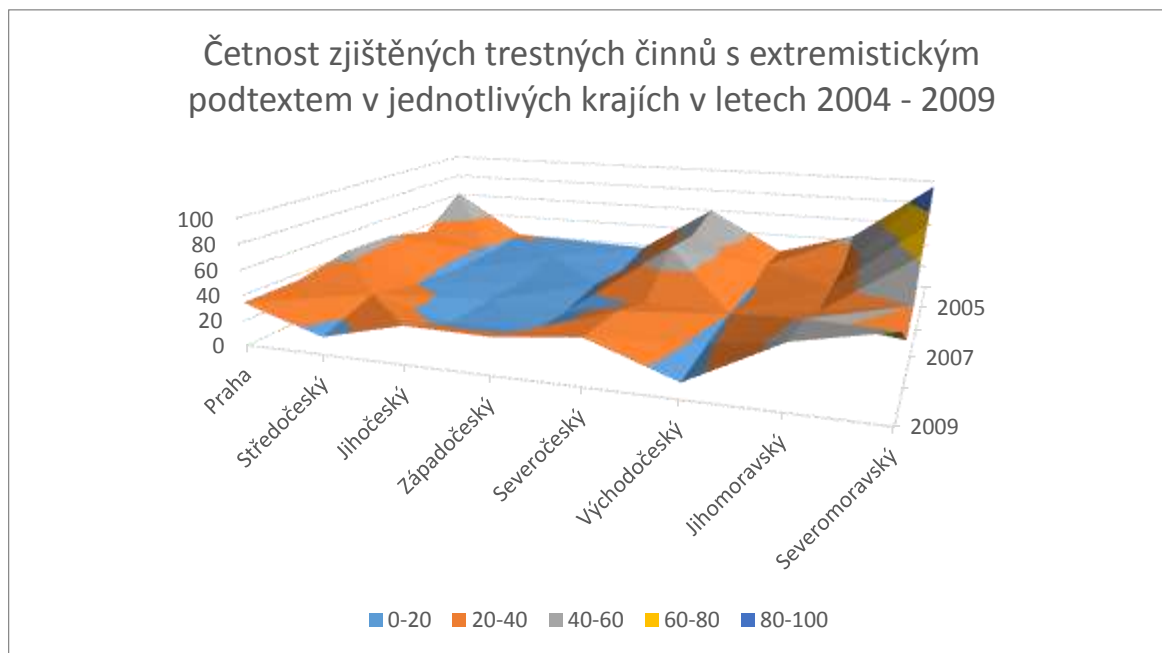
Zdroj: Výroční zprávy a čtvrtletní zprávy o extremismu Odboru bezpečnostní politiky MVČR; Informace BIS o extremismu.

Tabulka 4 - Četnost TČ v krajích 2010-2015

	2015	2014	2013	2012	2011	2010	průměr
<i>Praha</i>	21	40	35	23	22	36	29,5
<i>Středočeský</i>	18	20	18	16	13	30	19,17
<i>Jihočeský</i>	9	13	14	27	9	17	14,83
<i>Plzeňský</i>	5	7	11	4	2	12	6,833
<i>Karlovarský</i>	1	4	4	1	3	3	2,667
<i>Ústecký</i>	17	28	20	23	10	25	20,5
<i>Liberecký</i>	3	4	6	3	3	17	6
<i>Královehradecký</i>	9	10	4	8	4	10	7,5
<i>Pardubický</i>	0	2	6	3	8	5	4
<i>Vysočina</i>	3	3	5	8	4	3	4,333
<i>Jihomoravský</i>	11	16	21	16	25	23	18,67
<i>Olomoucký</i>	12	12	14	9	12	8	11,17
<i>Moravskoslezský</i>	25	37	48	19	18	52	33,17
<i>Zlínský</i>	17	5	5	13	4	11	9,167

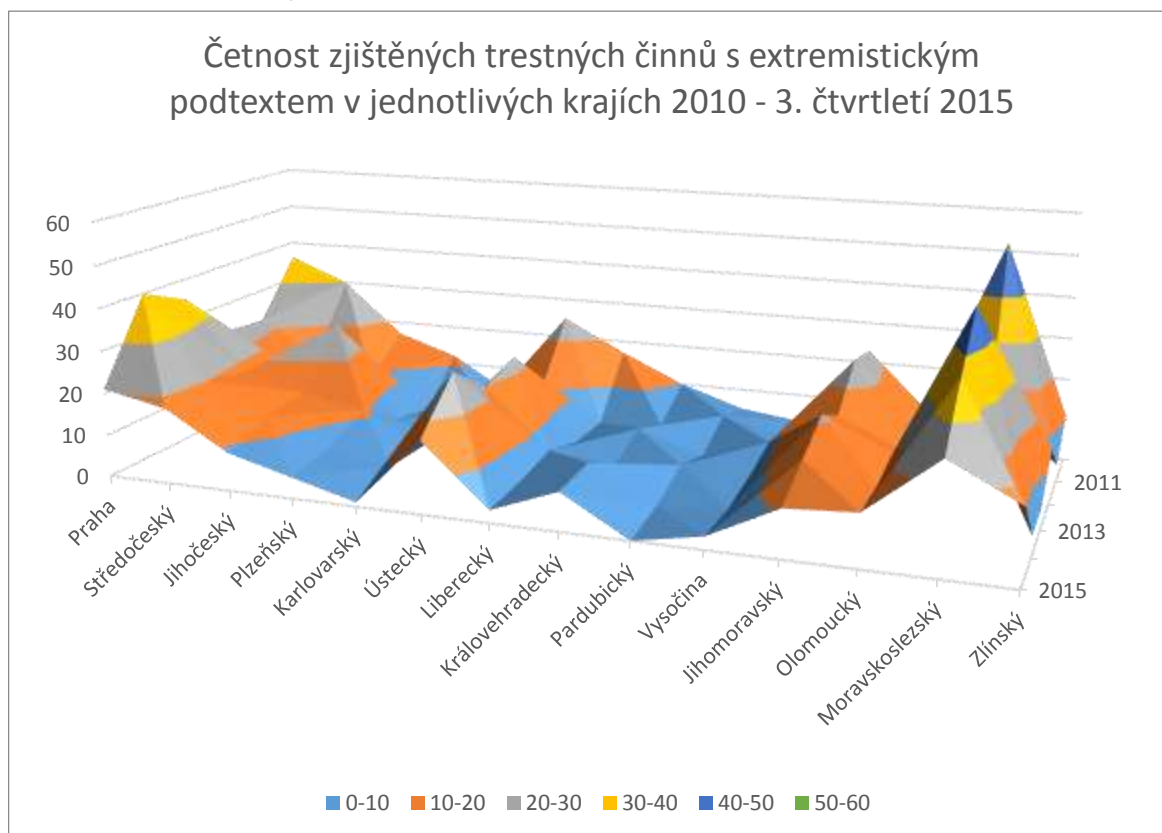
Zdroj: Výroční zprávy a čtvrtletní zprávy o extremismu Odboru bezpečnostní politiky MVČR; Informace BIS o extremismu.

Graf 4 - Četnost TČ v krajích 2004-2009

Zdroj: Výroční zprávy o extremismu a čtvrtletní zprávy o extremismu Odboru bezpečnostní politiky MVČR; Informace BIS o extremismu.

Graf 5 - Četnost TČ v krajích 2010-2015

Zdroj: Výroční zprávy o extremismu a čtvrtletní zprávy o extremismu Odboru bezpečnostní politiky MVČR; Informace BIS o extremismu.

6.2 Porovnání jednotlivých krajů v letech 2011 - 2012

Z předcházejících grafů a statistik je patrný největší výskyt trestné činnosti s extremistickým podtextem v Moravskoslezském kraji, Ústeckém kraji a Praze. Naopak nejnižší výskyt této trestné činnosti je v Karlovarském či Pardubickém kraji. Na základě tohoto zjištění si přiblížíme situace jednotlivých krajů z hlediska jednotlivých Krajských ředitelství PČR za roky 2011 a 2012.¹⁵⁸

6.2.1 Moravskoslezský kraj

Moravskoslezský kraj je z hlediska počtu obyvatel podobný Praze. Celkový počet obyvatel je zhruba 1.215.000. Rozdíl je především koncentrací obyvatelstva v regionu (nižší hustota) a nesrovnatelně vyšší míra nezaměstnanosti. Ta se aktuálně pohybuje na 8,3%. V letech 2011 se jednalo o 9,2% a v roce 2012 dokonce rovných 10%.

V regionu ve sledovaném období vyvíjeli svou aktivitu zejména *Autonomní nacionalisté Bruntálsko a Kopřivnice*, nebo *Národní Odpor Slezsko*. Příznivci těchto skupin jsou zároveň začleněny do struktur *DSSS* a *Dělnické mládeže*. V kraji jsou aktivní skupiny WPM napojené na krajně pravicové extremisty jako jsou *Silesian Division* či *Fuerza Arma*. Participace všech skupin se projevuje také v přítomnosti a vazbě na hooligans klub FC Baník Ostrava či skupinu *Thugs Havířov*. Dle odhadů se v kraji nachází zhruba 350 – 400 příznivců PEX z nichž zhruba 80 - 90 osob je považováno za tvrdé jádro hnutí.

Z trestné činnosti není přítomný žádný zvlášť závažný a brutální čin. Vysoká míra trestné činnosti se projevuje především drobnými slovními či fyzickými potyčkami a rvačkami, jejichž součástí jsou právě i smluvené potyčky skupin hooligans. Kontakt se zahraničními skupinami se projevuje především v nedalekém Polsku (pořádání koncertů) a na Slovensku. Na jednom z mítinků *DSSS* v roce 2011 však vystoupila předsedkyně Německé regionální organizace *NPD* z Chemnitz.

¹⁵⁸ Informace uváděných v následujících podkapitolách jednotlivých krajů jsou obecně získány z následujících zdrojů: *ZPRÁVA O EXTREMISMU A PROJEVECH RASISMU A XENOFOBIE NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY V ROCE 2011*. [online]. Ministerstvo vnitra – odbor bezpečnostní politiky, Praha 2012. [13. listopadu 2015] Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/soubor/extremismus-extremismus-material-pdf.aspx>>;

¹⁵⁸ *ZPRÁVA O EXTREMISMU NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY V ROCE 2012*. [online]. Ministerstvo vnitra – odbor bezpečnostní politiky, Praha 2013. [13. listopadu 2015] Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/soubor/zprava2012pspcr-pdf.aspx>>; *Obecná míra nezaměstnanosti v ČR a krajích*. [online]. Český statistický úřad. 2015 [13. listopadu 2015]. Dostupné na <https://www.czso.cz/csu/czso/obecna_mira_nezamestnanosti_v_cr_a_krajich>; Internetové zdroje Českého statistického úřadu, získáno dne 13. listopadu 2015 na <https://www.czso.cz/>;

6.2.2 Ústecký kraj

V Ústeckém kraji žije kolem 823.000 obyvatel a region je v podvědomí obyvatelstva zapsán zejména jako region s vysokou nezaměstnaností a početnou romskou komunitou, která je zpravidla postižena nezaměstnaností a sociálním vyloučením. Nezaměstnanost ve sledovaných obdobích dosáhla 9,6% (2011) a 10% (2012). V současné době se míra nezaměstnanosti v regionu pohybuje na 8,86%.

Odhadovaný počet příznivců v ústeckém kraji byl odhadován na 500 osob, přičemž lze předpokládat 20-30 osob jakožto tvrdé jádro v jednotlivých okresech. Nejaktivnějšími oblastmi je Mostecko (*Radical Boys*¹⁵⁹), Teplicko, Ústecko a Děčínsko. Ačkoliv není známa přítomnost oficiálních buněk *Národního odporu* či *Autonomních nacionalistů*, zastoupení a aktivita *DSSS* a *Dělnické mládeže* je poměrně vysoká. Mezi vyloučené lokality v kraji patří oblasti Šluknovského výběžku, Roudnice n. Labem, Kadaň či Klášterec n. Ohří.

Nejzávažnější případ extremistické kriminality 2011 a 2012:

„Dne 5. listopadu v 01:50 hod. blíže neznámí pachatelů v ul. Hradiště v Ústí nad Labem fyzicky napadli dva poškozené ze Súdánu, kdy jednomu údery pěstí a kopy do oblasti hlavy a břicha způsobily zranění v podobě tržné rány na obočí 1cm, zlomeninu 4 a 6 žebra s vykloubením a zlomeninu 6. a 8. žebra, přičemž 6. žebro bylo zlomené na dvou místech, pneumothorax - protržení plíce a s poúrazovou tekutinou v plicích a bolesti hlavy, jež si vyžádalo ošetření v Městské nemocnici Ústí nad Labem. Druhý poškozený utrpěl zranění v podobě naražení zad, ošetřen v nemocni bez další neschopnosti a potvrzení nějakého zranění.“¹⁶⁰

„Dne 7. září v Teplicích O. P., J. B. a D. S. napadli nejprve verbálně (pokřiky „vyfetované svině“) a později fyzicky (použití tyčí, obušku, heveru a klacku) skupinu mladých lidí. Jedna z obětí utrpěla poranění hlavy a ruky, druhá oběť byla hospitalizována v nemocnici s vážným nitrolebním krvácením a zlomeninou krční páteře. Dne 9. září bylo zahájeno trestní stíhání.“

Dne 11. října neznámí pachatelé fyzicky napadli dva muže (jeden se řadí k antirasistickým skinheads). Prvnímu způsobili zlomeniny, druhému odřeniny a otřes mozku. Obě oběti musely být hospitalizovány. Následně pravděpodobně stejní útočníci napadli údery pěstí a kopanci dalšího muže. Útok doprovázeli pokřiky „Ty negře“.“¹⁶¹

¹⁵⁹ Skupina hooligans údajně z Mostecka známá především svou publikační činností na internetu. Viz výše.

¹⁶⁰ ZPRÁVA O EXTREMISMU A PROJEVECH RASISMU A XENOFOBIE NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY V ROCE 2011. [online]. Ministerstvo vnitra – odbor bezpečnostní politiky, Praha 2012. [13. listopadu 2015] Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/soubor/extremismus-extremismus-material-pdf.aspx>>;

¹⁶¹ ZPRÁVA O EXTREMISMU NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY V ROCE 2012. [online]. Ministerstvo vnitra – odbor bezpečnostní politiky, Praha 2013. [13. listopadu 2015] Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/soubor/zprava2012pspcr-pdf.aspx>>;

6.2.3 Praha

Svémi vlastnostmi a demografickými specifiky je velice náročné porovnání s ostatními kraji. Jedinečnost spočívá například ve vysoké koncentraci obyvatelstva (1,262 milionu obyvatel) na poměrně malém území. Zásadním rozdílem je míra nezaměstnanosti, která ve sledovaném období dosahovala míry 2,8% (2011) a 3,3% (2012). V roce 2014 ČSÚ uvádí 1,8% nezaměstnanosti. Zásadním rozdílem pro tento region je spádovost. Tedy pravidelná přítomnost sympatizantů z ostatních regionů. Dle odhadů Krajského ředitelství PČR v Praze je v tomto regionu celkem 1100 příznivců krajní pravice, z čehož 750 osob s trvalým pobytem (2011). V následném roce (2012) se mělo jednat celkem o 900 příznivců, z nichž je 500 s trvalým pobytem.

Jako lokality jsou jmenovány především velká panelová sídliště na Praze 4 – Jižní Město, Modřany, Praha 5 – Stodůlky, Barrandov, Praha 6 – Řepy, a Praha 9 – Černý Most. V regionu působili zejména příznivci *Národního odporu Praha*, *Autonomní nacionalisté Modřany* a místní organizace *DS(SS)*. Nejintenzivnější vazby zdejší aktivisté udržují se svými stoupenci v Německu, Polsku, na Slovensku (hooligans), v Maďarsku, Itálii, Velké Británii a USA (WPM kapely, koncerty apod.).

Nejzávažnější případ extremistické kriminality 2011 a 2012:

„Dne 18. března 2011 v době od 23.30 h do 23.35 h skupina asi 10 až 15 osob neznámých pachatelů poté co zaparkovala nedaleko železničního nádraží Újezd nad Lesy vyzbrojena tyčemi a obušky přiběhla ke klubu „Black Pes“, ul. Staroklánovická 204, Praha 9, kde začali vykřikovat „Sieg Heil“ a zvedali pravice, poté napadli účastníky zde konané hudební akce, které začali bít donesenými obušky a tyčemi, kdy během jejich útoku došlo k povrchovému zranění poškozených.“¹⁶²

„Dne 6. ledna bylo zahájeno trestní stíhání obviněných v kauze napadení dvou osob bez přístřeší v Malešickém lesoparku, který se udál 31. prosince 2012. Agresoři společně kovovou tyčí, kameny a petardami zaútočili na přístřešek poškozených a následně fyzicky napadli oba poškozené, čímž jim způsobili různá drobná poranění na obličeji a na těle. Jeden z útočníků v úmyslu usmrtit poškozenou, jí pronásledoval na útěku z přístřešku a když jí v lesoparku dostihl, nejprve jí udeřil kamenem do hlavy a když poškozená znovu začala od něho utíkat, opět jí pronásledoval a jakmile jí dostihl a ona se začala svlékat, tak jí vyzval, aby si klekla a následně jí kopl pravou nohou do obličeje a když upadla na záda, začal jí skákat po hlavě a pak vytáhl zavírací nůž, kterým jí opakovaně způsobil celkem 18 bodných a bodnořezných ran na obličeji a na krku a další poranění následkem kterých poškozená na

¹⁶² ZPRÁVA O EXTREMISMU A PROJEVECH RASISMU A XENOFOBIE NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY V ROCE 2011. [online]. Ministerstvo vnitra – odbor bezpečnostní politiky, Praha 2012. [13. listopadu 2015] Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/soubor/extremismus-extremismus-material-pdf.aspx>>;

místě zemřela. Tělo zemřelé pak bylo nalezeno dne 5. ledna 2012 pracovníkem Lesů hl. m. Prahy, a. s., který prováděl úklid lesoparku. Tento skutek byl spáchán tzv. „kinder skins“.¹⁶³

6.2.4 Pardubický kraj

V tomto kraji žije v současnosti zhruba 516 000 obyvatel. Aktuální podíl nezaměstnaných je ve výši 4,51%. V roce 2011 to bylo rovných 5%, ale v roce 2012 šlo o zhruba 8,5%. V dlouhodobém horizontu se region pohybuje kolem 8% nezaměstnanosti.

Činnost krajní pravice je však v tomto regionu spíše skromná. Ač byla ve sledovaném období zaznamenána přítomnost *Národního odporu* i *Autonomních nacionalistů*, jednalo se zejména o menší skupinky osob. Své místo má na Pardubicku i DSSS ačkoliv také pouze v malém zastoupení. Zpráva z roku 2012 navíc zmiňuje viditelnou stagnaci pravicových skupin na Pardubicku. Důvodem je absence některých pravidelných shromáždění či jejich pořádání členy skupin z Moravskoslezského kraje.

Nejzávažnější případ extremistické kriminality 2011:

„Dne 7. července 2011 v Hlinsku M.B. nejprve slovně urážel dva příslušníky arabské národnosti, kteří procházeli okolo, a to výroky „Arabské svině“ a vyhrožoval jim zabitím. Při tom současně fyzicky napadl poškozeného tím, že ho nejprve kopl do oblasti pravé kyčle a následně ho bil pěstmi několika údery do hlavy, čímž mu způsobil zranění, které si vyžádalo lékařské ošetření.“

¹⁶³ ZPRÁVA O EXTREMISMU NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY V ROCE 2012. [online]. Ministerstvo vnitra – odbor bezpečnostní politiky, Praha 2013. [13. listopadu 2015] Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/soubor/zprava2012pspcr-pdf.aspx>>;

6.2.5 Karlovarský kraj

Karlovarský kraj je regionem s nejnižší četností výskytu trestné činnosti s extremistickým podtextem. Kraj v současné době čítá kolem 330 tisíc obyvatel. Region se v současnosti pohybuje na průměru celorepublikové nezaměstnanosti 6,75%. V roce 2012 však dosáhla míra nezaměstnanosti 10,6% čímž překonala všechny ostatní regiony v ČR (Ústecký i Moravskoslezský 10%).

V Karlovarském kraji se dle zpráv z roku 2011 vyskytuje 150 – 200 příznivců krajní pravice z čehož 15 – 20 osob je považováno za tvrdé jádro. Počet členů Karlovarské organizace DSSS je odhadován na 50-70 osob a počet sympatizantů na 80-100 osob. Zdejší příznivci PEX náleží především k *Národnímu odporu Erzgebirge, Autonomním Nacionalistům* a *DS(SS)*. V regionu byli zaznamenány styky se zahraničními subjekty a to především Německa (NPD). V souvislosti s koncerty byla zaznamenána vazba na Slovensko i Maďarsko.

„Výtržnictví a násilí proti skupině obyvatel a proti jednotlivci se dopustil R. P. dne 25. prosince 2011 tím, že v době kolem 22:30 hodin na chodbě domu v ulici Pražská v Chebu fyzicky napadl poškozeného R. H., slovně jej urážel slovy „Ty černá svině, já tě zabiju “ a hrozil poškozenému s nožem v ruce zabitím.

Dne 13. února 2011 byl obviněn D. S. pro porušování domovní svobody a násilí proti skupině obyvatel a proti jednotlivci, kdy obviněný dne 9. a 12. února v Nové Roli fyzicky napadl poškozenou a řval při tom „chcípni ty černá mrdko“ a poté, co poškozenou kopl do přirození, řval „už si nikdy nezašukáš, ty černá mrdko“. Obviněný není znám jako příznivec pravicového extremismu.

Dne 3. listopadu 2011 sdělil vyšetřovatel podezření ve věci spáchání výtržnictví a hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob, kterého se měli dopustit v Ostrově dne 21. září J. Ch. a L. Ch. Tito měli pod vlivem alkoholu fyzicky i verbálně napadnout několik Romů a mladíka bílé pleti a použít přitom rasisticky motivované nadávky. Podezřelí nejsou známí jako příznivci pravicového extremismu.“¹⁶⁴

„Jako závažný lze hodnotit útok ze strany PEX zápalnou lahví na ubytovnu v Aši, obývanou Romy ze dne 26. února 2012.“¹⁶⁵

¹⁶⁴ ZPRÁVA O EXTREMISMU A PROJEVECH RASISMU A XENOFOBIE NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY V ROCE 2011. [online]. Ministerstvo vnitra – odbor bezpečnostní politiky, Praha 2012. [13. listopadu 2015] Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/soubor/extremismus-extremismus-material-pdf.aspx>>;

¹⁶⁵ ZPRÁVA O EXTREMISMU NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY V ROCE 2012. [online]. Ministerstvo vnitra – odbor bezpečnostní politiky, Praha 2013. [13. listopadu 2015] Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/soubor/zprava2012pspcr-pdf.aspx>>;

6.2.6 Základní přehled porovnávaných krajů

Tabulka 5 - Demografický přehled Prahy

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	
PRAHA	výměra (ha)	49 589	49 590	49 590	49 608	49 613	49 609	49 605
	hustota obyv./km2	2 339,5	2 343,1	2 350,5	2 350,5	2 381,6	2 395,0	2 443,5
	obyvatelstvo (střed. stav)	1 164	1 158	1 161	1 165	1 176	1 183	1 196
	průměr věk	682	800	851	617	116	576	454
	podíl nezaměstnaných	41,3	41,5	41,6	41,7	41,7	41,8	41,7
	počet nezaměstnaných	3,39	3,73	4,02	4,24	2,64	2,29	1,80
	poměr nezam. vůči obyv.	39 491	43 279	46 688	49 424	31 094	27 062	21 595
	zjištěné trestné činy	29	27	25	24	38	44	55
	tr. činů / obyvatele	99 966	102 847	99 107	97 302	95 731	89 618	87 077
	s extremistickým podtextem	12	11	12	12	12	13	14
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	průměr	
PRAHA	výměra (ha)	49 603	49 610	49 613	49 613	49 615	49 615	49 605
	hustota obyv./km2	2 486,0	2 517,7	2 533,9	2 502,7	2 512,9	2 505,7	2 435,5
	obyvatelstvo (střed. stav)	1 225	1 242	1 251	1 237	1 243	1 244	1 204
	průměr věk	281	956	726	943	695	762	112
	podíl nezaměstnaných	41,6	41,6	41,6	41,9	41,9	42,0	41,68
	počet nezaměstnaných	1,82	3,24	3,61	3,59	4,16	5,14	3,36
	poměr nezam. vůči obyv.	22 276	40 303	45 180	44 470	51 730	63 948	40 456
	zjištěné trestné činy	55	31	28	28	24	19	30
	tr. činů / obyvatele	82 957	83 981	74 028	74 122	72 345	82 005	87 775
s extremistickým podtextem	15	15	17	17	17	15	14	
			36	22	23	35		

Zdroj: Český statistický úřad - *Časové řady*; dostupné na < https://www.czso.cz/csu/xa/casove_rady>; dílčí výpočty zpracované autorem práce.

V tabulce jsou použity hodnoty zveřejněné v přehledových tabulkách dlouhodobých vývojů jednotlivých krajů dle zpracování a dostupnosti prostřednictvím Českého statistického úřadu. Některé hodnoty obsažené v textovém komentáři jednotlivých krajů se mohou lišit i přesto, že zdrojem dat je stále ČSÚ. Dle informací se jedná o důsledek rozdílné metodiky výpočtů. Příkladem mohou být hodnoty míry nezaměstnanosti, kde se metodika výpočtů během sledovaného období několikrát změnila.

Praha je velice specifický region zejména z důvodu vysokého počtu obyvatelstva na poměrně malém území. Jedná se o region, který současně není zasažen tak vysokou mírou nezaměstnanosti jako ostatní regiony. Vzhledem k dalším ekonomickým či sociálním vlastnostem regionu a vysoce rozvinuté infrastruktuře se však Praha stala také regionem s vysokým počtem nejen extremistických trestných činů, ale celkové extremistické činnosti.

Tabulka 6 - Demografický přehled Moravskoslezského kraje

		2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
MORAVSKOSLEZSKÝ	výměra (ha)	555441	553535	553520	553505	542704	542698	542700
	hustota obyv./km ²	228	228	228	227	230	230	230
	obyvatelstvo (střed. stav)	1268603	1264347	1261229	1258588	1251767	1249909	1249323
	průměr věk	38,1	38,5	38,8	39,1	39,4	39,7	39,9
	podíl nezaměstnaných	15,11	15,89	16,84	16,85	14,23	12,58	9,62
	počet nezaměstnaných	191 686	200 905	212 391	212 072	178 126	157 239	120 185
	poměr nezam. vůči obyv.	7	6	6	6	7	8	10
	zjištěné trestné činy	37910	37732	37391	35163	35145	36993	39729
	tr. činů / obyvatele	33	34	34	36	36	34	31
	s extremistickým podtextem							
		2008	2009	2010	2011	2012	2013	průměr
MORAVSKOSLEZSKÝ	výměra (ha)	542645	542683	542683	542705	542711	542708	546 172
	hustota obyv./km ²	230	230	229	227	226	225	228,31
	obyvatelstvo (střed. stav)	1250168	1249356	1244739	1232626	1228251	1223923	1 248 679
	průměr věk	40,2	40,4	40,6	40,9	41,2	41,5	39,87
	podíl nezaměstnaných	8,49	12,41	12,36	11,18	12,34	10,47	12,95
	počet nezaměstnaných	106 139	155 045	153 850	137 808	151 566	128 145	161 723
	poměr nezam. vůči obyv.	12	8	8	9	8	10	8
	zjištěné trestné činy	40952	41731	39721	42474	40623	42853	39 109
	tr. činů / obyvatele	31	30	31	29	30	29	32
	s extremistickým podtextem			52	18	19	48	

Zdroj: Český statistický úřad - *Časové řady*; dostupné na < https://www.czso.cz/csu/xt/casove_rady_regionalni>; dílčí výpočty zpracované autorem práce.

V tabulce jsou použity hodnoty zveřejněné v přehledových tabulkách dlouhodobých vývoje jednotlivých krajů dle zpracování a dostupnosti prostřednictvím Českého statistického úřadu. Některé hodnoty obsažené v textovém komentáři jednotlivých krajů se mohou lišit i přesto, že zdrojem dat je stále ČSÚ. Dle informací se jedná o důsledek rozdílné metodiky výpočtů. Příkladem mohou být hodnoty míry nezaměstnanosti, kde se metodika výpočtů během sledovaného období několikrát změnila.

Z krajů porovnávaných pro potřeby této práce se jedná o největší a zároveň nejlidnatější region (s výjimkou Prahy). Průměrná hustota obyvatel se v posledních letech pohybuje na 228 obyvatelích na km². Moravskoslezský kraj je zároveň regionem s velmi vysokým podílem nezaměstnaných. V závislosti na těchto vysokých hodnotách je v regionu zároveň velice vysoký počet zjištěné trestné činnosti, v porovnání s ostatními kraji (kromě Prahy).

Tabulka 7 - Demografický přehled Ústeckého kraje

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	
ÚSTECKÝ	výměra (ha)	533425	533503	533494	533489	533457	533453	533451
	hustota obyv./km ²	153,6	153,6	153,9	154,1	154,3	154,3	155,8
	obyvatelstvo (střed. stav)	820241	819442	819851	820619	822977	823193	825523
	průměr věk	38,1	38,3	38,5	38,8	39	39,2	39,4
	podíl nezaměstnaných	15,83	17,13	17,94	15,85	15,41	13,77	10,96
	počet nezaměstnaných	129 844	140 370	147 081	130 068	126 821	113 354	90 477
	poměr nezam. vůči obyv.	6	6	6	6	6	7	9
	zjištěné trestné činy	29495	31460	30903	32348	32751	32806	34632
	tr. činů / obyvatele	28	26	27	25	25	25	24
s extremistickým podtextem								
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	průměr	
ÚSTECKÝ	výměra (ha)	533453	533452	533456	533448	533452	533456	533 460
	hustota obyv./km ²	156,7	156,8	156,7	155,3	155,1	154,7	154,99
	obyvatelstvo (střed. stav)	834283	836128	835796	828595	827317	825842	826 139
	průměr věk	39,6	39,8	40	40,4	40,6	40,9	39,43
	podíl nezaměstnaných	10,26	13,61	13,9	12,94	14,02	11,47	14,08
	počet nezaměstnaných	85 597	113 797	116 176	107 220	115 990	94 724	116 352
	poměr nezam. vůči obyv.	10	7	7	8	7	9	7
	zjištěné trestné činy	33124	29670	29438	30287	27427	29848	31 091
	tr. činů / obyvatele	25	28	28	27	30	28	27
s extremistickým podtextem			25	10	23	20		

Zdroj: Český statistický úřad - *Časové řady*; dostupné na <https://www.czso.cz/csu/xu/casove_rady_regionalni>; dílčí výpočty zpracované autorem práce.

V tabulce jsou použity hodnoty zveřejněné v přehledových tabulkách dlouhodobých vývojů jednotlivých krajů dle zpracování a dostupnosti prostřednictvím Českého statistického úřadu. Některé hodnoty obsažené v textovém komentáři jednotlivých krajů se mohou lišit i přesto, že zdrojem dat je stále ČSÚ. Dle informací se jedná o důsledek rozdílné metodiky výpočtů. Příkladem mohou být hodnoty míry nezaměstnanosti, kde se metodika výpočtů během sledovaného období několikrát změnila.

Ústecký kraj se svou rozlohou téměř vyrovná kraji Moravskoslezskému. Počet obyvatel se však v průměru posledních let pohybuje pouze na zhruba 826.000 osob (o více než 420 tisíc obyvatel méně než v Moravskoslezském kraji). Současně je tento region zasažen vysokou mírou nezaměstnanosti. V procentuálních hodnotách jde o vyšší míru nezaměstnanosti než v Moravskoslezském kraji. V porovnání počtu obyvatel je však v Ústeckém kraji mnohem vyšší četnost celkové trestné činnosti.

Tabulka 8 - Demografický přehled Karlovarského kraje

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	
KARLOVARSKÝ	výměra (ha)	331433	331436	331457	331453	331451	331455	331453
	hustota obyv./km ²	91,6	91,8	91,8	91,9	91,8	91,9	92,8
	obyvatelstvo (střed. stav)	303888	303761	304078	303722	304587	304573	305620
	průměr věk	38	38,3	38,5	38,8	39,1	39,4	39,6
	podíl nezaměstnaných	8,71	10,07	10,62	10,75	10,28	9,2	7,32
	počet nezaměstnaných	26 469	30 589	32 293	32 650	31 312	28 021	22 371
	poměr nezam. vůči obyv.	11	10	9	9	10	11	14
	zjištěné trestné činy	10243	11154	10609	10374	10107	9492	10583
	tr. činů / obyvatele	30	27	29	29	30	32	29
s extremistickým podtextem								
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	průměr	
KARLOVARSKÝ	výměra (ha)	331445	331446	331437	331454	331426	331433	331 444
	hustota obyv./km ²	93	92,8	92,8	91,5	91	90,6	91,95
	obyvatelstvo (střed. stav)	308577	307962	307619	303519	302484	300999	304 722
	průměr věk	39,8	40,1	40,4	40,9	41,2	41,5	39,66
	podíl nezaměstnaných	7,62	11,07	11,39	9,83	8,5	9,33	9,59
	počet nezaměstnaných	23 514	34 091	35 038	29 836	25 711	28 083	29 228
	poměr nezam. vůči obyv.	13	9	9	10	12	11	10
	zjištěné trestné činy	9030	8834	7939	8110	7582	8198	9 404
	tr. činů / obyvatele	34	35	39	37	40	37	32
s extremistickým podtextem			3	3	1	4		

Zdroj: Český statistický úřad - Časové řady; dostupné na < https://www.czso.cz/csu/xk/casove_rady_regionalni>; dílčí výpočty zpracované autorem práce.

V tabulce jsou použity hodnoty zveřejněné v přehledových tabulkách dlouhodobých vývojů jednotlivých krajů dle zpracování a dostupnosti prostřednictvím Českého statistického úřadu. Některé hodnoty obsažené v textovém komentáři jednotlivých krajů se mohou lišit i přesto, že zdrojem dat je stále ČSÚ. Dle informací se jedná o důsledek rozdílné metodiky výpočtů. Příkladem mohou být hodnoty míry nezaměstnanosti, kde se metodika výpočtů během sledovaného období několikrát změnila

Karlovarský kraj je s výjimkou Prahy druhý nejmenší region v celé České republice (nejmenší kraj je Liberecký) a zároveň se jedná o kraj s nejnižším počtem obyvatel v ČR. I přes procentuálně vysokou míru nezaměstnanosti v regionu se jedná pouze o jednu čtvrtinu celkového počtu nezaměstnaných oproti kraji Ústeckému. V celkovém počtu trestné činnosti je kraj srovnatelný s krajem Pardubickým, kde od roku 2008 nebyla překročena pomyslná hranice 10.000 celkem zjištěných trestných činů.

Tabulka 9 - Demografický přehled Pardubického kraje

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	
PARDUBICKÝ	výměra (ha)	451851	451850	451851	451860	451846	451859	451865
	hustota obyv./km ²	112,2	112,1	111,9	111,8	112	112,4	113,2
	obyvatelstvo (střed. stav)	507981	506849	506389	505193	505553	506808	508921
	průměr věk	38,7	39	39,3	39,6	39,8	40	40,2
	podíl nezaměstnaných	7,93	8,66	9,42	9,62	8,35	6,91	5,43
	počet nezaměstnaných	40 283	43 893	47 702	48 600	42 214	35 020	27 634
	poměr nezam. vůči obyv.	13	12	11	10	12	14	18
	zjištěné trestné činy	10609	11285	10539	10519	10288	9587	10483
	tr. činů / obyvatele	48	45	48	48	49	53	49
	s extremistickým podtextem							
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	průměr	
PARDUBICKÝ	výměra (ha)	451867	451864	451875	451886	451889	451890	451 865
	hustota obyv./km ²	114	114,3	114,4	114,3	114,3	114,2	113,16
	obyvatelstvo (střed. stav)	513703	515868	516776	516260	516409	515781	510 960
	průměr věk	40,4	40,6	40,8	41	41,2	41,5	40,16
	podíl nezaměstnaných	5,95	9,58	9,87	8,44	7,03	7,45	8,05
	počet nezaměstnaných	30 565	49 420	51 006	43 572	36 304	38 426	41 128
	poměr nezam. vůči obyv.	17	10	10	12	14	13	12
	zjištěné trestné činy	10062	9226	8877	9160	8994	9092	9 901
	tr. činů / obyvatele	51	56	58	56	57	57	52
	s extremistickým podtextem			5	8	3	6	

Zdroj: Český statistický úřad - *Časové řady*; dostupné na < https://www.czso.cz/csu/xe/casove_rady_regionalni>; dílčí výpočty zpracované autorem práce.

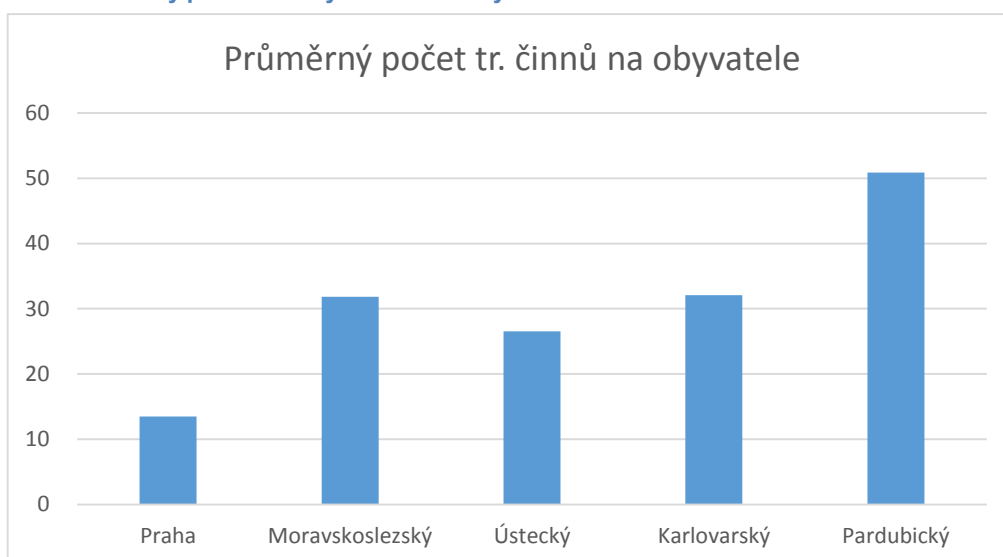
V tabulce jsou použity hodnoty zveřejněné v přehledových tabulkách dlouhodobých vývojů jednotlivých krajů dle zpracování a dostupnosti prostřednictvím Českého statistického úřadu. Některé hodnoty obsažené v textovém komentáři jednotlivých krajů se mohou lišit i přesto, že zdrojem dat je stále ČSÚ. Dle informací se jedná o důsledek rozdílné metodiky výpočtů. Příkladem mohou být hodnoty míry nezaměstnanosti, kde se metodika výpočtů během sledovaného období několikrát změnila

Pardubický kraj je region s podprůměrnou rozlohou i počtem obyvatel v poměru se všemi kraji České republiky. Průměrná míra nezaměstnanosti je v procentuálním vyjádření nižší oproti předchozímu Karlovarskému kraji, ale v absolutních hodnotách je celkový počet nezaměstnaných obyvatel kraje o více než 10.000 vyšší. Ve stejném porovnání má však tento region mnohem méně trestných činů na obyvatele (každý 52. obyvatele je pachatelem trestného činu).

Výskyt trestné činnosti na základě počtu a hustoty obyvatelstva

I z drobného reprezentativního vzorku porovnávaných regionů je zřejmé, že míra koncentrace obyvatel má jistý vliv na výskyt trestné činnosti. I přes relativně shodný průměr počtu obyvatel Moravskoslezského kraje a Prahy je v Praze průměrný výskyt trestné činnosti více než dvojnásobně vyšší. Z uvedené statistiky vyplývá, že zatímco v Moravskoslezském kraji je pachatelem trestného činu průměrně každý 32. obyvatel, v Praze se jedná o každého 13. obyvatele. Moravskoslezský kraj má v porovnání s Prahou o 10,6 násobku nižší hustotu obyvatelstva (228 proti 2.431 obyvatel / km²) v regionu. Lze tedy předpokládat, že míra trestné činnosti se zvyšuje v závislosti na rostoucí anonymitě obyvatelstva. Ta je poté přímo ovlivněna mírou koncentrace obyvatel v regionu. Naopak v Pardubickém kraji, ve kterém žije průměrně 113 obyvatel / km², vychází spáchání trestného činu na každého 51. obyvatele.

Graf 6 - Průměrný počet trestných činů na obyvatele

Zdroj: Autor

Výskyt trestné činnosti na základě nezaměstnanosti

U regionů s nižší koncentrací obyvatel je však jiný významný ukazatel ovlivňující výskyt trestné činnosti a tím je míra nezaměstnanosti. Z hlediska procentuálních ukazatelů může však dojít k jistému zastření reálné situace. Při konkretizaci průměrného počtu nezaměstnaných vůči počtu obyvatel zjistíme, že v Ústeckém kraji je takřka každý 7. obyvatel nezaměstnaný. V Moravskoslezském kraji jde o každého 8. obyvatele, v Karlovarském kraji o každého 11. obyvatele a oproti tomu v Praze je nezaměstnaný v průměru „pouze“ každý 30. občan.

Graf 7 - Poměr počtu nezaměstnaných vůči počtu obyvatel

Zdroj: Autor

Výskyt trestné činnosti s extremistickým podtextem na základě statistických faktorů

Z uvedených statistických informací demografických údajů nelze jednoznačně stanovit přímý vliv na výskyt trestné činnosti s extremistickým podtextem. Zásadní vliv na projevy pravicového extremismu mají tedy jiná specifika. Z dostupných informací lze vyvozovat, že zásadní vliv hraje především momentální společenská situace. Tato situace je do jisté míry ovlivněna mírou nezaměstnanosti, dostupností pracovních míst či výší mezd v regionu. Na klima aktuální společenské situace může mít zásadní vliv také skladba obyvatelstva. Tímto nemusí být nutně myšlena pouze příslušnost k majoritní, respektive některé minoritní skupině obyvatelstva. Příkladem může být například věková skladba obyvatel. Z obecných předpokladů lze vyvodit závěr, že mladší část obyvatel má vyšší sklony k radikalismu, než starší, usedlejší část populace. Na základě věkových rozdílů může docházet také ke generačním konfliktům při otázkách společenských témat.

6.3 Zjištěné výsledky a návrh na řešení

Na základě zveřejněných informací a analýzy statistických faktorů poskytnutých především Odborem bezpečnostní politiky MVČR v rámci výročních zpráv o extremismu bylo prokázáno, že z dlouhodobého hlediska je nejčetnější výskyt trestné činnosti s extremistickým podtextem v Moravskoslezském kraji, Ústeckém kraji a v hlavním městě Praze. Porovnáním základních demografických údajů krajů s nejvyšším a nejnižším výskytem trestné činnosti s extremistickým podtextem není patrný žádný jasně prokazatelný faktor, ovlivňující tuto skutečnost. Zároveň lze s výjimkou Prahy konstatovat, že výskyt extremistických projevů ovlivňuje míra nezaměstnanosti v regionu. Vysoká míra nezaměstnanosti však nemusí být dána přímo nedostatkem pracovních míst, avšak neuplatnitelností obyvatel na trhu práce (věk, nedostatečná kvalifikace, nedostatek zkušeností). Z uveřejněných informací je však také patrný fakt, že regiony s vysokou mírou kriminality s extremistickým podtextem mají na svém území četné sociálně vyloučené lokality, přítomnost dlouhodobých sociálních, popřípadě i ekonomických nerovností.

Z výročních zpráv a čtvrtletních informací o extremismu vypracovaný základní vyhodnocující přehled situace v letech 2011 a 2012 potvrzuje předešlé závěry. Činnost a aktivita organizací a jednotlivých příznivců krajně pravicové scény odpovídá četnosti výskytu trestné činnosti s extremistickým podtextem. Nejaktivnější a nejpočetnější organizace PEX jsou v Praze a Moravskoslezském kraji, kde ve sledovaném období participují nejrozšířenější a nejaktivnější krajně pravicové organizace *Národní odpor*, *Autonomní nacionalisté* a *Dělnická strana sociální spravedlnosti* společně s *Dělnickou mládeží*. Dalším krajem je kraj Ústecký, ve kterém má DSSS poměrně vysokou členskou základnu a několik místních organizací především na Teplicku a Mostecku. Oproti jmenovaným aktivním regionům, z hlediska činnosti PEX, jsou regiony, ve kterých krajně pravicová scéna působí velice sporadicky. Již v roce 2012 se vyhodnocení zprávy o extremismu zmiňuje, že příznivci PEX na Pardubicku stagnují a aktivitu na Pardubicku místo ní přebírá především regionální organizace DSSS a DM Moravskoslezského kraje.

Z hlediska přístupu bezpečnostních složek hodnotím dosavadní přístup spíše pozitivně. Negativním aspektem v souvislosti s extremismem je pouze výroční zpráva a vyhodnocení koncepce boje proti extremismu, které každoročně vydává MVČR prostřednictvím Odboru bezpečnostní politiky. V rámci vydání strategie boje proti extremismu pro rok 2011 byla výroční zpráva a vyhodnocení této strategie velice podrobná a strukturována do jednotlivých oblastí zájmu. Stejným způsobem byla zpracována zpráva i pro rok následující. Od roku 2013 však prošla tato zpráva a vyhodnocení několika změnami. Nyní je obsah zprávy mnohem obecnější povahy a bez návazných informací. Trendem

posledních let je pravidelný čtvrtletní popis dosavadního stavu a vývoje extremismu, který obsahuje pravidelné statistické informace umožňující porovnávat celkovou aktivitu PEX. Již v těch několika posledních letech došlo několikrát k vynechání těchto informací, a proto není možné tato data využít pro kvalitativní demonstrování aktivity extremismu. Podrobný popis stávající situace v jednotlivých oblastech a regionech by umožnil realističtější pohled na současný stav a kvalitnější vnímání vývoje extremistických hnutí.

7. Závěr

Předchozí kapitoly této práce sloužily primárně k seznámení s pojmem extrémismus v obecném slova smyslu, dále pak s významem krajně pravicového extrémismu. V kapitole *Alternativy krajní pravice ve světě* je prokázáno, že fašistické a nacistické ideologie byly v minulosti celosvětově rozšířeny a v některých zemích jsou dodnes pozůstatky těchto ideologií stále živé. Příkladem může být francouzská *Front National*, španělská *Falange Española de las JONS* či brazilská integralistická strana *Frente Integralista Brasileira*.

Pozůstatky nacistické ideologie se dochovaly také v České republice, ačkoliv nelze současné subjekty považovat za pokračovatele historických politických stran, které u nás působily. Politickým subjektem odkazujícím na ideologii historického politického uskupení byla například *Národní strana*. Tento politický subjekt sám sebe označoval za stranu hlásící se k ideologii Národní strany založené roku 1848, odkazující na osobnosti Františka Palackého a Františka L. Riegra. Vzhledem ke kontroverzním tématům, kterým se zájem *Národní strany* zabýval, se strana stala pomyslným politickým pilířem pro část příznivců subkultury skinheads. Zejména se jednalo o příznivce kališníků, kteří na přelomu nového tisíciletí a po ukončení činnosti *SPR-RSČ*, *Vlastenecké fronty* či *Vlastenecké ligy* neměli na politické scéně svou oporu.

Radikálnější část skinheadské subkultury a především skupiny *Bohemia Hammer Skins* svou orientaci upínala k neformálním skupinám *Národní odpor* a *Autonomní nacionalisté*. Těmto skupinám svou formalitu časem začala propůjčovat *Dělnická strana*, která je od svého zrušení Nejvyšším správním soudem v roce 2010 známa jako *Dělnická strana sociální spravedlnosti*. Tato politická strana je v současné době již takřka jediným organizovaným subjektem v České republice. *Autonomní nacionalisté* i přes svou širokou strukturu ukončili svou oficiální činnost v letech 2010-2011. Dle zpráv BIS a Odboru bezpečnostní politiky MVČR se bývalí členové *AN* postupně přeskupili a dnes vystupují jako „*Generace identity*“. Dříve mediálně velmi známý *Národní odpor* začal postupem času využívat názvu „*Svobodný prostor*“. Dnes se jeho aktivita vztahuje především na publikační činnost formou internetových blogů.

V první polovině roku 2013 prošla struktura *Dělnické strany sociální spravedlnosti* zásadním otřesem. Po dlouhodobých vnitrostranických konfliktech stranu opustila velká část příznivců. V čele s bývalým místopředsedou Petrem Kotábem vznikla *Demokratická strana pracujících*. Bratr Lucie Šlégrové, Jiří Šlégr, mimo jiné také známý díky incidentu v Janově, začal spolu s dalšími působit v neformální skupině Čeští lvi. Skupina se na pořádaných akcích vysoké přízně nedočkala a již po prvním roce existence svou činnost ukončila.

Závěrečná zpráva o Extremismu a dílčí zprávy Odboru bezpečnosti státu MVČR poukazují mimo jiné na výsledky komunálních voleb a voleb do Evropského parlamentu 2014. DSSS získala 0,52% (7.902) hlasů ve volbách do EP a v komunálních volbách získala 6 zastupitelských křesel (z celkového počtu cca 62.000) v obcích Duchcov, Větrní a Dolní Nivy.

S příchodem uprchlické krize v roce 2015 a přílivem imigrantů z blízkého východu do Evropy se DSSS snažila v tomto kontextu vyprofilovat v novém tématu. Úplně zanevřela na projevy „anticikánismu“ a svou budoucnost viděla v projevech islámofóbních. Tento pokus však nedopadl pro DSSS nijak pozitivně. Na svolané demonstrace proti islámu se vždy sešlo řádově pouze několik desítek až stovek lidí, a to zejména z vnitřních struktur samotné členské základny DSSS. Zásadní vliv a pozornost však v tomto tématu získala skupina s názvem „IvČRN“ - *Islám v ČR nechceme* (dříve *Czech Defence League*). Zhruba od druhého čtvrtletí roku 2015 byla doposud spíše kybernetická platforma *IvČRN* formalizována jako *Blok proti islámu*.

Tyto zmíněné aspekty zřejmě nejvíce ovlivnily další vývoj, respektive stagnaci strany a tím i celého PEX, které se v zásadě o Dělnickou stranu sociální spravedlnosti opírá jako o jediného zastávce s politickou identitou. Příchodem již zmíněné uprchlické krize nejen, že DSSS nerozšířila svůj vliv a neupevnila ho, ale naopak mediálním nezájmem takřka zmizela z veřejného života a potenciální příznivci se v profilujícím tématu „protiimigrační politiky“ tříští mezi další drobné organizace, reagující především na toto téma.

8. Použitá literatura

Česká literatura:

BASTL, Martin; MAREŠ, Miroslav a kol. *Krajní pravice a Krajní levice v ČR.* 1. vydání. Grada Publishing, a.s., Praha: 2011. ISBN 978-80-247-3797-3;

BOR, Ján E. *Vojtech Tuka: úvod do života a diela.* Kompas, 1940. 216 s;

BOROVÍČKA, Michael. *Kolaboranti: 1939-1945.* Praha; Litomyšl: Paseka, 2007. 399 s. ISBN 978-80-7185-846-1;

DANICS, Štefan; KAMÍN, Tomáš. *Extrémismus, rasismus a antisemitismus.* 2. rozšířené vydání - dotisk, Policejní akademie české republiky v Praze, Praha: 2008. ISBN 978-80-7251-286-7;

DIVIŠOVÁ, Jana. *Vzestup a pád K. H. FRANKA aneb Příběh pilného knihkupce.* Praha: BVD – BONDY, 2010. ISBN 978-80-87090-26-8;

DUBOVÝ, Vít. *Autoritativní režim v Brazílii 1930–1945.* Brno: MASARYKOVA UNIVERZITA, FAKULTA SOCIÁLNÍCH STUDIÍ, 2006. 30 s. Vedoucí Bakalářské práce Stanislav Balík. (získáno dne 13. září 2015 na http://is.muni.cz/th/103233/fss_b/Bakalarka_2.6.2.pdf);

GAJDA, Radola. *Moje paměti.* 4. Vydání Brno: JOTA, 2008. ISBN 978-80-7217-584-0;

HLŮŠKA, Vlado a kol. *Zamlčovaná pravda o Tisovi a Slovenskom štáte.* Eko-konzult, 2007. ISBN 8080790684;

KLÍMA, Jan. *Salazar - tichý diktátor.* 1. vydání. Praha: Aleš Skřivan, 2005. ISBN 80-86493-15-6;

KOTLÁN, Pavel. *Demokracie ve stínu.* 1. vydání. Ostrava: Institut vzdělávání SOKRATES, 2003. 173 s. ISBN 80-86572-07-2;

KOTLÁN, Pavel. *Gajdova (ne)věrná Morava.* 1. vydání. Brno: Institut vzdělání SOKRATES, 2009. ISBN 978-80-86572-60-4;

KOVÁŘ, Martin. *Sir Oswald Mosley, British Union of Fascists a jejich vize fašistického státu* [online]. *Acta Oeconomica Pragensia*, 2005, roč. 13, č. 3, s. 210-229. (získáno 1. února 2013 z <http://www.vse.cz/aop/abstrakt.php3?IDcl=169>);

MACDONALD, Andrew. *Lovec.* Kontingent Press, 2008. 271 s. ISBN: 978-80-254-3105-4;

MACDONALD, Andrew. *Turnerovy deníky*. 1. vydání. Kontingent Press, 2008. 214 s. ISBN: 978-80-254-1688-4; **MACDONALD, Andrew.** *Lovec*. Kontingent Press, 2008. 271 s. ISBN: 978-80-254-3105-4;

MANVELL, Roger; FRAENKEL, Heinrich. *Göring*. 1. Vydání. Brno: BB/art, 2007. ISBN 978-80-7381-192-1;

MALÍŘ, Jiří; MAREK, Pavel a kol. *Politické strany II. 1938 – 2004. Vývoj politických stran a hnutí v českých zemích a Československu*. Brno. Doplněk, 2005, ISBN: 80-7239-179-8;

MAREŠ, Miroslav. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. Brno. Barrister&Principal, Brno: 2003. ISBN 80-86598-45-4;

MAREŠ, Miroslav. *Extremismus v ČR: Náboženský extremismus* [online]. Metodický portál RVP.cz, 11. 9. 2014 [12. října 2015]. Dostupné na <<http://clanky.rvp.cz/clanek/c/o/19119/EXTREMISMUS-V-CR-NABOZENSKY-EXTREMISMUS.html/>>;

MORAVEC, Emanuel. *V úloze mouřenína*. Pardubice: Filip Trend publishing, 2004. ISBN 80-86282-32-8;

O'SULLIVAN, Noël. *Fašismus*. 1. vydání. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 1995;

PEJČOCH, Ivo. *Fašismus v českých zemích: fašistické a nacionálněsocialistické strany a hnutí v Čechách a na Moravě 1922-1945*. 1. Vydání - Praha: Academia, 2011. ISBN 978-80-200-1919-6;

PERNES, Jiří. *Až na dno zrady: Emanuel Moravec*, Praha: Themis, 1997. ISBN 8085821516;

PRAŽÁK, Richard. *Maďarsko: Stručná historie států*. 1. vydání. Praha: Libri, 2005. ISBN 80-7277-269-4;

RIDLEY, Jasper. *Mussolini*. Praha: Themis, 2002. ISBN 8-7312-007-0;

SCHRÖDEROVÁ, Christa. *Dvanáct let po Hitlerově boku 1933-1945: Svědectví Vůdcevy osobní sekretářky*. 1. Vydání. Praha: Levné knihy KMa, 2006. ISBN 80-7309-219-0;

TEJCHMAN, Miroslav. *Ve službách Třetí říše: Hitlerovy zahraniční jednotky*. Mladá fronta, 1999. 248 s. ISBN 80-204-0785-5;

TUNYS, Ladislav. *K. H. Frank - Noc před popravou*. 1. Vydání Praha: XYZ, 2010. ISBN 978-80-7388-403-1;

VRBATA, Aleš. *Tenorio Luna. Plínio Salgado a jeho integralistická doktrína: Brazílie 30. let*

20. století. Hradec Králové: Univerzita Hradec Králové, Fakulta humanitních studií. 31 s. (získáno dne 13. září 2015 na <http://fhs.uhk.cz/ibero/texty/pdf/KIAS002.pdf>);

WINOCK, Michel. *Historie extrémní pravice ve Francii.* Praha: Academia, 1998. ISBN 80-200-0711-3;

Zahraniční literatura:

BEEKMAN, Scott. *William Dudley Pelley: A Life in Right-Wing Extremism And the Occult.* Syracuse University Press, 2005. ISBN 0-8156-0819-5;

BOOKS LLC. *Croatian Fascists: Ante Pavelić.* General Books, 2010. 42 s. ISBN 9781156257531;

BOOKS LLC. *Holocaust Deniers: Ernst Zündel, Fred A. Leuchter, David Irving, Bobby Fischer, Mahmoud Ahmadinejad, Nick Griffin, David Duke, Harry Elmer Barnes, George Lincoln Rockwell, David Hoggan, Michèle Renouf, Richard Williamson, Hal Turner, David Myatt.* General Books, 2011. ISBN 9781155867144;

BOOKS LLC. *Members of the Slovak People's Party: Jozef Tiso, Vojtech Tuka, Andrej Hlinka, Ľudovik Tiso, Alexander Mach.* General Books, 2010. ISBN 9781156939277;

BOOKS LLC. *Romanian Fascists: Ion Antonescu.* General Books, 2010. 274 s. ISBN 9781156590188;

COHN, Ronald; RUSSELL, Jesse. *Silver Legion of Americ.* Book on Demand, 2012. ISBN 978-5511193144;

CRONIN, Mike. *The Blueshirts and Irish Politics.* Dublin: Four Courts Press, 1997. ISBN 1-85182-333-6;

DAHL, Fredrik Hans. *Quisling.* Cambridge University Press, 1999. 452 s. ISBN 9780521496971;

DACH, Krzysztof, DUBICKI Tadeusz. *Marszałek Ion Antonescu. Biografia żołnierza i polityka.* Ibidem, 2003. 247 s. ISBN 9788388679285;

DECLAIR, Edward G. *Politics on the Fringe: The People, Policies, and Organization of the French National Front.* Duke University Press, 1999. ISBN 0-8223-2139-4;

DELETANT, Dennis. *Hitler's Forgotten Ally: Ion Antonescu and his Regime, Romania, 1940-1944.* Palgrave Macmillan, 2006. 392 s. ISBN 9781403993410;

- DIMITROFF, Pashanko.** *Boris III of Bulgaria: Toiler, Citizen, King, 1894-1943.* Book Guild, 1986. 202 s.;
- DORRIL, Stephen.** *Black Shirt: Sir Oswald Mosley and British Fascism.* Penguin Books, 2007. ISBN 0140258213;
- GROUEFF, Stephane.** *Crown of Thorns: The Reign of King Boris III of Bulgaria, 1918-1943.* Madison Books, 1998. 440 s. ISBN 9781461730538;
- HALLS, W. D.,** *Politics, Society and Christianity in Vichy France.* Oxford: Berg Publishers, 1995. 419 s. ISBN 1-85973-081-7;
- KITSCHOLT, Herbert;** MCGANN, Anthony J. *The Radical Right in Western Europe: A Comparative Analysis.* První vydání. USA: The University of Michigan Press, 1997. ISBN 0-472-08441-0;
- MANNING, Maurice.** *The Blueshirts.* Gill & MacMillan, 2006. ISBN 978-0717140091;
- MCGARRY, Fearghal.** *Eoin O'Duffy: A Self-Made Hero.* Oxford: Oxford University Press, 2008. ISBN 0199226679;
- MCGARRY, Fearghal.** *Irish Politics and the Spanish Civil War.* Cork: Cork University Press, 1999. ISBN 1-85918-240-2;
- MORGAN, Philip.** *Fascism in Europe 1919-1945.* London: Routledge, 2005. ISBN 0-415-16942-9;
- NADEAU, Jean-Francois.** *The Canadian Fuhrer: The Life of Adrien Arcand.* James Lorimer & Company, 2011. ISBN 978-1-55277-904-0;
- PAYNE, Stanley G.** *A History of Fascism, 1914-1945.* Madison: The University of Wisconsin Press, 1995. ISBN 978-0-299-14874-4;
- PAYNE, Stanley G.** *Fascism in Spain, 1923-1977.* Madison: The University of Wisconsin Press, 1999. ISBN 0-299-16564-7;
- RIESMAN, David.** *Serbia's Secret War: Propaganda and the Deceit of History.* Texas A&M University Press, 1996. 235 s. ISBN 9780890967607;
- RUSSELL, Jesse; COHN, Ronald.** *Miklós Horthy.* Book on Demand, 2012. 96 s. ISBN 9785513270058;
- SAKMYSTER, Thomas L.** *Hungary's admiral on horseback: Miklós Horthy, 1918-1944.* New York: Columbia University Press, 1994. 476 s. ISBN 9780880332934;
- SHIELDS, James G.** *The Extreme Right in France: From Pétain to Le Pen.* 1. vydání. Routledge, 2007. ISBN 978-0-415-37200-8;

SOUČY, Robert. *French Fascism: The Second Wave, 1933-1939.* Yale: Yale University Press, 1997. ISBN 0300070438;

SURHONE, Lambert M. a kol. Vojtech Tuka. VDM Publishing, 2010. ISBN 9786130963491;

THURLOW, Richard. *Fascism in Britain A History, 1918-1945.* London: I.B.Tauris & Co Ltd, 2006. ISBN 1-86064-337-X;

WYMAN, David S.; ROSENZVEIG, Charles H. *The World Reacts to the Holocaust.* JHU Press, 1996. ISBN 0-8018-4969-1;

České internetové zdroje:

ADMIN. *Posmrtné ocenění bulharského cara za záchranu Židů* [online]. Archiv Erety.cz, 16. dubna 2010 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://archiv.eretz.cz/?p=4516>>;

ADMINISTRÁTOR. *CO JE TO POPULISMUS A JAK SE MU BRÁNIT* [online]. Zbraslav.info, 22. září 2010 [12. října 2015]. Dostupné na <<http://zbraslav.info/o-zbraslavi/komunalni-volby-2010/populismus>>;

Ante Pavelić (14.7.1889 – 28.12.1959): Vůdce chorvatských ustašovců [online]. ŽivotopisyOnline.cz, © 2013 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://zivotopisyonline.cz/ante-pavelic-1471889-28121959-vudce-chorvatskych-ustasovcu/>>;

ANTIFA.CZ. *AN Svitavy, Antifac.cz, nebo co vlastně?* [online]. Antifa.cz, 30. září 2011 [10. října 2015]. Dostupné na <<http://www.antifa.cz/content/svitavy-antifaczcom-nebo-co-vlastne>>;

AUTONOMNÍ NACIONALISTÉ [online]. Blood and Honour – Division Bohemia, © 2011 [18. února 2015]. Dostupné na <<http://www.bhbohemia.org/clanky.html>>;

BEER, Lukáš a kol. [online] *Náš Směr*, © 2008-2013 [5. února 2013]. Dostupné na <<http://nassmer.blogspot.cz>>;

BEER, Lukáš. *Kuratorium pro výchovu mládeže v Čechách a na Moravě.* [online]. *Náš směr*, 26. srpna 2009 - 5. května 2015 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://nassmer.blogspot.cz/search/label/Kuratorium%20pro%20v%C3%BDchovu%20ml%C3%A1de%C5%BEe%20v%20%C4%8Cech%C3%A1ch%20a%20na%20Morav%C4%9B>>;

Bezpečnostní hrozby - Extremismus [online]. Ministerstvo vnitra ČR, 12. února 2013 [14. října 2015]. Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/clanek/bezpecnostni-hrozby-337414.aspx?q=Y2hudW09NA%3d%3d>>;

BOROVÍČKA, Michael. *Vidkun Quisling „Největší“ Nor druhé světové války.* Dějiny a současnost, 2007. roč. 2007, č. 8. Nakl. NLN, s.r.o., [13. září 2015]. Dostupné na <<http://dejinyasoucasnost.cz/archiv/2007/8/vidkun-quisling->>;

Co je extremismus? [online]. Policie.cz, © 2010 [10. října 2015]. Dostupné na <<http://www.policie.cz/clanek/prevence-informace-o-extremismu-co-je-extremismus.aspx>>.

Co je extremismus [online]. MVCR.cz, 25. 11. 2010 [14. října 2015]. Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/clanek/co-je-extremismus.aspx>>;

Obecná míra nezaměstnanosti v ČR a krajích. [online]. Český statistický úřad. 2015 [13. listopadu 2015]. Dostupné na <https://www.czso.cz/csu/czso/obecna_mira_nezamestnanosti_v_cr_a_krajich>;

ČT24. *Český fašismus.* Historie.cs, 30. prosince 2010 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/exkluzivne-na-ct24/osobnosti-na-ct24/111241-cesky-fasismus/>>;

ČTK. *Obamova politika je populistická, píše v knize Clinton* [online]. LIDOVKY.CZ, 6. listopadu 2011 [12. října 2015]. Dostupné na <http://www.lidovky.cz/obamova-politika-je-populisticka-pise-v-knize-clinton-ppc-/ln_zahranici.aspx?c=A111106_130523_ln_zahranici_mev>;

Čtvrtletní zprávy bezpečnostní informační služby o extremismu [online]. MVCR.cz, 4. 3. 2014 [14. října 2015]. Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/migrace/docDetail.aspx?docid=21776592&docType=ART>>;

ČTK. *Soud osvobodil osm lidí viněných z propagace neonacismu.* [online]. iDNES; 17. října 2012 [12. listopadu 2015]. Dostupné na <http://praha.idnes.cz/propagace-neonacismu-055-/praha-zpravy.aspx?c=A121017_134942_praha-zpravy_zep>;

ČTK. *Soud potvrdil Sládkovi dvouletou podmínku za dluhy republikánů* [online]. Novinky.cz, 26. ledna 2010 [21. 10. 2015]. Dostupné na <<http://www.novinky.cz/domaci/190283-soud-potvrdil-sladkovi-dvouletou-podminku-za-dluhy-republikanu.html>>;

ČTK. *Soud rozpustil dvě protiromské strany, SPR-RSČ a Národní stranu* [online]. Romea.cz, 16. května 2013 [21. 10. 2015]. Dostupné na <<http://www.romea.cz/cz/zpravodajstvi/domaci/soud-rozpustil-dve-protiromske-strany-spr-rsc-a-narodni-stranu>>;

Čtvrtletní zprávy o extremismu Odboru bezpečnostní politiky MV [online]. MVCR.cz, 22. 1. 2015 [14. října 2015]. Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/migrace/docDetail.aspx?docid=21776589&docType=ART>>;

Edelmannová: Cikáni by měli emigrovat do Indie [online]. iDNES.cz, 9. května 2006 [21. 10. 2015]. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz/edelmannova-cikani-by-meli-emigrovat-do-indie-fnl-/domaci.aspx?c=A060505_111216_domaci_mia>;

EICHLER, Pavel, *Obvinění neonacisté pracovali jako firma, ukázal po razii policejní spis*. [online]. 19. června 2009 [12. listopadu 2015]. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz/obvineni-neonaciste-pracovali-jako-firma-ukazal-po-razii-policejni-spis-1oj-/krimi.aspx?c=A090617_173720_krimi_pei>;

EICHLER, Pavel, *Rasisté zanevřeli na svou uniformu. Thor Steinar koupili Arabové* [online]. iDnes.cz, 1. dubna 2009 [26. září 2015] Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz/rasiste-zanevrel-na-svou-uniformu-thor-steinar-koupili-arabove-phs-/domaci.aspx?c=A090331_185926_domaci_pei>;

Emanuel Moravec [online]. Odmaturuj.cz, © 2007-2013 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://www.odmaturuj.cz/zivotopisy/emanuel-moravec/>>;

EXTREMISMUS [online]. Bezpečnostní informační služba, [26. září 2014]. Dostupné na <<http://www.bis.cz/extremismus.html>>;

FRÝBORT, Luděk, *HISTORIE: Emanuel Moravec – zrádce nebo tragická postava?* [online]. Neviditelný pes, 7. května 2010 [13. září 2015]. Dostupné na <http://neviditelnypes.lidovky.cz/historie-emanuel-moravec-zradce-nebo-tragicka-postava-ppi-/p_spolecnost.asp?c=A100506_000209_p_spolecnost_wag>;

HALDOVÁ, Olga, *Ministerstvo obrany představilo příručku pro boj proti extremismu v armádě* [online]. Ministerstvo obrany ČR, 25. října 2011 [10. října 2015]. Dostupné na <<http://www.mocr.army.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/ministerstvo-obrany-predstavilo-prirucku-pro-boj-proti-extremismu-v-armade-61465/>>;

HANÁČKOVÁ, Magdalena, *Ústecký kraj zahájil distribuci MINIMANUÁLU* [online]. Ústecký kraj, 12. listopadu 2009 [10. října 2015]. Dostupné na <http://www.kr-ustecky.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=450018&id=1650483&query=extremismus&p1=84858>;

HASSAN, Vít, *Lucie Šlégrová - česká neonacistka, která má zmatek v hlavě* [online]. blog.iDNES.cz, 11. leden 2012 [10. listopadu. 2015]. Dostupné na <<http://hassan.blog.idnes.cz/c/240399/Lucie-Slegrova-ceska-neonacistka-ktera-ma-zmatek-v-hlave.html>>;

HYMPL, Josef. *Teroristé, nebo diletanti? White justice míří před soud* [online]. TÝDEN.CZ, 17. března 2012 [10. října 2015] Dostupné na <http://www.tyden.cz/rubriky/domaci/teroriste-nebo-diletanti-white-justice-miri-pred-soud_228386.html>;

CHALOUPSKÁ, Markéta, *Státu se nedaří zastavit bujení neonacismu, míní expert.* [online]. 12. června 2009 [12. listopadu 2015]. Dostupné na <<http://zpravy.aktualne.cz/domaci/statu-se-nedari-zastavit-bujeni-neonacismu-mini-expert/r~i:article:639763/>>;

JAA. *1. Máj: Národní garda se poprvé ukáže na veřejnosti* [online]. Aktuálně.cz, 30. dubna 2008 [10. listopadu 2015]. Dostupné na <<http://aktualne.centrum.cz/domaci/zivot-v-cesku/clanek.phtml?id=603963>>;

JOCHMANOVÁ, Zuzana. *Komparace zpráv o extremismu v České republice* [online]. Informační systém Masarykovy univerzity, 11. října 2008 [10. října 2015]. Dostupné na <http://is.muni.cz/th/52867/fss_b_a3/CR-EXTREMISMUS_lit..pdf?info=1;zpet=%2Fvyhledavani%2F%3Fsearch%3D52867%20extremismus%26start%3D1>;

Jozef Tiso: Prezident fašistického Slovenského štátu (životopis) [online]. ŽivotopisyOnline.cz, [13. září 2015]. Dostupné na <<http://zivotopisyonline.cz/jozef-tiso-13101887-1841947-prezident-fasistickeho-slovenskeho-statu/>>;

Kauza Mein Kampf [online]. revuepolitika, 20. března 2005 [26. září 2015] Dostupné na <<http://www.revuepolitika.cz/clanky/543/kauza-mein-kampf>>;

KDO JSME [online]. Bezpečnostní informační služba, [10. října 2015]. Dostupné na <<http://www.bis.cz/o-nas.html>>;

KMS. *Zemanův populismus: Dám kus platu na státní dluh, dejte taky!* [online]. TN.cz, 11. 2. 2013 [12. října 2015]. Dostupné na <<http://tn.nova.cz/zpravy/domaci/milos-zeman-nabada-dam-kus-platu-na-statni-dluh-pridejte-se-ke-mne.html>>;

KOMÁREK, Michal. *Levice je populistická! A může za to pravice!* [online]. LITERÁRNÍ NOVINY, 29. listopad 2012 [12. října 2015]. Dostupné na <<http://www.literarky.cz/politika/domaci/12646-levice-je-populisticcka-a-me-za-to-pravice>>;

KRAHULCOVÁ, Beáta. *Studijní materiály - Extremismus* [online]. Husická teologická fakulta UK, 26. 10. 2014 [12. října 2015]. Dostupné na <<http://www.htf.cuni.cz/HTF-80.html>>;

KROUPA, Pavel. *Znepokojivé preference neonacistů* [online]. Region pod lupou, 14. září 2012 [12. listopadu 2015]. Dostupné na <<https://www.regionpodlupou.cz/537-znepokojive-preference-neonacistu.xhtml>>;

LEBEDA, David. *Extremismus* [online]. Šance Dětem, © 2013 [10. října 2015]. Dostupné na <<http://www.sancedetem.cz/cs/hledam-pomoc/rodina-v-problemove-situaci/rizikove-chovani-ditete/extremismus.shtml>>;

MALÝ, Radomír. *TYRAN, NEBO OTEC VLASTI?* [online]. TEDEUM, roč. 10, č. 3, (získáno dne 13. září 2015 z http://www.tedeum.cz/3_2010/salazar_tyran_otec_vlasti_032010.htm);

MAPA. *Pojem populismus* [online]. ABZ slovník cizích slov, [12. října 2015]. Dostupné na <<http://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/slovo/populismus-populizmus>>;

Miklós Horthy de Nagybánya [online]. uhersko.com, [18. února 2015]. ISSN 1802-0488. Dostupné na <http://uhersko.com/admiral_horthy.htm>;

MORAVEC, Emanuel. *Emanuel Moravec (jako autor 1944/1945)* [online]. Náš směr, 29. října 2009 - 10. ledna 2015 [13. září 2013]. Dostupné na <<http://nassmer.blogspot.cz/search/label/Emanuel%20Moravec%20%28jako%20autor%201944%2F1945%29>>;

Národní obec fašistická [online]. Fronta.cz, [13. září 2015]. Dostupné na <<http://www.fronta.cz/foto/narodni-obec-fasisticka>>;

NEV. *Hysterie, populismus a punkový kníže, hodnotí zahraniční tisk české volby* [online]. iDNES.cz, 25. ledna 2013 [12. října 2015]. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz/hysterie-populismus-a-punkovy-knize-ds6-/zahranicni.aspx?c=A130125_104130_zahranicni_neh>;

NSS ROZPUSTIL DĚLNICKOU STRANU [online]. Nejvyšší Správní Soud, 17. února 2010 [5. února 2013]. Dostupné na <http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2009/0001_0Pst_0900_679fa453_6a5a_4113_8760_d13c9f3417b3_prevedeno.pdf>;

OŽANOVÁ Lenka. *Fašistické Španělsko a Portugalsko* [online]. Válka.cz, 18. dubna 2004 [13. září 2015]. Dostupné na <http://www.valka.cz/clanek_10656.html>;

Politický extremismus [online]. Generation Europe, o.s., [12. října 2015]. Dostupné na <<http://www.evropa2045.cz/hra/napoveda.php?kategorie=7&tema=147>>;

Rogel opět na scéně [online]. Antifa.cz 14. září 2010 [26. září 2015] Dostupné na <<http://www.antifa.cz/content/rogel-opat-na-scene>>;

SCOTTY. *Antonio Salazar de Oliveira* [online]. Válka.cz, 21. září 2004 [13. září 2015]. Dostupné na <http://www.valka.cz/clanek_10768.html>;

SEDMÍK, Robert. *Volby by i přes ztrátu vyhrálo ANO, nově v modelu i DSSS* [online]. Týden.cz, 4. října 2015 [12. listopadu 2015]. Dostupné na

<http://www.tyden.cz/rubriky/domaci/politika/volby-by-i-pres-ztratu-vyhralo-ano-nove-v-modelu-i-dsss_357853.html>;

Seznam politických stran a hnutí [online]. Ministerstvo vnitra ČR, © 2010 [31. října 2015]. Dostupné na <<http://aplikace.mvcr.cz/seznam-politickyh-stran/>>;

SCHEJBAL, Jan, *Zátaž na špičky neonacistů: policisté je svázejí v poutech.* [online]. 09. června 2009 [12. listopadu 2015]. Dostupné na <http://www.tyden.cz/rubriky/domaci/zatah-na-spicky-neonacistu-policiste-je-svazeji-v-poutech_123724.html>;

SCHLANGE, Karl. Obersturmbannführer Leon Degrelle [online]. Valka.cz, 7. prosince 2003 [30. ledna 2013]. Dostupné na <http://www.valka.cz/clanek_10410.html>;

SMOLÍK, Josef. Národní garda: krátký příběh [online]. REXTER, 5. května 2011 [31. října 2015]. Dostupné na <<http://www.rexter.cz/narodni-garda-kratky-pribeh/2011/05/05/>>;

STADLER, Jakub. *Za bojování v lesích neonacisty nesoudili, vyvázli s podmínkou* [online]. TÝDEN.CZ, 15. dubna 2012 [10. října 2015] Dostupné na <http://www.tyden.cz/rubriky/domaci/krimi/clenove-neonacisticke-white-justice-opet-vyvazli-s-podminkou_232425.html>;

STEM – Volební preference – květen 2015 [online]. STEM s.r.o., 5. června 2015 [12. listopadu 2015]. Dostupné na <<http://www.stem.cz/show/3/>>;

ŠILHÁN, Vladimír. *Ante Pavelič - chorvatský politik, vůdce fašistického státu zvaný "Poglavnik"* [online]. Forum.Valka.cz, 21. ledna 2005 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://forum.valka.cz/viewtopic.php/t/22667>>;

ŠILHÁN, Vladimír. *Car (král) Boris III.* [online]. Forum.Valka.cz, 20. února 2005 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://forum.valka.cz/viewtopic.php/t/24480>>;

ŠILHÁN, Vladimír. *Getúlio Vargas – prezident a diktátor* [online]. Válka.cz, 21. března 2005 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://forum.valka.cz/viewtopic.php/t/27649>>;

ŠILHÁN, Vladimír. *Maršál Ion Antonescu - vojenský diktátor* [online]. Forum.Valka.cz, 24. ledna 2005 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://forum.valka.cz/viewtopic.php/t/22791>>;

ŠIM. *Náckové chystali teroristické útoky i únosy policistů* [online]. BLESK.CZ, 5. listopadu 2009 [10. října 2015] Dostupné na <<http://www.blesk.cz/clanek/zpravy-udalosti-krimi/126362/nackove-chystali-teroristicke-utoky-i-unosy-policistu.html>>;

ŠLACHTA, Robert. *ÚOOZ SKPV* [online]. Policie.cz, © 2010 [10. října 2015]. Dostupné na <<http://www.policie.cz/clanek/vitam-vas-na-strankach-utvaru-pro-odhalovani-organizovaneho-zlocinu-570688.aspx>>;

TERORISMUS [online]. Bezpečnostní informační služba, [12. října 2015]. Dostupné na <<http://www.bis.cz/terorismus.html>>;

Úřad služby kriminální policie a vyšetřování [online]. Policie.cz, © 2010 [10. října 2015]. Dostupné na <<http://www.policie.cz/clanek/urad-sluzby-kriminalni-policie-a-vysetrovani.aspx>>;

VEJVODOVÁ, Petra. *Autonomní nacionalismus* [online]. REXTER, 1. listopadu 2008 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://www.rexter.cz/autonomni-nacionalismus/2008/11/01/>>;

Vláda schválila Bezpečnostní strategii ČR či sanaci lokality Bořího lesa [online]. Vláda ČR, 4. 2. 2015 [10. října 2015]. Dostupné na <<http://www.vlada.cz/cz/media-centrum/aktualne/vlada-schvalila-bezpecnostni-strategii-cr-a-sanaci-lokality-borihole-126516/>>;

Zakázaná Dělnická strana půjde do voleb, jen pod jinou hlavičkou [online]. *lidovky.cz*, 20. února 2010 [31. října 2015]. Dostupné na <http://www.lidovky.cz/zakazana-delnicka-strana-pujde-do-voleb-jen-pod-jinou-hlavickou-pvr-/zpravy-domov.aspx?c=A100220_101839_In_domov_mk>;

ZÁVĚŠICKÝ, Jan. *Salazarovo Portugalsko: jaké bylo?* [online]. Listy.cz - dvouměsíčník pro kulturu a dialog, roč. 2004, č. 6, (získáno 13. září 2015 z <http://www.listy.cz/archiv.php?cislo=046&clanek=obsah>);

Zahraniční internetové zdroje:

Casa de Plínio Salgado [online]. Casa de Plínio Salgado, [13. září 2015]. Dostupné na <<http://www.pliniosalgado.org.br/>>;

Corneliu Codreanu [online]. OLOKAUSTOS.org, © 2001-2004 [18. února. 2015]. Dostupné na <<http://www.olokaustos.org/bionazi/leaders/codreanu.htm>>;

Corneliu Zelea Codreanu [online]. en.wikipedia.org, 24. května 2015 [13. září 2015]. Dostupné na <http://en.wikipedia.org/wiki/Corneliu_Zelea_Codreanu>;

DEGRELLE, Léon. *Campaign in Russia: The Waffen SS On the Eastern Front* [online]. Institute for historical review, 9. dubna 2011 [30. ledna 2013]. Dostupné na <<http://archive.org/details/Campaign-in-Russia-Leon-Degrelle>>;

DUKE, David. *Dr. David Duke — My words on Freedom of Speech to the Czech People:* [online]. 15. listopadu 2011 [26. září 2015] Dostupné na <<http://davidduke.com/my-planned-lecture-at-charles-university-in-prague-2/>>;

Eoin O'Duffy [online]. en.wikipedia.org, 25. srpna 2015 [13. září 2015]. Dostupné na <http://en.wikipedia.org/wiki/Eoin_O'Duffy>;

Faisceau [online]. en.wikipedia.org, 26. prosince 2013 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://en.wikipedia.org/wiki/Faisceau>>;

Falange [online]. en.wikipedia.org, 8. září 2015 [13. září 2015]. Dostupné na <http://en.wikipedia.org/wiki/Falange_Espanola_Tradicionalista_y_de_las_Juntas_de_Ofensiva_Nacional-Sindicalista>;

Francisco Franco [online]. en.wikipedia.org, 9. září 2015 [13. září 2015]. Dostupné na <http://en.wikipedia.org/wiki/Francisco_Franco>;

Francisco Rolão Preto [online]. en.wikipedia.org, 9. listopadu 2012 [1. února 2013]. Dostupné na <http://en.wikipedia.org/wiki/Francisco_Rolao_Preto>;

French Popular Party [online]. en.wikipedia.org, 16. srpna 2015 [13. září 2015]. Dostupné na <http://en.wikipedia.org/wiki/Parti_Populaire_Fran%C3%A7ais>;

Front National [online]. FRONT NATIONAL.COM, 30. ledna 2013 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://www.frontnational.com/>>;

JOHNSON, Bryan. *William Dudley Pelley: An American Fascist* [online]. Noblesville Indiana, 12. ledna 2011, [13. září 2015]. Dostupné na <<http://noblesville-indiana.funcyfinder.com/2011/01/12/william-dudley-pelley/>>;

José Antonio Primo de Rivera [online]. en.wikipedia.org, 23. června 2015 [13. září 2015]. Dostupné na <http://en.wikipedia.org/wiki/Jos%C3%A9_Antonio_Primo_de_Rivera>;

LÉGARÉ-TREMBLAY, Jean-Frédéric. *Adrien Arcand, un fasciste bien de chez nous* [online]. Le Devoir, 1. dubna 2010 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://www.ledevoir.com/culture/livres/286182/adrien-arcand-un-fasciste-bien-de-chez-nous>>;

National Front (France) [online]. en.wikipedia.org, 11. září 2015 [13. září 2015]. Dostupné na <[http://en.wikipedia.org/wiki/National_Front_\(France\)](http://en.wikipedia.org/wiki/National_Front_(France))>;

National Syndicalists (Portugal) [online]. en.wikipedia.org, 30. dubna 2015 [13. září 2015]. Dostupné na <[http://en.wikipedia.org/wiki/National_Syndicalists_\(Portugal\)](http://en.wikipedia.org/wiki/National_Syndicalists_(Portugal))>;

Oswald Mosley - British Politician and Philosopher 1896-1980. [online]. OswaldMosley.com, © 2012 [1. února 2013]. Dostupné na <<http://www.oswaldmosley.com/>>;

Quebec, Nationalists, Nazis and Adrien Arcand [online]. Angryfrenchguy, 10. května 2010 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://angryfrenchguy.com/2010/05/10/quebec-nationalists-nazis-and-adrien-arcand/>>;

QUINTAS, José Manuel. *Rolão Preto* [online]. Integralismo Lusitano, 13. prosince 2008 [18. února 2015]. Dostupné na <http://www.angelfire.com/pq/unica/il_frp_francisco_rolao_preto.htm>;

RHOME, Harrell. *WILLIAM DUDLEY PELLEY* [online]. gnosticliberationfront.com, 18. července 2010 [18. února 2015]. Dostupné na <http://www.gnosticliberationfront.com/william_dudley_pelley__and_the_soulcraft_teachings.htm>;

SCHULTZ, Will. *William Dudley Pelley (1885-1965)* [online]. NorthCarolinaHistory.com, © 2015 [13. září 2015]. Dostupné na <<http://www.northcarolinahistory.org/encyclopedia/417/entry>>;

Who is Ernst Zündel?[online]. The Zundelsite, [13. září 2015]. Dostupné na <http://www.zundelsite.org/zundel_persecuted/who_is_zundel.html>;

Internetové odkazy:

AN - Webový portál je již neaktivní (<http://www.an-plzensko.com/> ; <http://www.autonom.tk/>) ;

AN – Kutná hora - <https://ankutnahora.wordpress.com/> online [21. 10. 2015]- internetový portál funguje, ačkoliv poslední článek z 20. 3. 2011 oznamuje ukončení aktivity ;

ANTIFA.CZ - oficiální webová prezentace (získáno dne 10. října 2015 z <http://antifa.cz/>);

Aryan Rebel - <https://aryanrebel.wordpress.com/2008/03/19/citatie/> online [21. 10. 2015];

Blood and Honour Bohemia - <http://www.bhbohemia.org> – již neaktivní;

Český statistický úřad - < <https://www.czso.cz/>, nebo <http://www.volby.cz/>>;

Fanclub Jirky Lály - <https://www.facebook.com/Fanclub-Jirky-L%C3%A1ly-III-1461548330774019> online [21. 10. 2015];

Falange Espanola de las JONS - Oficiální webová stránka strany (získáno dne 13. září 2015 - <http://www.falange.es>);

Frente Integralista Brasileira - Oficiální webová prezentace strany (získáno dne 13. září 2015 <http://www.integralismo.org.br/>);

Generace Identity - Oficiální webová prezentace (získáno dne 11. listopadu 2015 z <http://generace-identity.cz/>) ;

Christian Phalange - Oficiální webová prezentace strany (získáno dne 18. února 2015 <http://www.phalange.com/>);

Národně Syndikalistická Americká Falangistická Strana - Oficiální webová prezentace strany (získáno dne 18. února 2015 <http://www.freewebs.com/nsafp/index5.htm>);

Národní socialisté Mladoboleslavsko - <https://nsmb.wordpress.com/> online [21. 10. 2015] - portál transformován v „Národní socialisté Mladoboleslavsko“;

Národní strana - <http://www.narodni-strana.cz/> - od roku 2010 neaktivní;

National Christian Phalange of America - Oficiální webová prezentace strany (získáno dne 18. února 2015 <http://www.falange.us>);

Noua Dreapta - Oficiální webová prezentace strany (získáno dne 13. září 2015 - <http://www.nouadreapta.org/>);

RAC Skins - <https://racskins.wordpress.com/ke-stazeni/> online [21. 10. 2015] ;

Radical Boys - Dříve: <http://www.radicalboys-brux.com/> nyní: <http://radicalboys.tumblr.com/> online [21. 10. 2015];

Svobodný odpor - oficiální webová prezentace (získáno dne 21. října 2015 z <http://www.svobodnyodpor.info/>);

Šance dětem - oficiální webová prezentace (získáno dne 27. února 2013 z <http://www.sancedetem.cz>);

Terror Machine Bohemia - Viz oficiální webová prezentace (získáno dne 26. února 2015 z <http://www.tambohemia.calloffreedom.net/page1.html>);

Tomáš Magnusek - oficiální webová prezentace (získáno dne 31. října 2015 z <http://www.tomasagnusek.cz/>);

Vzdělávací institut - <http://www.vzdelavaci-institut.info/> online [21. 10. 2015];

Widerstand Street Art - Krajně pravicový Street art v praxi viz „Street art proti systému“ (získáno dne 13. září 2015 z <http://widerstandstreetart.wordpress.com/>);

Youtube – Janov 2008 - <https://www.youtube.com/watch?v=32u8RSGwhO0>;

Dokumenty:

Bezpečnostní strategie České republiky 2011 [online]. Ministerstvo zahraničních věcí ČR, 9. září 2011 [10. října 2015]. Dostupné na <http://www.mzv.cz/file/699914/Bezpecnostni_strategie_CR_2011.pdf>;

Manuál pro starosty obcí ohrožených sociálními nepokoji. Krajský úřad Ústeckého kraje. 2012. Dostupné na <http://www.kr-ustecky.cz/VismoOnline_ActionScripts/File.ashx?id_org=450018&id_dokumenty=1670841>;

MAREŠ, Miroslav a kol. *České militantní neonacistické hnutí (aktuální trendy)* Ministerstvo vnitra – odbor bezpečnostní politiky, Brno: 2011. [13. září 2015] Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/clanek/studie-ceske-militantni-neonacisticke-hnuti-aktualni-trendy.aspx>>;

MŠMT. *Metodické pokyny* [online]. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, © 2006-2012 [10. října 2015]. Dostupné na <<http://www.msmt.cz/socialni-programy/metodicke-pokyny>>;

ODBOR BEZPEČNOSTNÍ POLITIKY. *Zpráva o extremismu a projevech rasismu a xenofobie na území České republiky v roce 2011, vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu pro rok 2011 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2012* [online]. Ministerstvo vnitra ČR, © 2010 [14. října 2015]. Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/soubor/extremismus-extremismus-material-pdf.aspx>>;

ODBOR BEZPEČNOSTNÍ POLITIKY. *Zpráva o postupu státních orgánů při postihu trestných činů motivovaných rasismem a xenofobií* [online]. Ministerstvo vnitra ČR, 1997. [14. října 2015]. Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/soubor/1997-zip.aspx>>;

Zákon č. 1/1993 Sb., Ústava ČR, ve znění pozdějších předpisu. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1993, Dostupné online na: <<http://portal.gov.cz/app/zakony/zakonInfo.jsp?idBiblio=40450&nr=1~2F1993&rpp=15#local-content>>;

Zákon č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisu. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1993, Dostupné online na: <<https://portal.gov.cz/app/zakony/zakonInfo.jsp?idBiblio=40453&fulltext=listina~20z~C3~A1klda~C3~ADch~20pr~C3~A1v~20a~20svobod&rpp=15#local-content>>;

Zákon. č. 40/2009 Sb. trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2009, Dostupné online na: <<http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-40>>;

Zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1994, s. 1601 – 1604. Dostupné online na <<http://portal.gov.cz/app/zakony/download?idBiblio=42079&nr=153~2F1994~20Sb.&ft=pdf>>;

Výroční zprávy o extremismu a strategie boje proti extremismu [online]. Ministerstvo vnitra ČR, 18. června 2010 [14. října 2015]. Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/clanek/extremismus-vyrocní-zpravy-o-extremismu-a-strategie-boje-proti-extremismu.aspx>>;

Zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1994, s. 1605 – 1629. Dostupné online na: <<http://portal.gov.cz/app/zakony/download?idBiblio=42080&nr=154~2F1994~20Sb.&ft=pdf>>;

ZPRÁVA O EXTREMISMU NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY V ROCE 2012. Ministerstvo vnitra – odbor bezpečnostní politiky, Praha 2013. [13. listopadu 2015] Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/soubor/zprava2012pspcr-pdf.aspx>>;

ZPRÁVA O EXTREMISMU A PROJEVECH RASISMU A XENOFOBIE NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY V ROCE 2011. Ministerstvo vnitra – odbor bezpečnostní politiky, Praha 2012. [13. listopadu 2015] Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/soubor/extremismus-extremismus-material-pdf.aspx>>;

9. Rejstříky

Obrázek 1 - Logo PNF.....	17
Obrázek 2 - Benito Mussolini.....	17
Obrázek 3 - Adolf Hitler	19
Obrázek 4 - Léon Degrelle	21
Obrázek 5 - Symbol Rexistů.....	21
Obrázek 6 - "Le Faisceau" (Svazek).....	22
Obrázek 7 - Jacques Doriot.....	23
Obrázek 8 - Znak PPF.....	23
Obrázek 9 - Jean Marie Le Pen.....	24
Obrázek 10 - Oswald Mosley.....	25
Obrázek 11 - Eoin O'Duffy.....	26
Obrázek 12 - Vlajka Falangy	27
Obrázek 13 - Francisco Franco	27
Obrázek 14 - Vlajka Národních Syndikalistů.....	28
Obrázek 15 - Rolao Preto.....	28
Obrázek 16 - António de Oliveira Salazar.....	28
Obrázek 17 - Symbol Železné gardy	29
Obrázek 18 - Corneliu Zelea Codreanu.....	29
Obrázek 19 - Noua Dreaptă z manifestace za Avram Iancu	30
Obrázek 20 - Shromáždění Noua Dreaptă.....	30
Obrázek 21 - William Dudley Pelley.....	31
Obrázek 22 - Znak NSAFP.....	32
Obrázek 23 - Symbol NCPA.....	32
Obrázek 24 - A. Arcand na dobovém letáku	33
Obrázek 25 - Ernst Zundel	33
Obrázek 26 - Plínio Salgado.....	34
Obrázek 27 - Gustavo Barroso	34
Obrázek 28 - Znak IAB a současné FIB	35
Obrázek 29 - Miklós Horthy de Nagybánya	36
Obrázek 30 - Ion Antonescu.....	37
Obrázek 31 - Car Boris III.....	38
Obrázek 32 - Ante Pavelić.....	39
Obrázek 33 - Vidkun Quisling.....	40
Obrázek 34 - Radola Gajda.....	41

Obrázek 35 - Konrád Henlein	42
Obrázek 36 - K. H. Frank.....	42
Obrázek 37 - Emanuel Moravec	43
Obrázek 38 - Josef Tiso	44
Obrázek 39 - Vojtech Tuka.....	45
Obrázek 40 - Tradiční oděv Skinheads.....	46
Obrázek 41 - znak SPR - RSČ	48
Obrázek 42 - Miroslav Sládek.....	48
Obrázek 43 - Znak Národní strany.....	49
Obrázek 44 - Znak DS a DSSS	50
Obrázek 45 - Plakát DS, plakát NSDAP a tetování L. Šlégrové	50
Obrázek 46 - Znak Autonomních nacionalistů	52
Obrázek 47 - Ukázka Street art č.1.....	52
Obrázek 48 - Ukázka Street art č.2.....	52
Obrázek 49 - Demonstrace v Litvínově 2008.....	53
Obrázek 50 - Znak Národního Odporu	54
Obrázek 51 - Pochod NO Prahou.....	54
Obrázek 52 - plakát NSDAP a transparent NO	55
Obrázek 53 - Číselná symbolika	56
Obrázek 54 - Vlajka 3. říše	57
Obrázek 55 - Varianta říšské vlajky	57
Obrázek 56 - Čelenova vlajka.....	57
Obrázek 57 - námořnická vlajka Viléma II. Pruského.....	57
Obrázek 58 - Blood and Honour	58
Obrázek 59 - White Power	58
Obrázek 60 - Ian Stuart Donalson	59
Obrázek 61 - Robert Jay Mathews	60
Obrázek 62 - David Lane.....	60
Obrázek 63 - Wiliem L. Pierce	61
Obrázek 64 - David Duke	61
Obrázek 65 - Lonsdale - kolekce loves all colours	71
Obrázek 66 - Thor Steinar	71
Obrázek 67 - Consdaple vs Lonsdale.....	72
Obrázek 68 - Ansgar Aryan	73

Tabulka 1 - Seznam hudebních interpretů PEX v ČR	63
Tabulka 2 - Seznam PEX ZINů vydávaných v ČR	69
Tabulka 3 - Četnost TČ v krajích 2004-2009	95
Tabulka 4 - Četnost TČ v krajích 2010-2015	95
Tabulka 5 - Demografický přehled Prahy.....	102
Tabulka 6 - Demografický přehled Moravskoslezského kraje	103
Tabulka 7 - Demografický přehled Ústeckého kraje.....	104
Tabulka 8 - Demografický přehled Karlovarského kraje.....	105
Tabulka 9 - Demografický přehled Pardubického kraje.....	106
Graf 1 - Počet shromáždění PEX (2007-2015)	92
Graf 2 - Počet uskutečněných koncertů PEX (2004-2015).....	93
Graf 3 - Přehled trestné činnosti s ext. podtextem (1996-2015)	94
Graf 4 - Četnost TČ v krajích 2004-2009	96
Graf 5 - Četnost TČ v krajích 2010-2015	96
Graf 6 - Průměrný počet trestných činů na obyvatele	107
Graf 7 - Poměr počtu nezaměstnaných vůči počtu obyvatel	108

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Jméno autora: Bc. Jindřich Jurajda, DiS.

Obor: Veřejná správa a regionální rozvoj

Forma studia: Kombinované studium

Název práce: Extremismus v právní teorii a praxi

Rok: 2015

Počet stran textu: 101

Počet titulů českých použitých zdrojů: 28

Počet titulů zahraničních použitých zdrojů: 31

Počet českých internetových zdrojů: 70

Počet zahraničních internetových zdrojů: 23

Počet internetových odkazů: 25

Počet ostatních zdrojů: 14

Celkový počet uvedených zdrojů: 191

Celkový počet příloh: 84

z toho 68 obrázků, 9 tabulek a 7 grafů

Vedoucí práce: JUDr. Ing. Pavel Pikola, Ph.D.